



ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๓

ครั้งที่ ๓

(สมัยสามัญนิติบัญญัติ)

วันพุธที่ ๓๐ เดือนมิถุนายน พุทธศักราช ๒๕๔๒

ศูนย์ชวเลขและพิมพ์ดีด

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

คณะกรรมการตรวจแล้ว วันที่ 1๐ เดือน มิถุนายน พ.ศ. ๒543

สภารับรองในคราวประชุม ครั้งที่...../..... วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

๑๓๖

สารบัญ

รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๓
ครั้งที่ ๓ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ)

วันพุธที่ ๓๐ มิถุนายน พุทธศักราช ๒๕๔๒

ณ ตึกรัฐสภา

	หน้า
ระเบียบวาระที่ ๑ กระทั่งถาม	ไม่มี
ระเบียบวาระที่ ๒ เรื่องที่ประธานจะแจ้งต่อที่ประชุม	
๒.๑ รับทราบ เรื่องสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี แจ้งเหตุขัดข้องที่นายกรัฐมนตรีไม่สามารถ ให้คำรับรองร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับการเงิน	๑
๒.๒ รับทราบ ความคืบหน้าของร่างพระราชบัญญัติ เกี่ยวกับการเงินที่อยู่ระหว่างการพิจารณา ให้คำรับรองของนายกรัฐมนตรี	๑
<u>ผู้อภิปราย</u>	
- นายประกิจ พลเดช	๒
- นายจурินทร์ ลักษณะวิศิษฐ์	๔, ๗
- นายอดิศร เพียงเกษ	๖
- นายสมพงษ์ อมรวิวัฒน์	๕
- นายประเทือง วิจารณ์ปรีชา	๑๐
๒.๓ รับทราบ เรื่องวุฒิสภาได้ลงมติเห็นชอบกับ ร่างพระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่การพัสดุที่เป็น สาธารณสมบัติของแผ่นดิน ในท้องที่ ตำบลหลังสวน อำเภอหลังสวน จังหวัดชุมพร	๑๑
๒.๔ รับทราบ เรื่องวุฒิสภาได้ลงมติแต่งตั้ง คณะกรรมการร่วมกันพิจารณาร่างพระราชบัญญัติ แรงงานรัฐวิสาหกิจสัมพันธ์ พ.ศ.	๑๑

๑๓๗

- ๒ -

รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ ๓/๒๕๔๒ (ส. นิตินิติบัญญัติ)
หน้า

- ๒.๕ รับทราบ เรื่องกระทรวงยุติธรรมขอถอนการขออนุญาต
ต่อสภาผู้แทนราษฎรให้ศาลพิจารณาคดีอาญาที่สมาชิก
สภาผู้แทนราษฎรถูกฟ้องเป็นจำเลย ๑๑
- ๒.๖ รับทราบ เรื่องวุฒิสภาได้ลงมติให้ขยายเวลา
การพิจารณาร่างพระราชบัญญัติกึ่งฟามวยอาชีพ
พ.ศ. ๑๓
- ๒.๗ คุณเสกสรรค์ แสนภูมิ ขอให้ติดตามเรื่องคณะกรรมการ
ติดตามงบประมาณของ สสร. ๑๓

ระเบียนวาระที่ ๓ รับรองรายงานการประชุม ไม่มี

ระเบียนวาระที่ ๔ เรื่องที่คณะกรรมการพิจารณาเสร็จแล้ว

- ๔.๑ ร่างพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์
ในท้องที่ตำบลบ้านกลาง อำเภอหล่มสัก
จังหวัดเพชรบูรณ์ ๑๓

ผู้อภิปราย

- นายวิเชียร คันฉ่อง ๑๔

- ๔.๒ ร่างพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์
ในท้องที่ตำบลท้ายดง อำเภอวังโป่ง
จังหวัดเพชรบูรณ์ ๑๖

ผู้อภิปราย

- นายวิเชียร คันฉ่อง ๑๗, ๑๘, ๒๐, ๒๓,
๒๘, ๓๐, ๓๖, ๓๘
- นายเอกภาพ พลซื่อ ๑๗, ๑๘, ๑๙, ๒๐,
๒๘, ๔๑

๑๓๑

- ๓ -

รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ ๓/๒๕๔๒ (ส. นิติบัญญัติ) หน้า

- นางพิมพ์ทอง สุขสมจิตร ๑๙, ๒๑, ๒๕, ๒๖, ๒๗, ๓๓, ๓๔, ๓๕
 - นายสุรพร คณิตตั้งตระกูล ๒๑, ๒๓, ๒๖, ๒๗, ๓๑, ๓๖, ๔๑
 - นายครรชิต ทองมาก ๒๓
 - นายชาญชัย จิตวานิช ๒๙
 - นายประกิจ พลเดช ๓๘
- ๔.๓ ร่างพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์
ในท้องที่ตำบลหนองเจียด อำเภอชุมแพ
ตำบลโนนคอม ตำบลภูพานาน
อำเภอภูพานาน จังหวัดขอนแก่น ๔๒
ผู้อภิปราย
- นายวิเชียร คันฉ่อง ๔๓
- ๔.๔ ร่างพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์
ในท้องที่ตำบลห้วยทราย อำเภอหนองแค
จังหวัดสระบุรี ๔๕
ผู้อภิปราย
- นายวิเชียร คันฉ่อง ๔๖
- ๔.๕ ร่างพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์
ในท้องที่ตำบลหนองธง ตำบลป่าบอน
อำเภอป่าบอน ตำบลโคกสัก
อำเภอบางแก้ว ตำบลเขาชัยสน
ตำบลควนขน อำเภอเขาชัยสน และตำบลท่าแค
อำเภอเมืองพัทลุง จังหวัดพัทลุง ๔๘

๑๓๗

- ๔ -

รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ ๓/๒๕๔๒ (ส. นิตินบัญญัติ)
หน้า

ผู้อภิปราย

- นายวิเชียร คันฉ่อง ๔๙

๔.๖ ร่างพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์
ในท้องที่ตำบลบ้านหวาย อำเภอหล่มสัก
จังหวัดเพชรบูรณ์ ๕๒

ผู้อภิปราย

- นายวิเชียร คันฉ่อง ๕๓

๔.๗ ร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยการเข้าชื่อเสนอ
ข้อบัญญัติท้องถิ่น พ.ศ. ๕๕

ผู้อภิปราย

- นายธานี ศักดิ์เศรษฐ์ ๕๖, ๖๓

- ว่าที่พันตรี สรชาติ สุวรรณพรหม ๕๖, ๖๑, ๖๕

- นายถาวร เสนเนียม ๖๐

- นายวัฒนา อิศวเหม ๖๕

๔.๘ ร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยการลงคะแนนเสียง
เพื่อถอดถอนสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น
พ.ศ. ๖๗

ผู้อภิปราย

- นายธานี ศักดิ์เศรษฐ์ ๖๘

๔.๙ ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองและส่งเสริมภูมิปัญญา
การแพทย์แผนไทย พ.ศ. ๗๑

ผู้อภิปราย

- นาวาโท เดชา สุขารมณ์ ๗๓

- นายสุพร ดนัยตั้งตระกูล ๗๓, ๗๗, ๘๑

รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ ๓/๒๕๔๒ (ส. นิตินัยนิติ) หน้า

- นายจรัส ตฤณวุฒิพงษ์ ๗๔, ๘๖, ๘๘, ๙๒, ๑๐๓, ๑๑๒
- ว่าที่พันตรี สรชาติ สุวรรณพรหม ๗๔, ๑๑๖, ๑๒๐
- นายอรรถสิทธิ์ ทรัพย์สิทธิ์ ๗๕, ๘๖, ๘๙, ๑๐๗, ๑๒๙
- นายพินิจ จันทรสุนทร ๗๕, ๘๒, ๘๔, ๘๘, ๙๓, ๙๔, ๙๖, ๙๗, ๑๐๐, ๑๐๑, ๑๐๔, ๑๐๕, ๑๑๔
- นางสาวเพ็ญภา ทรัพย์เจริญ ๗๙, ๘๑, ๑๐๒, ๑๐๘
- นายสุรวิทย์ คนสมบูรณ์ ๘๕
- นายยงยุทธ ตีระไพรัช ๙๑, ๙๒, ๙๓, ๑๐๒, ๑๐๓, ๑๐๔, ๑๐๘, ๑๑๒, ๑๑๓, ๑๑๗, ๑๑๙, ๑๒๐
- นายจักริน วงศ์กุลฤดี ๙๔, ๙๘, ๑๒๔, ๑๒๙
- นายถาวร กาสมสัน ๙๘, ๙๙, ๑๒๙
- นายสืบแสง พรหมบุญ ๑๐๗, ๑๑๐, ๑๑๓
- นายพิษณุ พลไวย์ ๑๑๘
- นายมนตรี ต่าณไพบูลย์ ๑๒๐
- นายสุรสิทธิ์ นิติวุฒิวรรักษ์ ๑๒๑
- นายเสกสรรค์ แสนภูมิ ๑๒๓

รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๓
ครั้งที่ ๓ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ)

วันพุธที่ ๓๐ มิถุนายน พุทธศักราช ๒๕๔๒

ณ ตึกรัฐสภา

เริ่มประชุมเวลา ๑๔.๐๐ นาฬิกา

จำนวนสมาชิกที่มาประชุมทั้งหมดที่ลงชื่อไว้เมื่อเลิกประชุม ๓๗๔ คน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขณะนี้ท่านสมาชิกได้มาลงชื่อ
ครบองค์ประชุมแล้วนะ ครับ ผมขอดำเนินการประชุมตามระเบียบวาระต่อไปครับ
ระเบียบวาระที่ ๑ กระทั่งถาม วันนี้ไม่มีครับ
ระเบียบวาระที่ ๒ เรื่องที่ประธานจะแจ้งต่อที่ประชุม
๒.๑ รับทราบเรื่องสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีแจ้งเหตุขัดข้อง
ที่นายกรัฐมนตรีไม่สามารถพิจารณาให้คำรับรองร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับ
การเงินภายในกำหนดเวลา ตามข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ข้อ ๕๕ ได้
ด้วยเลขาธิการนายกรัฐมนตรีได้มีหนังสือแจ้งเหตุขัดข้องที่นายกรัฐมนตรี
ยังไม่สามารถพิจารณาให้คำรับรองร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับการเงินภายใน
กำหนดเวลา ทั้งนี้เพราะอยู่ในระหว่างการพิจารณาของส่วนราชการที่เกี่ยวข้องจำนวน
๑ ฉบับ คือ ร่างพระราชบัญญัติผู้สูงอายุ พ.ศ. ซึ่งคุณศิริวรรณ ปราศจากศัตรู
กับคณะ เป็นผู้เสนอ จึงเรียนมาให้ที่ประชุมทราบ

(ที่ประชุมรับทราบ)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ๒.๒ รับทราบความคืบหน้าของ
ร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับการเงินที่อยู่ในระหว่างการพิจารณาให้คำรับรอง
ของนายกรัฐมนตรี

เนื่องจากสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหลายท่านได้สอบถามความคืบหน้าเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับการเงินที่อยู่ในระหว่างการพิจารณาของนายกรัฐมนตรี ซึ่งผมได้สำเนาแจ้งว่ามีร่างพระราชบัญญัติฉบับใดของท่านสมาชิกท่านผู้ใดที่ค้างอยู่ในระหว่างการพิจารณาคำรับรองอีก ซึ่งมีทั้งหมด ๕๕ ฉบับ ซึ่งได้สำเนาแจ้งให้สมาชิกทุกท่านได้ทราบแล้ว และเลขาธิการนายกรัฐมนตรีก็ได้มีหนังสือแจ้งว่า หลังจากได้รับหนังสือจากสภาไปแล้ว ท่านก็ได้เร่งรัดให้ส่วนราชการที่เกี่ยวข้องได้รับพิจารณาเพื่อส่งความเห็นท่านนายกรัฐมนตรีโดยด่วนแล้ว ผมจึงเรียนมาให้ทราบ เชิญคุณประกิจครับ

นายประกิจ พลเดช (บุรีรัมย์) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม ประกิจ พลเดช สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจากจังหวัดบุรีรัมย์ พรรคความหวังใหม่ ท่านประธานครับ เป็นครั้งแรกที่ท่านประธานถูกรับเข้าจากท่านสมาชิกในสภาในการที่ทวงถามกฎหมายที่ได้เสนอไปยังรัฐบาลแล้วไม่ได้รับคำตอบ จึงให้ท่านเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรทำหนังสือถึงเลขาธิการนายกรัฐมนตรี เพื่อต้องการที่จะทราบผลในเรื่องของกฎหมายฉบับต่าง ๆ ทั้งหมด ซึ่งเมื่อรวบรวมอย่างที่ท่านประธานได้แจ้งต่อที่ประชุมเมื่อคืนนี้ ๕๕ ฉบับ มันเป็นกฎหมายที่ค่อนข้างจะมีเป็นจำนวนมาก และเป็นครั้งแรกที่ท่านประธานจำเป็นต้องทำอย่างนี้ เพื่อต้องการที่จะให้รัฐบาลดำเนินการโดยรวดเร็ว ท่านประธานที่เคารพจากหนังสือที่แจ้ง ท่านแจ้งไปฉบับที่ ๑ เมื่อคืนนี้ในการที่ไม่รับรองภายในกำหนดแจ้งเหตุผลก็คือ กำลังอยู่ในระหว่างการพิจารณาของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง แต่วันนี้ก็เช่นเดียวกันที่ท่านประธานส่งไป ท่านประธานให้เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรส่งไป คำตอบก็เช่นเดียวกันคือว่า ได้เร่งรัดให้ส่วนราชการที่เกี่ยวข้องพิจารณาเสนอความเห็นโดยเร่งด่วน ท่านประธานครับ เป็นคำพูดที่เหมือนเดิมและไม่มีอะไรที่จะเปลี่ยนแปลงไปจากเดิม ยังคงเป็นเหมือนเดิมทุกอย่าง หรือถ้าจะมองกันให้ลึกจริง ๆ แล้ว ถ้าจะตอบมาให้ชัดเจนเสียว่ากฎหมายที่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรทั้งฝ่ายค้าน ฝ่ายรัฐบาลเสนอไปนั้น เป็นกฎหมายที่ไม่สอดคล้องกับนโยบายของรัฐบาล ก็ตอบมาให้ชัดเจนเลยว่าไม่สามารถจะรับรองได้-----

เราก็จะได้เข้าใจว่ารัฐบาลไม่มีนโยบายในการดำเนินการอย่างนั้น หรือจะบอกว่าสิ่งที่ดำเนินการไปทั้งหมดเมื่อแจ้งไปยังหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเป็นผู้ดำเนินการแล้ว ปัญหาอยู่ที่ว่าหน่วยงานตรงนั้นไม่สนองนโยบายของรัฐบาลใช่หรือไม่ นี่ก็เป็นปัญหาอีกเรื่องหนึ่ง แต่ถ้ามองดูกฎหมายอย่างกฎหมายป่าชุมชน ซึ่งผมมีส่วนร่วมในการเสนอด้วย ซึ่งเป็นกฎหมายที่ต้องการให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการที่จะดูแลรักษาป่าอย่างนี้เป็นต้น และกฎหมายนี้ก็มาควบคู่กับกฎหมายคุ้มครองพันธุ์พืชซึ่งอยู่ในชั้นกรรมาธิการ และกฏหมายอีกอย่างหนึ่งก็คือ แพทย์แผนไทย ซึ่งกรรมาธิการพิจารณาเสร็จแล้ว มันก็เป็นกฎหมายที่สอดคล้องกันในการที่จะให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการดูแลรักษา นอกจากนี้กฎหมายอีกหลายฉบับอย่างรายได้ของเทศบาลที่เสนอโดยคุณถวิล ไพรสณฑ์ และคณะ นี่เป็นการกระจายรายได้สู่ท้องถิ่นก็ต้องการให้เห็นว่ารูปแบบของท้องถิ่นจะดำเนินการอย่างไรถึงจะสอดคล้องจริง ๆ ในการกระจายอำนาจให้การดำเนินการตรงนั้นหรือกฎหมายกระทรวงน้ำของท่านชัย ชิดชอบ อย่างนี้มันก็เป็นกฎหมายที่ต้องการที่จะจัดการจัดสรรน้ำให้ลงตัว และไม่กระจุกกระจายอยู่ทุกหน่วยงานไม่ว่า รพช. ก็มีไม่ว่ากรมอนามัยก็มีไม่ว่าที่หน่วยงานอื่นอีกหลายหน่วยงานก็มีกระทรวงอุตสาหกรรมก็มีดูแลเรื่องน้ำ ถ้าได้รวมศูนย์กันทั้งหมดและไปอยู่กระทรวงเดียวกันเสียมันก็น่าจะสอดคล้องกับความเป็นจริง ตรงนี้เองครับที่ผมกราบเรียนทั้งหมดแล้วก็ยังมีอีกหลายฉบับเป็นกฎหมายดี ๆ และเป็นกฎหมายที่ทำให้ประชาชนได้รับประโยชน์อย่างยิ่งแต่บางครั้งบางฉบับส่งไปตั้งแต่ปี ๒๕๕๐ - ๒๕๕๑ จนบัดนี้สภาจะยุบแล้ว คิดว่าอีกไม่นานคงจะยุบแล้ว ก็ยังไม่ได้รับคำตอบว่าจะดำเนินการอย่างไร ถ้าไม่สอดคล้องกับนโยบายก็ตอบมาว่า ไม่สอดคล้องกับนโยบาย ต้องกราบเรียนท่านประธานถึงท่านนายกรัฐมนตรีที่นั่งอยู่ตรงหน้าว่า เขียนเลขครับว่า ไม่สอดคล้องกับนโยบายของรัฐบาลชุดนี้ก็ไม่สามรถจะรับรองได้ พวกเราจะได้เข้าใจเสีย ถ้ากฎหมายฉบับใดสอดคล้องหรือดำเนินการได้ก็ไม่น่าจะทิ้งนานถึงขนาดนี้ ผมจึงขอกราบเรียนต่อท่านประธานว่า เรื่องนี้เป็นเรื่องที่เราให้ความสนใจและติดตามอยู่ น่าจะทันทั่วทั้งกับปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น อย่างนั้นไม่สามารถแก้ปัญหาให้ประชาชนได้จริง ๆ ครับ ขอขอบคุณอย่างสูงท่านประธานครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : อันนี้ก็เป็นเรื่องที่ท่านสมาชิกได้สนใจและสอบถาม เพื่อเป็นการประหยัดเวลาและรวบรวมข้อมูลทั้งหมดว่ามีฉบับใดกี่ฉบับ ส่งตั้งแต่เมื่อไร และรัฐบาลได้แจ้งว่าอยู่ในระหว่างการให้การรับรองของ

หน่วยงานที่เกี่ยวข้องตั้งแต่เมื่อไร เพราะฉะนั้นอันนี้เป็นข้อมูลซึ่งก็ดีครับ เป็น
การตรวจสอบกัน รัฐบาลก็มีหน้าที่ที่จะดำเนินการให้การรับรอง สภาก็มีหน้าที่
ตรวจสอบไปว่าเมื่อไรจะได้เสร็จขึ้นมา เราก็ช่วยกัน ท่านรัฐมนตรีจุนทร์
จะขอชี้แจง เชิญครับ

นายจุนทร์ ลักษณะวิศิษฐ์ (รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี) :
ท่านประธานที่เคารพ กระผม จุนทร์ ลักษณะวิศิษฐ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
จังหวัดพังงา รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี กระผมขออนุญาตที่จะกราบเรียน
ชี้แจงต่อท่านประธานสำหรับร่างกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการเงิน ซึ่งมีสมาชิก
สภาผู้แทนราษฎรจำนวนหนึ่งได้เสนอเข้าสู่วาระการพิจารณาของสภา แล้วก็
จะต้องดำเนินการตามขั้นตอนที่จะต้องให้รัฐบาลให้การรับรองหรือไม่ให้การรับรอง
ขอเรียนว่าความจริงในเรื่องของการพิจารณากฎหมายในช่วงระยะเวลาที่ผ่านมา
ตั้งแต่รัฐบาลชุดนี้ได้เข้ามารับผิดชอบบริหารราชการแผ่นดิน ถือว่ารัฐบาลได้ร่วมกับ
ทางสภาแล้วก็ดำเนินการผลักดันกฎหมายออกไปได้รวดเร็วมากที่สุดยุคหนึ่งของ
ประวัติศาสตร์ในยุคประชาธิปไตย เพราะเหตุว่าในช่วงตั้งแต่ปีเศษ ๆ ที่ผ่านมานั้น
เราสามารถทำงานร่วมกันกับทางสภาด้วยความร่วมมือของท่านประธานด้วย
และสมาชิกทั้ง ๒ ฝ่ายเป็นอย่างดีซึ่งนั้น สามารถผลักดันกฎหมายออกไปมีผลบังคับ
ใช้ถึง ๑๒๑ ฉบับ -----

ซึ่งถือว่าถ้าไปเทียบตัวเลขกับในประวัติศาสตร์นั้น เป็นช่วงที่กฎหมายสามารถมีผลบังคับใช้ได้เป็นจำนวนมากทีเดียว อย่างไรก็ตามก็ยังมีปัญหาบางประเด็น เช่นกัน คือกรณีของการที่เพื่อนสมาชิกได้เสนอกฎหมายมาและก็ไม่มีร่างฯ ของรัฐบาลที่กำหนดเป็นนโยบายไว้ เบื้องต้นว่าจะได้เสนอร่างกฎหมายฉบับนั้นก็มีความจำเป็นที่จะต้องให้รัฐบาลรับไปพิจารณาว่ากฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการเงินนั้นสอดคล้องกับนโยบายของรัฐบาลหรือไม่ ซึ่งปรากฏว่าขณะนี้กฎหมายอยู่จำนวน ๕๒ ฉบับ และเมื่อวานก็เป็นอีกครั้งหนึ่งในที่ประชุมคณะรัฐมนตรีที่ท่านนายกฯ ได้กรุณาเร่งรัดทุกกระทรวงที่เกี่ยวข้องกับกฎหมายที่สมาชิกได้เสนอมาเกี่ยวข้องด้วยการเงินนั้นขอให้เร่งรัดในการติดตามและพิจารณา ซึ่งความจริงก็มีความคืบหน้าอยู่หลายส่วนทีเดียว โดยเฉพาะกฎหมายที่จำเป็น ๆ ที่เพื่อนสมาชิกให้ความสนใจเป็นพิเศษก็มีความคืบหน้าไปเป็นอย่างมาก ความจริงแม้คำตอบจะบอกว่าได้ดำเนินการเร่งรัด แต่ในแง่ความเป็นจริงนั้นมีความคืบหน้าหลายประการทีเดียว เพื่อให้ท่านประธานและเพื่อนสมาชิกได้สบายใจ ยกตัวอย่างเช่นร่าง พ.ร.บ. ป่าชุมชนที่เพื่อนสมาชิกได้หยิบยกขึ้นมาเมื่อสักครู่นี้ ความจริงในขณะนั้นได้มีการส่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ไปยังสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีแล้ว แล้วก็กำลังรอบรรจุระเบียบวาระเข้าสู่ที่ประชุมของคณะรัฐมนตรี ซึ่งก็จะได้มีการเร่งรัดดำเนินการในขั้นตอนต่อไป หรือแม้แต่ร่าง พ.ร.บ. ที่เกี่ยวข้องกับทรัพยากรน้ำที่เพื่อนสมาชิกได้พูดถึงเมื่อสักครู่นี้ ขณะนี้ได้รับทราบล่าสุดว่าสำนักงานทรัพยากรน้ำนั้นได้ยกร่างฯ เสร็จแล้ว และกำลังดำเนินการที่จะเสนอเข้าสู่การพิจารณาของที่ประชุมคณะรัฐมนตรีตามลำดับขั้นตอนต่อไป หรือแม้แต่กฎหมายที่เพื่อนสมาชิกได้เคยสอบถามมาก่อนหน้านี้ เช่น ร่าง พ.ร.บ. ปู่ย อันนี้ก็ได้รับการดำเนินการยกร่างฯ เสร็จแล้วกำลังรอขอมติจากคณะกรรมการปู่ยแห่งชาติพิจารณาในขั้นตอนสุดท้าย หรือแม้แต่ร่าง พ.ร.บ. สวัสดิการสังคมที่ผมจำได้ว่าเพื่อนสมาชิกได้ลุกขึ้นสอบถามก่อนหน้านี้ ขณะนี้ก็ขอทราบเรียกว่าร่าง พ.ร.บ. สวัสดิการสังคมที่จะมีผลในการช่วยเหลือคนหลายกลุ่มนั้นก็ปรากฏว่าได้ผ่านที่ประชุมคณะรัฐมนตรีแล้ว และได้ส่งไปยังคณะกรรมการกฤษฎีกาในการที่จะตรวจในแง่กฎหมายและถ้อยคำแล้ว ซึ่งคณะกรรมการกฤษฎีกาก็ได้ตรวจเสร็จแล้ว แต่เนื่องจากมีบางประเด็นที่เกี่ยวข้องในเรื่องของรายละเอียด ขณะนี้กำลังรอที่จะกลับมาที่ประชุมคณะรัฐมนตรีอีกขั้นตอนหนึ่ง และรัฐบาลก็จะพยายามเร่งรัดเรื่องนี้โดยเร็วที่สุด ซึ่งอันนี้ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานฯ

ก็จะชี้แจงในรายละเอียดได้โดยชัดเจน ส่วนร่าง พ.ร.บ. รถยนต์ขณะนี้ผ่านคณะรัฐมนตรีแล้ว และอยู่ในขั้นตอนของกฤษฎีกาเหล่านี้เป็นต้น เพราะฉะนั้นจุดนี้จึงเป็นจุดที่ผมขออนุญาตที่จะกราบเรียนกับท่านประธานว่า ในส่วนของรัฐบาลนั้นก็ทำให้ความสำคัญเร่งรัดในเรื่องของการพิจารณาเช่นกัน และจะมีผลความคืบหน้าเป็นลำดับซึ่งก็จะได้กราบเรียนท่านประธานเพื่อชี้แจงต่อเพื่อนสมาชิกต่อไปครับ ขอขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญคุณอดีตรับ

นายอดิศร เพียงเกษ (ขอนแก่น) : ท่านประธานที่เคารพ

ผม อดิศร เพียงเกษ พรรคความหวังใหม่จากจังหวัดขอนแก่น ท่านประธานครับ เกี่ยวกับการรับรองกฎหมายของนายกรัฐมนตรีนี้นี้เรามีปัญหาเกี่ยวบจะทุกครั้ง แต่ผมขออนุญาตเรียนท่านประธานว่า การร่างกฎหมายจริง ๆ ตามกฎหมายรัฐธรรมนูญในปัจจุบันนี้เปิดถึง ๓ ช่องทางด้วยกัน ช่องทางแรกคือทางคณะรัฐมนตรี ช่องทางที่ ๒ คือทางพรรคการเมือง ช่องทางที่ ๓ คือประชาชนเข้าชื่อถึง ๕๐,๐๐๐ คน แล้วก็เสนอเป็นกฎหมายได้ หากเอกสารปรากฏทางสภาได้เสนอให้ที่ประชุมได้รับทราบมีถึง ๕๕ ฉบับ ผมเกรงว่าพี่น้องประชาชนจะเข้าใจว่าทางฝ่ายบริหาร ทางคณะรัฐมนตรีไปรวบอำนาจเกี่ยวกับการเงินไว้แต่เพียงผู้เดียว ทางพรรคการเมืองก็ดี ทางพี่น้องประชาชน ๕๐,๐๐๐ คน หากจะเสนอกฎหมายเกี่ยวกับการเงินโอกาสที่จะเข้ามาสู่สภานั้นยาก เมื่อเป็นการพัฒนาประชาธิปไตย ผมจึงอยากให้ท่านนายกรัฐมนตรียุติยอมรับต่อสภาแห่งนี้ว่ามีกฎหมายฉบับใดบ้างใน ๕๕ ฉบับนั้น เช่น กฎหมายทรัพยากรน้ำจะจัดตั้งเป็นกระทรวงไหม -----

กฎหมายเรื่องการจัดตั้งกระทรวงวัฒนธรรมจะมีขึ้นหรือไม่ กฎหมายผู้สูงอายุ
กฎหมายผู้พิการ ผู้พิการต่าง ๆ ที่เป็นกฎหมายตามแนวนโยบายพื้นฐาน
ของรัฐที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญ นายกรัฐมนตรีจะรับรองเมื่อไร อย่างนี้เป็นต้น
เพื่อให้พี่น้องประชาชนได้เข้าใจว่า เมื่อยุคประชาธิปไตยที่โปร่งใสมีการพัฒนา
อย่างนี้ ฝ่ายบริหารเต็มใจที่จะสนับสนุน มีบางครั้งทางคณะรัฐมนตรีเสนอ
กฎหมายเข้ามาไม่ทันก็รอกันอยู่อย่างนั้น แต่ว่าพรรคการเมืองทั้งประชาธิปัตย์
ความหวังใหม่หรือชาติไทย เขาพร้อมแล้วที่จะเสนอกฎหมาย แต่ไม่มีโอกาส
ได้พิจารณา เหตุเพราะติดขัดอยู่ที่ว่ากฎหมายเกี่ยวกับการเงินเท่านั้นเอง
ผมจึงอยากให้คุณประธานได้แจ้งทางนายกรัฐมนตรี ผมขอชมเชยท่านประธาน
นี้เป็นครั้งแรกจริง ๆ ที่เราได้มีโอกาสรู้ว่า ๕๕ ฉบับไปอยู่ในอำนาจของ
ฝ่ายบริหาร จึงอยากให้คุณประธานอีกครึ่งหนึ่งว่า หากท่านไม่
รับรองอีกทวงทุกอาทิตย์เลย ให้มีในระเบียบวาระทุก ๆ วันพุธ ทวงไปทวงมา
ท่านเองอาจจะตอบว่าฉบับนี้ได้แล้วฉบับนี้ยังไม่ได้ เพื่อเป็นการพัฒนาในการตรา
กฎหมาย ทั้ง ครม. ทั้งพรรคการเมือง และทั้ง ๕๐,๐๐๐ ชื่อของพี่น้องประชาชน
ตามรัฐธรรมนูญฉบับนี้ครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญครับ

นายจурินทร์ ลักษณะวิศิษฐ์ (รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี) :
ท่านประธานที่เคารพ กระผม จूरินทร์ ลักษณะวิศิษฐ์ ผมขอกราบเรียนชี้แจง
ทำความเข้าใจกับท่านประธานประเด็นเดี๋ยวนี้นี้ไป เพื่อไม่ให้พื้นประเด็นนี้ไป
แล้วเดี๋ยวนี้นี้จะเกิดความเข้าใจผิดในกรณีที่ประชาชนอาจจะไม่เข้าใจว่า ถ้าเป็น
กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการเงินแล้ว เป็นเรื่องที่รัฐบาลรวบรวมอำนาจมาไว้กับ
ฝ่ายบริหารเพื่อพิจารณาแต่ฝ่ายเดียวใช่หรือไม่ ซึ่งโดยข้อเท็จจริงอันนี้ความจริง
เป็นกฎเกณฑ์กติกาที่ได้กำหนดไว้ของสภา และเหตุผลที่ถ้าเป็นกฎหมายที่เกี่ยวข้อง
กับการเงินจำเป็นที่จะต้องให้รัฐบาลพิจารณาก็เพราะว่า หากเป็นกฎหมายที่
เกี่ยวข้องกับการเงินนั้น มีความจำเป็นที่เกี่ยวข้องกับเรื่องงบประมาณ และ
รัฐบาลมีความจำเป็นที่จะต้องดำเนินการในเรื่องงบประมาณให้เป็นไปตาม
พ.ร.บ. งบประมาณที่ผ่านไปแล้วปี ซึ่งแน่นอนว่าอันนั้นรัฐบาลจึงจำเป็นที่จะต้อง
ได้รับการพิจารณาในเรื่องนี้ก่อนตามกฎเกณฑ์ของสภา เพื่อดูว่ารัฐบาลมีเงิน
พอที่จะสนองนโยบายในเรื่องของกฎหมายฉบับนั้นหรือไม่ และกฎหมายฉบับไหน

รัฐบาลได้จัดงบประมาณไว้หรือไม่อย่างไรด้วย อันนี้จึงเป็นเหตุผลที่มีความจำเป็นที่ พ.ร.บ. การเงินนั้นจำเป็นต้องให้รัฐบาลได้มีส่วนในการพิจารณาด้วยก่อนที่จะเข้าสู่การพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎร ส่วนในเรื่องรายละเอียดของกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับกระทรวงแรงงานฯ ท่านรัฐมนตรีจะได้กรุณาชี้แจงขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานฯ ครับ

นายสมพงษ์ อมรวิวัฒน์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพอย่างสูง กระผม นายสมพงษ์ อมรวิวัฒน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดเชียงใหม่ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม เพื่อที่จะตอบร่างพระราชบัญญัติ การสงเคราะห์คนชรา ผู้ยากไร้ ผู้พิการ ผู้ทุพพลภาพ และผู้ด้อยโอกาส ตามที่ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติจากจังหวัดขอนแก่นได้สอบถาม กระผมใคร่ขออธิบายที่มาของความล่าช้าสักเล็กน้อยในเรื่องนี้ คงจะต้องชี้แจงต่อท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติว่า กฎหมายดังกล่าวนี้เป็นกฎหมายที่มีความสอดคล้องกับร่าง พ.ร.บ. สวัสดิการสังคม ซึ่งมีสมาชิกผู้ทรงเกียรติได้เสนอและทางรัฐบาลเสนอเข้าพร้อมกันไป ขอเรียนว่า รัฐบาลได้เสนอร่างกฎหมายนี้ผ่านคณะรัฐมนตรี และคณะกรรมการกฤษฎีกาได้พิจารณาตรวจสอบเรียบร้อยแล้ว และได้ส่งไปให้คณะกรรมการนโยบายและประสานงานให้เป็นไปตามรัฐธรรมนูญได้ตรวจสอบ อย่างไรก็ตามในร่างกฎหมายดังกล่าวได้กำหนดไว้ว่า น่าจะให้ภาคเอกชนได้เข้ามามีส่วนร่วมหรือส่วนเกี่ยวข้องกับเรื่องเกี่ยวกับสวัสดิการสังคมด้วย แต่ในข้อเท็จจริงนั้นปรากฏว่า รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ฉบับ พ.ศ. ๒๕๔๐ ได้กำหนดไว้ว่า ให้รัฐเป็นผู้จัดทำสวัสดิการทั้งหมดให้แก่ประชาชน สิ่งเหล่านี้ทางคณะกรรมการนโยบายและประสานงานให้เป็นไปตามรัฐธรรมนูญได้ส่งกลับมาที่กระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคมอีกครั้งหนึ่ง และขณะนี้กระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคมกำลังทบทวนดูว่า ร่างกฎหมายฉบับนี้เป็นไปตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญหรือไม่ ซึ่งขอกราบเรียนต่อท่านที่เคารพว่า คงจะใช้เวลาอีกไม่นาน และเมื่อทางกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคมได้พิจารณาเสร็จเรียบร้อยแล้วจะส่งให้ทางคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาส่งสภาต่อไป และในโอกาสที่ร่าง พ.ร.บ. สวัสดิการสังคมส่งถึงสภาแล้ว กระผมเชื่อว่าร่าง พ.ร.บ. การสงเคราะห์คนชรา

ผู้ยากไร้ ผู้พิการ ผู้ทุพพลภาพ และผู้ด้อยโอกาส ตามที่ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ และคณะจากจังหวัดขอนแก่นได้เสนอมานั้น คงจะได้ร่วมกันพิจารณาควบคู่กันไป จึงกราบเรียนมาเพื่อทราบด้วยความเคารพครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญคุณประเทืองครับ

นายประเทือง วิจาร์ณปรีชา (สิงห์บุรี) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม ประเทือง วิจาร์ณปรีชา ผู้แทนราษฎรจังหวัดสิงห์บุรี พรรคชาติไทย ต้องขอประทานอนุญาตกราบเรียนท่านประธานว่า ที่ท่านประธานได้จัดรายการตารางร่างพระราชบัญญัติที่สภาได้เสนอไปแล้วท่านมีความเห็นว่า เป็นร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับการเงิน เพื่อให้นายกรัฐมนตรีรับรองนั้น เหมือนอย่างที่ท่านเพื่อนสมาชิกพูดเมื่อสักครู่นี้ว่า เราไม่เคยได้มีโอกาสได้รับทราบเป็นรายละเอียดอย่างนี้ที่มาดูร่างพระราชบัญญัติที่ตัวกระผมเองเสนอขึ้นไปกับคุณนิคม วรปัญญา คือร่างพระราชบัญญัติป่าชุมชน ๑๗ ธันวาคม ๒๕๓๙ ท่านประธานวินิจฉัยในวันที่ ๒๐ ธันวาคม ๒๕๓๙ แล้วรัฐบาลแจ้งเหตุขัดข้องมาเมื่อ ๓ มกราคม ๒๕๔๐ และแจ้งต่อที่ประชุมเรื่อยมาและปัจจุบันนี้ก็ยอมรับว่า ร่างพระราชบัญญัติป่าชุมชนนั้นมีความสำคัญเป็นอย่างยิ่งในการที่จะต้องรักษาป่า เรื่องรายละเอียดอย่างนี้คงไม่ต้องพูดกันนะครับ แต่ที่ ขบวนการ รัฐมนตรีท่านได้ชี้แจงว่า เรื่องนี้ทางรัฐบาลก็ไม่ได้พยายามเร่งรัด แต่ถ้าดูระยะเวลาจริง ๆ ตรงนี้นั้นมันไม่ใช่เรื่องของ การเร่งรัดเลย ๒ ปี ๕ เดือน ๙ วัน ตั้งแต่ได้เสนอไปจนปัจจุบันนี้ยังไม่มีโอกาสที่จะได้กลับเข้ามากร่างเป็นกฎหมาย ทั้ง ๆ ที่เราได้เรียกร้องกันเรื่องป่าชุมชนและป่าก็ถูกทำลายไปทุกวัน ๆ อยากให้การปฏิบัติมีมันเป็นเหมือนอย่างที่ได้แถลงต่อสภาว่า เรื่องนี้เร่งเราก็ต้องเร่ง ถ้าเรื่องนี้บอกว่ายังไม่สามารถจะเร่งได้ มันเป็นเพราะอะไร เราก็ต้องบอกกันไปอย่างนั้น ไม่อย่างนั้นเวลานี้มันฟ้องนะท่านประธานครับ ตรงนี้ผมกราบเรียนกับท่านประธานด้วยความเคารพจริง ๆ ว่า เป็นเรื่องน่าเสียดายที่ร่างพระราชบัญญัติป่าชุมชน ถ้าหากว่าเรายิ่งล่าช้าไปเท่าไรที่ปัญหาการที่จะให้ชุมชนเขาเป็นเจ้าของป่าไม้ เพื่อช่วยดูแลรักษาป่าที่นับวันแต่จะถูกทำลายไปยิ่ง ๆ ขึ้น และก็ป็นอันตรายต่อธรรมชาติต่อสิ่งแวดล้อม เราก็รู้กันอยู่ว่า มันเป็นผลพวงต่อเนื่องกันมาหมดจนผลกระทบต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นตามมาทั้งสิ้นจนกระทั่งฝนแล้งน้ำท่วมอะไรนี่ก็เกิดจากปัญหาเรื่องป่านี้ทั้งสิ้นนะ ท่านประธานก็อยากให้เรื่องนี้เร็ว ๆ จริง ๆ ครับ ท่านประธาน ขอขอบพระคุณท่านประธานครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เรื่องป่าชุมชนกับกระทรวงน้ำ

เมื่อสักครู่ท่านรัฐมนตรีจตุรินทร์ได้ชี้แจงแล้วว่า กำลังจะได้รับการพิจารณาเร็ว ๆ นี้ผมก็อยากจะให้ทางวิปฝ่ายรัฐบาลและวิปฝ่ายค้านได้ช่วยประสานงานในเรื่องนี้ด้วย

ผมอยากให้สภาทุกฝ่ายครับ เราได้ช่วยกันเพื่อให้งานที่เราได้รับมอบหมายจากประชาชนนั้นบรรลุเป้าหมายนะครับ อย่าไปคิดว่าฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง ขอให้ช่วยกันทุกฝ่ายและมีปัญหาอะไรเราก็มามากักไขกันนะครับ

๒.๓ รับทราบเรื่องวุฒิสภาได้ลงมติเห็นชอบกับร่างพระราชบัญญัติโอนสิทธิที่การพัสดุที่เป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินที่ใช้เพื่อประโยชน์ของแผ่นดินโดยเฉพาะ ในท้องที่ตำบลหลังสวน อำเภอหลังสวน จังหวัดชุมพร ให้แก่เทศบาลตำบลหลังสวน จังหวัดชุมพร พ.ศ. ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้วจำนวน ๑ ฉบับ

ด้วยประธานวุฒิสภาได้แจ้งว่า ในการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑ (สมัยนิติบัญญัติ) เมื่อวันศุกร์ที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๔๒ ที่ประชุมของวุฒิสภาได้ลงมติเห็นชอบกับร่างพระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่ราชพัสดุเป็นที่สาธารณสมบัติของแผ่นดินที่ใช้เพื่อประโยชน์ของแผ่นดินโดยเฉพาะ ในท้องที่ตำบลหลังสวน อำเภอหลังสวน จังหวัดชุมพร ให้แก่เทศบาลตำบลหลังสวนจังหวัดชุมพร พ.ศ. ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรได้ลงมติเห็นชอบแล้วนะครับ

(ที่ประชุมรับทราบ)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ๒.๔ รับทราบ เรื่องวุฒิสภาได้ลงมติแต่งตั้งกรรมการร่วมกันของฝ่ายวุฒิสภาเพื่อพิจารณาร่างพระราชบัญญัติแรงงานรัฐวิสาหกิจสัมพันธ์ พ.ศ.

เนื่องจากประธานวุฒิสภาได้มีหนังสือแจ้งว่า ในการประชุมในคราวเดียวกันคือ วันศุกร์ที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๔๒ ที่ประชุมวุฒิสภาได้ลงมติแต่งตั้งคณะกรรมการร่วมฝ่ายวุฒิสภาเพื่อพิจารณาร่างพระราชบัญญัติแรงงานรัฐวิสาหกิจสัมพันธ์ พ.ศ. ตามจำนวนที่สภาผู้แทนราษฎรกำหนดไว้ จึงเรียนมาให้ที่ประชุมทราบ

(ที่ประชุมรับทราบ)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ๒.๕ รับทราบเรื่องกระทรวงยุติธรรมขอถอนการขออนุญาตต่อสภาผู้แทนราษฎร ในการพิจารณาอนุญาตให้ศาลพิจารณาคดีอาญาที่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรถูกฟ้องเป็นจำเลย

ด้วยปลัดกระทรวงยุติธรรมได้มีหนังสือแจ้งว่า ตามที่ได้ขออนุญาตต่อสภาเพื่อพิจารณาอนุญาตให้ศาลพิจารณาคดีอาญาที่สมาชิกถูกฟ้องเป็นจำเลย ในระหว่างสมัยประชุมสามัญทั่วไป พ.ศ. ๒๕๔๑ ซึ่งขณะนี้การประชุมสมัยดังกล่าว

๑๒

สผ ๓/๒๕๔๒ (ส. นิติบัญญัติ)

สภาวितรี ๕/๓

ได้เสร็จสิ้นแล้ว เพราะฉะนั้นจึงขอถอนเรื่องดังกล่าวออกจากวาระการประชุม
จึงเรียนมาเพื่อให้ประชุมได้รับทราบ ตามข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร
ข้อ ๕๒ และในกรณีเดียวกันนี้พนักงานสอบสวนก็ได้มีหนังสือขอถอนเรื่อง
ขออนุญาตให้พนักงานสอบสวนออกหมายเรียก นายพูลผล อัสวเหม ไปทำการ
สอบสวนในฐานะผู้ต้องหาในคดีอาญา เนื่องจากว่า นายพูลผล อัสวเหม
ได้ไปพบพนักงานสอบสวนแล้ว ซึ่งผมก็ได้อนุญาตให้นำออกจากระเบียบวาระ
ที่ประชุมเช่นเดียวกัน

(ที่ประชุมรับทราบ)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ๒.๖ รับทราบเรื่องวุฒิสภาได้ลงมติให้ขยายเวลาการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติกึ่งฟามวยอาชีพ พ.ศ.

ออกไปเป็นกรณีพิเศษ ตามมาตรา ๑๗๔ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

เนื่องจากการประชุมของวุฒิสภา เมื่อวันที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๔๒ ที่ประชุมของวุฒิสภาได้มีมติให้ขยายเวลาการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติกึ่งฟามวยอาชีพ พ.ศ. ออกไปเป็นกรณีพิเศษอีกสามสิบวัน นับตั้งแต่วันที่ ๒ กรกฎาคม ๒๕๔๒ เป็นต้นไป

เนื่องจากร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวมีสาระและรายละเอียดซึ่งคณะกรรมการต้องพิจารณาต่อไปด้วยความรอบคอบ จึงแจ้งมาให้ที่ประชุมรับทราบครับ

(ที่ประชุมรับทราบ)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ๒.๗ ที่คุณเสกสรรค์ ขอให้ผมได้ติดตามในเรื่องที่คณะกรรมการติดตามงบประมาณได้แจ้งให้คณะรัฐมนตรีไปดำเนินการเกี่ยวกับงบประมาณของ สสร. นั้น คณะรัฐมนตรีได้แจ้งมาให้ทราบแล้ว ผมได้ส่งสำเนาให้คุณเสกสรรค์ และจะได้สำเนาให้คณะกรรมการติดตามงบประมาณให้ทราบด้วยเช่นเดียวกัน

(ที่ประชุมรับทราบ)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ระเบียบวาระที่ ๓ รับรองรายงานการประชุม วันนี้ไม่มีครับ

ระเบียบวาระที่ ๔ เรื่องที่คณะกรรมการพิจารณาเสร็จแล้ว

๔.๑ ร่างพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ในท้องที่ตำบลบ้านกลาง อำเภอห้วยสัก จังหวัดเพชรบูรณ์ เพื่อสร้างและขยายทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๒๑๕ สายแยกทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๑

(บุงน้ำเต้า) - บรรจบทางหลวงแผ่นดิน หมายเลข ๒๒๗๕ (บ้านกลาง)

พ.ศ. ซึ่งคณะกรรมการพิจารณาเสร็จแล้ว

ขอเชิญคณะกรรมการเข้าประจำที่

(คณะกรรมการเข้าประจำที่)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คณะกรรมการมีอะไรจะชี้แจงไหมครับ

นายวิเชียร คันฉ่อง (ประธานคณะกรรมการ) : กราบเรียน

ท่านประธานสภาผู้แทนราษฎรที่เคารพ ผม วิเชียร คันฉ่อง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
จากจังหวัดตรัง ในฐานะประธานคณะกรรมการ ตามที่ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร
ได้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ในท้องที่ตำบล
บ้านกลาง อำเภอห้วยมสัก จังหวัดเพชรบูรณ์ เพื่อสร้างและขยายทางหลวงแผ่นดิน
หมายเลข ๒๒๑๕ สายแยกทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๑ (บึงน้ำเต้า) - บรรจบ
ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๒๗๕ (บ้านกลาง) พ.ศ. . . . คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ
และตั้งคณะกรรมการวิสามัญขึ้นมาพิจารณา บัดนี้คณะกรรมการวิสามัญได้พิจารณา
เรียบร้อยแล้ว จึงกราบเรียนท่านประธานเพื่อโปรดทราบและดำเนินการต่อไป
ขอขอบพระคุณ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญเลขาธิการฯ ดำเนินการครับ
นางศิริลักษณ์ บันบัวรุ่งกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :
ร่างพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ในท้องที่ตำบลบ้านกลาง อำเภอหล่มสัก
จังหวัดเพชรบูรณ์ เพื่อสร้างและขยายทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๒๑๕
สายแยกทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๑ (บึงน้ำเต้า) - บรรจบทางหลวงแผ่นดิน
หมายเลข ๒๒๗๕ (บ้านกลาง) พ.ศ. ชื่อร่างพระราชบัญญัติ ไม่มีการแก้ไข
คำปรารภ มีการแก้ไข มาตรา ๑ มาตรา ๒ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๓
คณะกรรมการธิการตัดออก มาตรา ๔ มาตรา ๕ มาตรา ๖ มาตรา ๗
ไม่มีการแก้ไข แผนที่ท้ายพระราชบัญญัติ ไม่มีการแก้ไข บัญชีรายชื่อ
ท้ายพระราชบัญญัติ ไม่มีการแก้ไข

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เป็นการพิจารณาเรียงลำดับ
มาตราแล้วนะครับ ต่อไปจะเป็นการพิจารณาโดยสรุปทั้งร่างฯ อีกครั้งหนึ่งครับ
จะมีท่านสมาชิกท่านใดจะขอแก้ไขถ้อยคำหรือไม่

(ไม่มีสมาชิกขอแก้ไข)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่มี ก็ถือว่าจบการพิจารณาในวาระที่ ๒
ต่อไปก็จะถามมติจากที่ประชุมจะเห็นชอบกับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ในวาระที่ ๓
หรือไม่

(ประธานสภาผู้แทนราษฎรมีสัญญาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนลงมติ)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอเชิญท่านสมาชิกที่อยู่ข้างนอกครับ
ได้กรุณาเข้ามาในห้องประชุมเพื่อลงมติว่าจะเห็นชอบกับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้
ในวาระที่ ๓ หรือไม่ ท่านสมาชิกที่อยู่ในห้องประชุมแล้วกรุณาลงมติได้ครับ ถ้าท่าน
เห็นชอบกรุณาคบมือ เห็นด้วย ถ้าไม่เห็นชอบกรุณาคบมือ ไม่เห็นด้วย ท่านสมาชิก
ท่านใดมีปัญหาเรื่องบัตรขอแจ้งเจ้าหน้าที่ได้ครับ เรียบร้อยทุกท่านนะครับ

(สมาชิกทำการเสียบบัตรแสดงตนและกดปุ่มลงคะแนน)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอให้เจ้าหน้าที่รวมคะแนนได้ครับ
มติเห็นชอบกับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ๑๘๑ เสียง ไม่เห็นชอบ ไม่มีนะครับ
งดออกเสียง ๓ เสียง ไม่ลงคะแนน ๒ เสียง เพราะฉะนั้นก็ถือว่าที่ประชุมนี้
เห็นชอบกับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้นะครับ ขอขอบคุณคณะกรรมการทุกท่าน

ต่อไป ๔.๒ ร่างพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ในท้องที่ตำบลท้ายดง
อำเภอวังโป่ง จังหวัดเพชรบูรณ์ เพื่อขยายทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๓๐๑
สายแยกทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๑ (หนองขนาท) - บรรจบทางหลวงแผ่นดิน
หมายเลข ๑๒๐๕ (วังโป่ง) พ.ศ. ซึ่งคณะกรรมการพิจารณาเสร็จแล้วครับ

คณะกรรมการมีอะไรจะชี้แจง เชิญครับ

นายวิเชียร คันด่อง (ประธานคณะกรรมการ) : กราบเรียนท่านประธานสภาผู้แทนราษฎรที่เคารพ ตามที่ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้ลงมติรับหลักการร่างพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ในท้องที่ตำบลท้ายดง อำเภอวังโป่ง จังหวัดเพชรบูรณ์ เพื่อขยายทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๓๐๑ สายแยกทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๑ (หนองขนาก) - บรรจบทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๒๐๕ (วังโป่ง) พ.ศ. . . . คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ และส่งให้คณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติดังกล่าว บัดนี้คณะกรรมการวิสามัญได้พิจารณาเสร็จแล้ว จึงกราบเรียนมายังท่านประธานเพื่อโปรดทราบ และดำเนินการต่อไป ขอกราบขอบพระคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญเลขาธิการฯ ดำเนินการครับ

นางศิริลักษณ์ ปันบำรุงกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :

ร่างพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ในท้องที่ตำบลท้ายดง อำเภอวังโป่ง จังหวัดเพชรบูรณ์ เพื่อขยายทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๓๐๑ สายแยกทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๑ (หนองขนาก) - บรรจบทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๒๐๕ (วังโป่ง) พ.ศ. . . . ชื่อร่างพระราชบัญญัติ ไม่มีการแก้ไข คำปรารภ มีการแก้ไข มาตรา ๑ มาตรา ๒ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๓ คณะกรรมการคัดออก

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญครับ

นายเอกภาพ พลซื่อ (ร้อยเอ็ด) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม เอกภาพ พลซื่อ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดร้อยเอ็ด สังกัดพรรคเสรีธรรม กระผมขออนุญาตประธานนิดเดียวเกี่ยวกับกฎหมายฉบับนี้ครับ ทราบว่าเป็นการอภิปรายเรียงมาตราครับ แต่เนื่องจากร่าง พ.ร.บ. เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ในท้องที่ตำบลท้ายดง อำเภอวังโป่ง จังหวัดเพชรบูรณ์นี้ครับ ที่น่าแปลกใจก็คือกฎหมายฉบับนี้เราได้ตั้งคณะกรรมการมา ๒๗ ท่าน แล้วก็พิจารณากันหลายวันนะครับ เหตุที่พิจารณานั้นแค่ ๑๑ ตารางวานะครับ ถนนทั้งสายทางกรมทางหลวงเสนอเข้ามาให้เป็นกฎหมายแค่ ๑๑ ตารางวา อยากทราบว่าข้อเท็จจริงนั้น นายสุวรรณ มุลศรี เจ้าของที่ดินเรียกร้องเงินเท่าไร และอยากทราบต่อไปว่าเงินที่เขาเรียกร้องนะครับ กับเบี้ยเลี้ยงคณะกรรมการนั้นอะไรมากกว่ากัน อยากจะเป็นข้อสังเกตว่าการทำงานการเสนอกฎหมายเข้ามาสภาแห่งนี้

กรมทางหลวงเขาทำงานหรือเปล่า หรือว่าเอาสภาเราเป็นเครื่องมือ ไม่มีการไปเจรจาเจ้าของที่ดินบ้างเลยหรือนะครับ แค่ ๑๑ ตารางวา เอามาเข้าสภาผู้แทนราษฎรพิจารณา ๓ วาระ มีการตั้งคณะกรรมการแล้วเบี้ยเลี้ยงกรรมการชุดนี้ผมว่ามากกว่า ๑๑ ตารางวาที่เขาขอมานะครับ ขอทราบว่ามีนายสุวรรณ์ มูลศรี นั้นที่ติดขัดเรื่องนี้ครับ เขาเรียกร้องเงินจากกรมทางหลวงเป็นเงินเท่าไรครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญคณะกรรมการชี้แจงครับ

นายวิเชียร คันถ่อง (ประธานคณะกรรมการ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพครับ ความจริงคณะกรรมการก็มีข้อสงสัยอยู่เหมือนกัน แต่ได้รับทราบที่ตรงนี้ติดจำนองธนาคาร ธ.ก.ส. เพราะฉะนั้นจึงต้องอาศัยการเวนคืน

นายเอกภาพ พลซื่อ (ร้อยเอ็ด) : ขออนุญาตท่านประธานครับ ต่อเนื่องครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญครับ

นายเอกภาพ พลซื่อ (ร้อยเอ็ด) : ไม่มีเหตุในกฎหมายนะครับว่าขอดูนะครับว่าการเสนอร่าง พ.ร.บ. เวนคืนนั้น ถ้าติดจำนองแล้วต้องมีกฎหมายฉบับนี้ออกมาอย่างนั้นหรือครับ ขอทราบจากกฤษฎีกานะครับ ถ้าอย่างนั้นนะครับ ต่อไปนี้ถ้าทางหลวงก็ดี ราชการก็ดีจะตัดที่หรือทำที่สาธารณะ ถ้าติดจำนองแล้วต้องออกเป็นกฎหมายอย่างนั้นหรือครับ ขอทราบรายละเอียดเอาจริง ๆ หน่อยนะครับ อยากทราบเพื่อที่เป็นบรรทัดฐานของกรมทางหลวงและหน่วยงานราชการต่อไปนั้น ถ้าแค่ที่เล็กน้อยแค่ ๑๑ ตารางวาแค่นี้เองนะครับ อยากทราบราคาเท่าไรนะครับ แล้วเจ้าตัวเขายังอยู่ไหม หรือเขาตายไปแล้วหาผู้รับมรดกไม่ได้หรืออย่างไรนะครับ ถึงได้มาออกเป็นกฎหมายฉบับนี้ ผมว่าถ้ากรมทางหลวงให้ความสนใจกันจริง ๆ แค่ ๑๑ ตารางวาไม่น่ามีปัญหาครับ ต้องเข้ามารบกวนสภาผู้แทนราษฎรของเรา ไม่ใช่เฉพาะสภาผู้แทนราษฎรนะครับ วุฒิสภาอีก ขอทราบแค่นี้ก่อนนะครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญคณะกรรมการได้ชี้แจงว่าทำไมต้องออกร่าง พ.ร.บ. เวนคืน เนื่องจากประธานได้ชี้แจงเมื่อสักครู่ว่าติดจำนอง ธ.ก.ส. ยังมีเหตุผลอื่นอีกหรือเปล่า เชิญครับ

นางพิมพ์ทอง สุขสมจิตร (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธาน
 ดิฉัน นางพิมพ์ทอง สุขสมจิตร สำนักจัดกรรมสิทธิ์ที่ดิน กรมทางหลวง รับผิดชอบ
 เรื่องสายทางนี้ และทำหน้าที่เป็นผู้ช่วยเลขานุการคณะกรรมการด้วย เนื่องจากว่า
 ในพระราชบัญญัติว่าด้วยการเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ พ.ศ. ๒๕๓๐ บัญญัติไว้ว่า
 ในกรณีที่มีการจำหน่ายบุริมสิทธิหรือทรัพย์สินอย่างอื่นเหนืออสังหาริมทรัพย์ที่ต้อง
 เวนคืน ให้เจ้าหน้าที่เวนคืนหรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากเจ้าหน้าที่มีหนังสือแจ้งให้
 ผู้รับจำหน่าย ผู้ทรงบุริมสิทธิหรือผู้รับประโยชน์จากทรัพย์สินดังกล่าวมาขอรับชำระหนี้
 หรือรับค่าใช้จ่ายค่าทดแทนสำหรับอสังหาริมทรัพย์นั้นภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับ
 แจ้ง และในระหว่างนั้นยังมีให้เจ้าหน้าที่หรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากเจ้าหน้าที่
 จ่ายเงินค่าทดแทนให้แก่เจ้าของหรือผู้ครอบครองโดยชอบด้วยกฎหมาย ซึ่ง
 อสังหาริมทรัพย์นั้น แต่เจ้าหน้าที่หรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากเจ้าหน้าที่ที่จะจ่ายเงิน
 ให้แก่ผู้รับจำหน่าย ผู้ทรงบุริมสิทธิหรือผู้รับประโยชน์จากทรัพย์สินดังกล่าวได้ ก็ต่อ
 เมื่อคู่กรณีดังกล่าวตกลงกันได้แล้ว ถ้าคู่กรณียังมีปัญหาโต้แย้งกันอยู่ให้เจ้าหน้าที่
 หรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากเจ้าหน้าที่วางเงินค่าทดแทนไว้ตามมาตรา ๓๑
 โดยพลัน และมีหนังสือแจ้งให้คู่กรณีต้องฟ้องคดีต่อศาล กรณีนี้ที่ดินติดจำนองอยู่
 ๑๑ ตารางวา กรมทางหลวงก็ได้ประสานกับธนาคารตามบทบัญญัติของมาตรา ๒๙
 แห่งพระราชบัญญัตินี้ เพื่อให้ทั้งเจ้าหน้าที่ ทั้งเจ้าของและธนาคารตกลงกันก่อน
 แต่ไม่เป็นที่ตกลงกัน เพราะว่าค่าไถ่จำนองนั้นมากกว่าจำนวนเงินที่จะได้รับ
 จากกรมทางหลวงซึ่งเป็นเงิน ๑,๐๐๐ กว่าบาท ก็เลยไม่เป็นที่ตกลงกันระหว่าง
 ธนาคารกับเจ้าของ จำเป็นที่จะต้องเสนอออกร่างพระราชบัญญัติเพื่อให้กรรมสิทธิ์
 ในที่ดินจำนวนนี้ตกเป็นของรัฐ ขอบพระคุณค่ะ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณเอกภาพเชิญครับ

นายเอกภาพ พลซื่อ (ร้อยเอ็ด) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม
 เอกภาพ พลซื่อ ผมเข้าใจถ้าพี่น้องประชาชนที่ฟังทางบ้านก็จะคิดว่าที่ดินนี้เป็นที่
 แปลงใหญ่ แล้วมีส่วนหนึ่งไปติดจำนองกับ ธ.ก.ส. พี่น้องประชาชนจะเข้าใจ
 อย่างนั้น แต่ถ้าดูแผนที่ท้าย พ.ร.บ. ที่แนบมา ที่ ๑๑ ตารางว่าอยู่กลางถนน
 ไม่มีส่วนใดเลยไปติดที่แปลงอื่น ดูให้ดีครับ ท่านผู้แทนราษฎร ๑๑ ตารางว่า
 นั้นไม่ใช่ว่าอยู่ติดริมถนนอยู่กลางถนนเลย ก็แสดงว่า ๑๑ ตารางว่านี้ไม่ติดกับที่
 แปลงใดเลย เว้นแต่จะทำแผนที่นี้ผิดพลาด ถ้าทำผิดพลาด แต่ว่าเมื่อดูแล้วก็ไม่น่า
 จะผิดพลาด เพราะได้ผ่านสภามาครั้งหนึ่งแล้ว แล้วผ่านคณะกรรมการแล้ว

ขออนุญาตถามเป็นคำถามว่า ๑๑ ตารางวานั้นไปพ่วงกับที่แปลงใด เพราะตามแผนที่อยู่ใจกลางถนนเลย

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญครับ

นายวิเชียร คันฉ่อง (ประธานคณะกรรมการ) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพครับ ขออนุญาตชี้แจงอย่างนี้ว่า ที่ตรงนี้ความจริงถ้าเราดูแผนที่ท้ายพระราชบัญญัติ ที่ตรงนี้มีบางส่วนที่ได้สละให้กับทางจังหวัดไปก่อนแล้ว ยังมีอยู่ ๑๑ ตารางวาที่ยังไม่ได้สละให้กับทางจังหวัด บังเอิญว่าที่ตรงนี้ขายให้กับกรมทางหลวงเข้าไปดำเนินการ เพราะฉะนั้นมีปัญหาในส่วนตรงนี้ ๑๑ ตารางวาที่แหละครับ ที่จำเป็นจะต้องออกร่างพระราชบัญญัติเวนคืน แต่เนื่องมาจากดั่งที่คณะกรรมการได้ชี้แจงต่อเพื่อนสมาชิกแล้วว่า ที่ตรงนี้ติดจำนอง ธ.ก.ส. ฝ่ายพวกผมก็คิดอย่างเดียวกันว่า ในเมื่อติดจำนอง ธ.ก.ส. และคู่กรณีตกลงกันไม่ได้ มันก็จำเป็นที่จะต้องออกร่างพระราชบัญญัติเวนคืนส่วนเหตุผลอื่นใดนั้น ผมคิดว่าให้คุณเอกภาพว่าต่อไป เพราะภาระหน้าที่ตรงนี้ได้ยุติลง เพียงแต่ว่าที่ตรงนี้มีปัญหาที่ต้องออกร่างพระราชบัญญัติเวนคืน ขอบคุณครับท่านครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ฝากเป็นข้อสังเกตได้ไหม คุณเอกภาพ

นายเอกภาพ พลซื่อ (ร้อยเอ็ด) : ได้ครับ ฝากข้อสังเกตเรื่องกฎหมายต่อ ๆ ไปจะไม่ต้องผ่านสภาให้ยุ่งยาก ฝากเรียนถามท่านคณะกรรมการทั้งหลายว่า กรณีนี้ได้เชิญเจ้าของที่ดิน และ ธ.ก.ส. มาสอบถามข้อเท็จจริงหรือไม่ และมูลจำนอง ๑๑ ตารางวานั้น ธ.ก.ส. ให้กู้เป็นเงินทั้งหมดเท่าไร และผมก็ไม่เชื่อว่า ธ.ก.ส. จังหวัดใดให้เอาที่ดิน ๑๑ ตารางวา มาค้ำประกันเงิน ๑,๐๐๐ กว่าบาท

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ช่วยชี้แจงข้อเท็จจริงหน่อยครับ และคุณเอกภาพคงจะสงสัยเรื่องวิธีการ ส่วนกรมทางหลวงคงปฏิบัติตามกฎหมาย เอาข้อเท็จจริงที่คุณเอกภาพต้องการถามว่าได้เชิญทั้ง ๒ ฝ่าย ได้มาพบกรมทางหลวง แล้วหรือยัง หมายถึงว่าก่อนที่จะออกร่างพระราชบัญญัติเวนคืนฉบับนี้ เชิญครับ

นางพิมพ์ทอง สุขสมจิตร (กรรมาธิการ) : ขออนุญาตกราบเรียน อีกครั้งหนึ่งนะคะ จริง ๆ แล้วที่ดินแปลงใหญ่จำนวน ๕๔ ตารางวา เมื่อตอนจำนวน ที่นี้มีการเปลี่ยนมือ คุณสุวรรณ มุลศรี เสียชีวิตกรรมสิทธิ์ก็ตกอยู่แก่คุณกรวย มุลศรี มารดา และมารดาก็อุทิศที่ดินให้ ส่วนที่เป็นเศษทางแล้ว จึงเหลือแต่เพียงส่วน ๑๑ ตารางวา ซึ่งเป็น ๑,๓๓๕ บาท ที่อยู่ในส่วนที่ขยายทางใหม่และก็ยังไม่ได้ อุทิศให้ ขอบพระคุณค่ะ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผมว่าฝากเป็นข้อสังเกตไปเพราะว่า พื้นที่เล็ก ๆ อย่างนี้ยังมีอีกหลายราย บางทีเจ้าของไม่มารับเลยเพราะว่าเดินทาง มาก็ไม่คุ้มค่าเดินทางก็มีทั้งไว้ จนกระทั่งว่าทางกรมทางหลวงต้องออกร่างพระราชบัญญัติ เวนคืน เพราะว่าเชิญไม่มาเชิญหลายครั้ง ถามว่าทำไมไม่มาไม่คุ้มอย่างนี้ก็มี เพราะฉะนั้นอันนี้ก็เป็นเรื่องของการปฏิบัติ ฝากเป็นข้อสังเกตไป เชิญคุณสุพรครับ

นายสุพร ดนัยตั้งตระกูล (ร้อยเอ็ด) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม สุพร ดนัยตั้งตระกูล พรรคความหวังใหม่ จากจังหวัดร้อยเอ็ด ท่านประธาน ผมนั่งฟังอยู่และคงจะผ่านไปอย่างนั้นเลยหรือครับ ก็ตอบอะไรไม่ได้เลย ผมต้องถาม ที่กรรมาธิการเพิ่มเติมอีกเยอะแยะเลย คือตามประกาศท้ายร่างพระราชบัญญัติถนนสายนี้ เป็นถนนที่ขยายแวนถนน ขยายทางหลวงแผ่นดิน ก็ปรากฏว่าได้ส่งเอกสารแนบท้าย พระราชบัญญัติมาให้กรรมาธิการดูว่าแผนที่ของถนนนั้นมันไปอยู่ในกลางถนนเลย คำว่า กลาง คือเหมือนกับขงที่มีชายปลายแหลมตรงปลายนั้นอยู่กลางถนน ส่วนตรงต้น ของขงด้านที่เป็นบ้านก็อยู่ตรงริมถนน ตรงนี้มีพื้นที่ตรงรูปขง ๑๑ ตารางวา ขณะเดียวกันในองค์ประกอบของที่ดินทั้งหมด ๑ งาน ๕๓ ตารางวา อยู่กลางถนน ทั้งหมดเลย ที่นี้ประเด็นก็มีอยู่ว่าที่แปลงนี้ติดจำนวนติดเท่าไร ติดแค่ ๑๑ ตารางวาที่มา ออกพระราชบัญญัตินี้หรือเปล่า เพราะในนี้เขียนว่าอีก ๑ งาน กับ ๕๓ ตารางวานั้น คือ ๑๕๓ ตารางวา ได้อุทิศให้แก่ทางราชการ อุทิศนี้สงสัยเข้าใจว่าเป็นอุทิศเพื่อ ทำถนน ถ้าเป็นการอุทิศเพื่อทำการอื่นก็คงจะต้องไปใช้กฎหมายอีกฉบับ ที่นี้ถามว่า ถ้ากรณีเป็นอย่างนี้สภาผู้แทนราษฎรได้รับเอกสารอย่างนี้ และมอบให้กรรมาธิการ ไปพิจารณา ข้อสงสัยที่กรรมาธิการน่าจะสงสัยก็คือทำไมการอุทิศที่ดินจึงอุทิศไปตั้ง

๒๒

สพ ๓/๒๕๔๒ (ส. นิติบัญญัติ)

สະແກວຣຣຸນ ໑໐/໒

໑໔໓ ຕາຣາງວາ ແລະ ເກັບໄວ້ແຕ່ ໑໑ ຕາຣາງວາ ມາອອກກຸໝາຍເວນສິນ ຕົ້າຫາກຕິດ ຈຳນອງຈຣຶງທຳໄມໄມ່ຕິດທັງແປລງ ເພຣະດ້າດູແລ້ວເອກສາຣກຳກັບທີ່ດິນນັ້ນເປັນ ໑ ແປລງ ເພຣະໃຊ້ເອກສາຣ ນ.ສ. ໓ ກ ເລຂທີ່ ໓໒໔ ຮະຫວ່າງທີ່ ໕,໑໔໑ ໄອ.ວີ. (IV) ເລຂທີ່ທີ່ດິນ ໑໖ ມັນຮັດເຈນເມື່ອເປັນທີ່ດິນແປລງເຕີຍວ ແລະກຣຣມາຣິກາຣທຣາບໄມວ່າ ທຳໄມເມື່ອເປັນທີ່ດິນແປລງເຕີຍວນັ້ນກຳນອງ ຯ ແຕ່ ໑໑ ຕາຣາງວາອ່າງນັ້ນຫຼື ທຳໄມໄມ່ຈຳນອງທັງແປລງ ແລະກຣຣອຸທິສໃຫ້ແກ່ຣຣຸບາລຫຼືວ່າໃຫ້ແກ່ທາງຣາຣກຣນັ້ນ ທຳໄມອຸທິສ ໑໔໓ ຕາຣາງວາ ແລະ ຂັດໄວ້ ໑໑ ຕາຣາງວາ ມາເພື່ອໃຫ້ສາໄດ້ອອກ ກຸໝາຍເວນສິນ ມັນເປັນເງື່ອນງຳທີ່ນຳສງສັຍ ມັນເປັນເຣື່ອງທີ່ນຳຕ້ອງຟິສຸຈຳນັກ ພຣຕາມຕຣງນີ້ວ່າກຣຣມາຣິກາຣໄມ່ໄດ້ສງສັຍອະໄຣເລຍຫຼືອຣັບ ດ້າໄມ່ສງສັຍແລະກໍຝ່າຍ ກຸໝາຍມາແລ້ວໃຫ້ພວກພຣອອກກຸໝາຍໄປ ຄືອຕອບຕຣງນີ້ກ່ອນຈະຝ່າຍໄປອ່າງນັ້ນພຣ ກລັວວ່າວັນຂ້າງນ້ຳຈະມີກຸໝາຍເວນສິນທີ່ເກີດຈາກຄວາມໄມ່ໄດ້ທຳງານແບບລະເຢີຍດ ຣອບຄອບເກີດຂຶ້ນອີກ ແຕ່ດ້າຫາກທ່ານຮັດເຈນວ່າລະເຢີຍດຣອບຄອບຄອບຫນ້ອຍເຄອະຣັບ ເຣາອຍາກຈະຟັງວ່າທີ່ທ່ານມາໃຫ້ເຣາເຫັນດ້ວຍແລະຝ່າຍກຸໝາຍນັ້ນສາຣະໃນຣາຍລະເຢີຍດ ເປັນອ່າງໄຣ ພຣຟັງໄວ້ຂັ້ນນີ້ກ່ອນຣັບ

ປຣະຣຳນສາຣຸຳແທນຣາຣກຣ : ເຢີຍດຣະກຣຣມາຣິກາຣຣັບ

นายวิเชียร คันฉ่อง (ประธานคณะกรรมการ) : กราบเรียน ท่านประธานสภาผู้แทนราษฎรที่เคารพ กระผม วิเชียร คันฉ่อง ขอกราบเรียน ต่อท่านประธานและเพื่อนสมาชิกนะ ครับว่า ความจริงเกี่ยวกับเรื่องกฎหมายฉบับนี้ ในส่วนของตรงนี้เราก็ได้พิจารณากันหลายครั้งเหมือนกันว่ามีเหตุผลอันใด ที่ดินมี อยู่ทั้งหมด ๕๐ กว่าตารางวา แต่อุทิศให้กับส่วนราชการแล้ว ๘๐ กว่าตารางวา ส่วนที่เหลือมีอยู่ ๑๐ กว่าตารางวาอันนี้ทำไมไม่อุทิศ แต่ในเมื่อว่าทางฝ่าย เจ้าหน้าที่ของกรมทางหลวงได้มาชี้แจงว่า ในส่วนตรงนี้ติดจำนองเมื่อติดจำนอง คู่กรณีไม่สามารถตกลงกันได้จะให้ทำอย่างไร เขาก็พิจารณาถึงจุด ๆ นั้น แต่สำหรับ รายละเอียดผมคิดว่าจะให้ เจ้าหน้าที่จากกรมทางเป็นผู้ชี้แจงต่อสภาแห่งนี้ต่อไปครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ข้อซักถามของคุณสุพรก็คือว่า จำนองแค่ ๑๑ ตารางวาหรือจำนองทั้งหมดครับ เชิญครับ

นายครรชิต ทองมาก (ผู้ชี้แจง) : กระผม นายครรชิต ทองมาก ผู้อำนวยการสำนักงานกรมที่ดิน กรมทางหลวงครับ ผมใคร่ขอตอบในประเด็นแรก ก่อนเรื่องของที่ดินนะ ครับ ที่ดินที่เป็นถนนเดิมอันนี้ ๑ งาน กับ ๘๓ ตารางวา เป็นที่ที่อยู่ในที่ดินที่เป็นถนนแต่เดิม เมื่อมีการขยายถนนใหม่เราก็ต้องการ ๑๑ ตารางวาที่เหลือ เพราะฉะนั้นในส่วน ๑ งาน ๘๓ ตารางวานั้น เป็นที่ซึ่งถนน แต่เดิมผ่านเมื่อมีการขยายถนนก็จะต้องการ ๑๑ ตารางวาที่เหลือ แต่เจ้าของ ได้เอาโฉนดหลักฐานกรรมสิทธิ์ที่ดินนี้ไปจำนองธนาคารไว้และก็ถึงแก่กรรม เพราะฉะนั้นการที่มาดำเนินการเกี่ยวกับเรื่อง ๑๑ ตารางวาที่เหลือก็ไม่สามารถ กระทำได้ เพราะฉะนั้นเพื่อให้กรรมสิทธิ์ ใน ๑๑ ตารางวานี้ตกเป็นของรัฐ จึงจำเป็นต้องออกร่างพระราชบัญญัตินี้ครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญคุณสุพรครับ

นายสุพร ดนัยตั้งตระกูล (ร้อยเอ็ด) : ผมว่ากฎหมายฉบับนี้ คงมีปัญหาแล้วครับท่านประธาน ฟังท่านประธานคณะกรรมการซึ่งเป็นตัวแทนของ สภาเป็นฝ่ายนิติบัญญัติชี้แจง ฟังจากเจ้าหน้าที่ของกรมทางหลวงก็ฟังความได้ว่า มีที่ดินจำนองอยู่ ๑๑ ตารางวา จึงต้องออกร่างพระราชบัญญัติ เมื่อฟังเจ้าหน้าที่ ของกองจัดกรรมสิทธิ์ กรมทางหลวงก็ฟังได้อีกว่า ๑ งาน ๘๓ ตารางวานั้น เป็นที่เดิมอยู่ในเขตแนวถนนและอีก ๑๑ ตารางวาที่เหลือนั้นต้องการที่จะนำมา เพิ่มตามแนวถนนใหม่เพื่อให้ครบถ้วน ประเด็นปัญหาก็คือว่า คำว่า จำนอง ที่ชี้แจง ๓ ครั้งว่าติดจำนองนั้น ผมถามตรงนี้ว่าเมื่อที่ดิน ๑๘๓ ตารางวา

ได้อยู่ในแนวนอนเดิมในขณะที่อยู่ในแปลง น.ส. ๓ ใบเดียวกันฉบับเดียวกัน และได้โอน ๑๘๓ ตารางวาซึ่งเป็นจำนวนทั้งหมด ๑๘๓ ตารางวา โอนมาแล้ว ๑๘๓ ตารางวา ให้แก่ทางราชการแสดงว่า น.ส. ๓ ฉบับนี้นั้นถูกแบ่งแล้ว ไม่ใช่ ๑ ฉบับ ต้องเป็น ๒ ฉบับ จึงจะเหลือ ๑๑ ตารางวา และนำ ๑๑ ตารางวานั้นไปจำนอง แต่ความฟังได้ว่า ๑๘๓ ตารางวานี้ได้โอนแล้วยังติดอยู่ใน น.ส. ๓ ฉบับเดียวกัน และเกษตรกรนั้นหรือว่าเจ้าของที่ดินนั้นเอาที่มีปัญหา กับ ธ.ก.ส. ขณะนี้คือ ๑๑ ตารางวาที่ต้องมาออกร่างพระราชบัญญัตินี้ไปจำนองเสีย ขณะเดียวกันฟังอย่างไรก็อธิบายไม่ออกและฟังไม่ขึ้นว่า

๑. ได้แบ่งที่ดินหรือไม่ ๒. ถ้าเป็นที่ดินแปลงเดียวกัน เลขที่ระวางเดียวกัน เป็น น.ส. ๓ แผ่นเดียวกันจำนองได้อย่างไรที่ละส่วน และโอนไปแล้ว มอบให้แล้วยังเหลืออยู่อีก ๑๑ ตารางวา มาออกร่าง พ.ร.บ. เว้นคืนกันที่หลัง มันทำได้อย่างไร ฟังอย่างไรผมพยายามฟังเข้าข้างท่านกรรมาธิการ ฟังอย่างไรก็ยังฟังไม่ขึ้น ผมจึงมองเห็นว่ามีปัญหาแล้วละครับ กรรมาธิการ ปราศจากรายละเอียดและข้อเท็จจริงเพียงพอ เพราะอย่างไรเสียที่ดินแปลงนี้ ๑ ฉบับของเอกสารกำกับกรรมสิทธิ์นั้นมันจะแยกเป็น ๒ ส่วนนิติกรรมไม่ได้เลย ส่วนหนึ่งมามอบให้แก่ทางราชการกรมทางหลวงตามเส้นทางเดิม ๑๘๓ ตารางวา อีกส่วนหนึ่งของฉบับเดียวกันไปทำนิติกรรมในการจดจำนองกับ ธ.ก.ส. และขณะเดียวกันมาออกกฎหมายฉบับนี้ไปแก้ปัญหาทั้งหมดทิ้งมวล โดยที่ชี้แจงไม่ได้ว่า จริง ๆ แล้วที่ดินแปลงนี้อยู่อย่างไร มันจะเป็นแปลงเดียวกันอย่างที่ว่าชี้แจงไม่ได้ แต่ถ้าเป็นแปลงเดียวกันก็ไปทำจำนองไม่ได้ ถ้าเป็นแปลงเดียวกันจะมาแบ่งให้ส่วนหนึ่งและเอา ๑๑ ตารางวาไปจำนอง ผมก็ยังไม่เคยเห็นว่า ธ.ก.ส. ที่ไหนจะรับจำนอง ๑๑ ตารางวา-----

และจำนวนที่ละชิ้นส่วนของที่ดิน มีหรือ มี ๑๕๔ ตารางวา จำนวน ๑๑ ตารางวา ก็พอ ส่วนที่เหลือเอาไปมอบให้กรมทางหลวง มันฟังไม่ขึ้น ผมขอร้องเถอะครับ ไปใช้เวลาอีกสักสัปดาห์หนึ่ง เอาข้อเท็จจริงมาอธิบายเรา ผมไม่อยากจะกฎหมายลักษณะนี้ผ่านสภาบ่อย ๆ ความจริงผมเห็นใจเจ้าของที่ดินรอแล้วรออีก เห็นใจคนที่ต้องใช้เส้นทางขยายแนวทางนี้ แต่การออกกฎหมายลักษณะเช่นนี้นั้น ผมไม่อยากจะเกิดขึ้นในสภา อธิบายและขัดกันไปแย้งกันมาในเนื้อหาเดียวกัน ในกรรมาธิการชุดเดียวกัน ในเอกสารท้ายพระราชบัญญัติซึ่งต้องตราเป็นกฎหมาย และประกาศใช้ลงในราชกิจจานุเบกษา ขอร้องเถอะครับ ไปดูรายละเอียด ข้อเท็จจริง เจ้าหน้าที่ของกองจัดกรรมสิทธิ์อย่าพึ่งแต่แขวงของท่าน และท่าน ประธานคณะกรรมาธิการ เอาข้อเท็จจริงมาทางดูกัน แค่เห็นแผนที่มันก็พลาดแล้ว และบังมาดูรายละเอียดเข้าไปอีกมันยิ่งพลาดใหญ่ และกฎหมายพลาด ๆ หลายซ้ำหลายซ้อนอย่างนี้ออกจากนี้ไปมันชวนหัว ท่านประธานครับ ผมไม่อยากจะคนที่ฟังทางบ้านฟังแล้วไม่เข้าใจว่าสุดท้ายนี้กองจัดกรรมสิทธิ์กรมทางหลวง เอาอะไรมาชี้แจงต่อสภา เอาอะไรมาชี้แจงต่อกรรมาธิการ ขอร้องเถอะครับ สักสัปดาห์หนึ่งครับ ผมเห็นใจท่านเจ้าของที่ดิน เห็นใจกรมทางหลวง แต่ถ้าไม่เคลียร์ (Clear) อย่างนี้ต้องเห็นใจสภา ซึ่งพวกเราได้รับการเลือกตั้งมาในการที่จะออกสิ่งที่ถูกต้องออกเป็นพระราชบัญญัติที่จะใช้ทั่วประเทศ เราไม่อยากจะเกิดแบบอย่างอย่างนี้เกิดขึ้นในฉบับต่อไป และผมจะติดตามดูการเวนคืนทุกฉบับ ขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : กรรมาธิการมีอะไรชี้แจงเพิ่มเติม

เชิญครับ

นางพิมพ์ทอง สุขสมจิตร (กรรมาธิการ) : ดิฉัน พิมพ์ทอง สุขสมจิตร ขออนุญาตกราบเรียนอีกครั้งหนึ่ง ที่ดินแปลงนี้มีจำนวน ๑ งาน ๕๔ ตารางวา แปลงใหญ่ เจ้าของเดิมคือคุณสุวรรณนำไปจำนวน ทั้ง ๑ งาน ๕๔ ตารางวา กรมทางหลวงรับมอบจากจังหวัด เมื่อเป็นถนนเจ้าของก็คงจะรู้ อยู่แล้วจึงได้อุทิศให้ คือสละสิทธิการรับเงิน หลังจากเมื่อรับมอบแล้วกรมทางหลวง รับมอบเป็นเนื้อที่ ๑ งาน ๘๓ ตารางวา เนื่องจากว่ามันเป็นเศษทาง แต่ว่าที่ดิน ทั้งแปลงมัน ๑ งาน ๕๔ ตารางวา ซึ่งเจ้าของเดิมได้เอาไปจำนวนไว้และก็ เสียชีวิต หลังจากนั้นกรมทางหลวงก็จะพัฒนาทางให้เป็นตามมาตรฐาน จึงได้ ขยายเขตทางออกไป ไปถูกส่วนที่ขยายใหม่ ๑๑ ตารางวา ส่วนนั้นแหละที่ติด จำนวนและ เจ้าของที่เสียชีวิตแล้วก็ไม่ทราบก็ไม่ได้มาอุทิศให้ ดิฉันเข้าใจว่า

ถ้าท่านยังมีชีวิตอยู่ก็คงจะยินดีเพื่อสาธารณประโยชน์ แต่เมื่อมาถึงขั้นนี้แล้ว
จึงปัญหาอยู่แค่ ๑๑ ตารางวา ขอบพระคุณค่ะ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญคุณสุรพรครับ

นายสุรพร ดนัยตั้งตระกูล (ร้อยเอ็ด) : ขอบคุณท่านประธาน
ผม สุรพร ฟังความใหม่อีกครั้งหนึ่งชี้แจงใหม่ว่าเดิมทำถนนไปแล้วได้รับมอบ
มาแล้ว ๑๘๓ ตารางวา เหลืออยู่ ๑๑ ตารางวาเอาไปจำนอง อย่างนั้น
หรือเปล่าครับ คือตอนนี้มันมี น.ส. ๓ แผ่นเดียว ท่านต้องเข้าใจประเด็น
ตรงนี้ได้ว

นางพิมพ์ทอง สุขสมจิตร (กรรมาธิการ) : จำนองแผ่นเดียว

นั้นละค่ะ แต่ว่าคือตอน^{๓๐๓}อุทิสจริง ๆ การอุทิสนี้

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คืออุทิส ๒ ครั้ง อันนี้เป็น
ครั้งที่ ๒ บังเอิญเจ้าตัวเสียชีวิต ผมฟังอย่างนั้น หมายความว่า น.ส. ๓
แผ่นเดียวกัน และก็จำนองสิทธิครั้งเดียวกัน แต่ว่าครั้งแรกผมคงอธิบายแทน
ไม่ได้ แต่ว่าผมฟังเมื่อการสร้างถนนครั้งแรกนั้นเจ้าของยังมีชีวิตอยู่ก็มาอุทิส
ให้กับกรมทางหลวง ก็ไม่ต้องออกพระราชบัญญัติเวนคืนก็ตกลงกันได้ ก็ยังเหลือ
อยู่อีก ๑๑ ตารางวา เจ้าของเสียชีวิต ที่นี้กรมทางหลวงไม่รู้จะตกลงกับใคร
จะตกลงกับ ^{ช.ก.ส.} สวส. ก็ไม่ได้ เพราะไม่ใช่เจ้าของกรรมสิทธิ์ที่แท้จริง อาจจะมี
เรื่องเกี่ยวกับมรดกอะไรอีกถึงแม้ว่าจะเรื่องเล็กน้อยจึงจำเป็น ผมเข้าใจ
ผมอธิบายแทนอย่างนั้น ไม่ทราบถูกไหมครับกรรมาธิการ เชิญคุณสุรพรครับ

นายสุรพร ดนัยตั้งตระกูล (ร้อยเอ็ด) : ท่านประธานช่วย
กรรมธิการเบอะเลบนะครับ ผมก็พยายามฟังช่วย ผมเห็นใจครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ฟังมาแล้วก็เห็นว่าน่าจะเป็นอย่างนั้น

นายสุรพร ดนัยตั้งตระกูล (ร้อยเอ็ด) : ผมเข้าใจเจตนา
ของท่านประธาน ไม่เสียหายครับ ไม่ได้หมายถึงเสียหาย แต่ที่นี้ผมถามนิดหนึ่งว่า
จำนวนกี่ครั้ง จำนวนก่อนหรือหลังการอุทิสครั้งแรก

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญครับ

นางพิมพ์ทอง สุขสมจิตร (กรรมธิการ) : จำนวนครั้งเดียวค่ะ
การอุทิสคิดเงินต้องกราบเรียนว่า ไม่มีการที่จะต้องนำเอกสารไปแบ่งหักนะคะ
คือแสดงเจตนา โดยการที่ให้คนสาธารณะใช้ผ่านก็เป็นการบินยอมรับสภาพแล้วคะ
เพราะฉะนั้น เอกสารกรรมสิทธิ์ที่ดินจำนวนก็ไม่ได้เอามาแบ่งหักแต่ประการใด
ขอขอบคุณคะ

นายสุรพร ดนัยตั้งตระกูล (ร้อยเอ็ด) : จำนวนก่อนหรือหลัง
การอุทิส ครั้งที่ ๑ และครั้งที่ ๒ เพื่อจะให้เคลียร์ ท่านประธานครับ

นางพิมพ์ทอง สุขสมจิตร (กรรมธิการ) : จำนวนก่อนการอุทิสคะ

นายสุรพร ดนัยตั้งตระกูล (ร้อยเอ็ด) : ผมต่อนะครับ
ท่านประธานครับ ก่อนที่จะมีการอุทิสนั้นติดที่ ธ.ก.ส. ท่านประธานครับ ต่อมา
ก็อุทิสไปส่วนหนึ่งเหลือ ๑๑ ตารางวา เพราะฉะนั้นเงินมูลจำนวนตัวเลขเงิน
จำนวนมันคัฟเวอร์ (Cover) ทั้งหมด ไม่ใช่คัฟเวอร์แค่ ๑๑ ตารางวา
ธ.ก.ส. บอมได้อย่างไรครับว่าให้เวนคืนแค่ ๑๑ ตารางวา ขณะที่ติดจำนวนอยู่
ทั้งหมด ๑๕๔ ตารางวา ไม่จริงครับ ต้องเอาเอกสารมาดูกันแล้วครับ เพราะ
ผมไม่เชื่อมีแค่ ๑๑ ตารางวา ธ.ก.ส. ยังไม่ยอมเลย แล้วจำนวนก่อนทั้งแผ่น
ทั้ง ๑๕๔ ตารางวา ธ.ก.ส. จะบอมได้อย่างไร ผมเชื่อว่าการชี้แจงของท่าน
กรรมธิการไม่ตรงกับข้อเท็จจริง ต้องเอามาดูกันแล้วครับว่าทำได้อย่างไร
ในเมื่อ ๑๑ ตารางวา ธ.ก.ส. ยังไม่ยอม แล้วไปจำนวนก่อนทั้งแผ่นมาบอมให้
แค่ ๑๕๓ ตารางวา เอาไปเซ็นให้ใครก็ได้ขณะที่ติด ธ.ก.ส. อยู่ แล้วสุดท้าย
เหลือ ๑๑ ตารางวา ธ.ก.ส. จึงมารู้ทีหลัง แล้วให้ไปฟ้องแค่ ๑๑ ตารางวา
โดยที่นิติกรรมหลัง น.ส. ๓ นั้นได้เขียนแล้วว่า ขณะนั้นสิทธิและกรรมสิทธิ์
อยู่ที่ ธ.ก.ส. ไม่ได้อยู่ที่คนอุทิส คนอุทิสไม่มีสิทธิเลยเมื่อติดจำนวนอยู่แล้วจะไป
อุทิสที่ละส่วนได้อย่างไร ธ.ก.ส. บอมได้อย่างไร เป็นไปไม่ได้ตามหลักนิติกรรม

๒๘

สผ ๓/๒๕๔๒ (ส. นิติบัญญัติ)

วัชรี (๒) ๑๓/๒

ก็ทำไม่ได้ เพราะตรงนี้ยิ่งฟังแล้วยิ่งไม่เชื่อ ยิ่งไม่น่าเชื่อใหญ่ เพราะ
กรมทางหลวงไปเอาที่เขามาได้อย่างไร ในเมื่อหลัง น.ส. ๓ มีนิติกรรม
กำหนดไว้ยู่่ว่าติดจำนองกับ ธ.ก.ส. ไปเอาเขามาได้อย่างไร ๑๘๓ ตารางวา
มันทำไม่ได้เพราะจำนองก่อนอุทิสครั้งที่ ๑ ด้วยซ้ำไป เอาข้อเท็จจริงมาดู
กันดีกว่าครับ ยิ่งฟังยิ่งสับสน ยิ่งฟังยิ่งฟังไม่ได้ เพราะฉะนั้นผมขอเถอะครับ
๑ สืบค้นหาไปรวบรวมเอกสารมา ผมไปคุยข้างนอกก็ได้ครับไม่ต้องเปลืองเวลา
สภาแห่งนี้ และจะได้ช่วยกันครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณเอกภาพเชิญครับ

นายเอกภาพ พลซื่อ (ร้อยเอ็ด) : ผม เอกภาพ พลซื่อ
ส.ส. ร้อยเอ็ด พรรคเสรีธรรมนะครับ ที่จริงแล้วเป็นเรื่องเล็กน้อยถ้าจะ
มองกัน แต่ผมว่าเป็นบรรทัดฐานของกรมทางหลวงและหน่วยราชการ ในการ
ที่จะเสนอกฎหมายเข้าสู่สภาผู้แทนราษฎร ที่แค่ ๑๑ ตารางวาก็บอกว่า
เงินเวนคืนแค่ ๑,๐๐๐ กว่าบาท ทำไมต้องให้ ส.ส. ตั้ง ๒๗ ท่าน จาก
กรม กองต่าง ๆ มาชี้แจง แล้วนอกจากนั้นทำไมทางหลวงไม่เจรจากับ
เจ้าของที่และ ธ.ก.ส. เอาเงินไปได้ตอนจำนองให้เขา ให้เขาเจรจาก
ตอน เงินแค่ ๑,๐๐๐ บาทเองครับ และสิ่งที่ผมสงสัยต่อไปอีก ผมเพิ่งเห็น
กฎหมายฉบับใหม่ขึ้นมา ต่อไปนี้ถ้าใครมีหนี้ติดจำนองไม่อยากจะให้หนี้ให้อุทิส
อย่างนั้นใช้ใหม่กรมทางหลวง หมดหนี้อย่างนั้นใช้ใหม่ครับ ฟังไปฟังมา
เหมือนกับผมเป็นหนี้อยู่แล้ว ผมอุทิสก็อุทิสก็ได้ ที่น้องประชาชนอีกหลายคนเป็นหนี้
หลายพันล้าน หลายร้อยล้าน จะอุทิสให้กรมทางหลวงรับใหม่ครับ เป็นไปไม่ได้
เอากลับอย่างท่านสุรพรว่าเถอะครับ แล้วก็ค่อยมาดูว่าจำนองจริงหรือไม่

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญครับ

นายวิเชียร คันฉ่อง (ประธานคณะกรรมการ) : กราบเรียน
ท่านประธานสภาที่เคารพ ผมใคร่ขออนุญาตจากท่านประธานนะครับ ให้เจ้าหน้าที่
ที่ทำเรื่องนี้โดยตรงมาเป็นผู้ชี้แจงต่อสภาแห่งนี้ ขออนุญาตครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญครับ ผมขออนุญาตครับ เพื่อให้ชัดเจนครับ คือตอนนี้เหลือคำถามสุดท้ายบนะครับที่คุณสุพรรณว่า ที่ดินแปลงนี้ทั้งแปลงนั้น ได้ไปจำนองติดจำนอง ธ.ก.ส. อีกหรือไม่ เชิญครับ

นายชาญชัย จิตวานิช (ผู้ชี้แจง) : เรียนท่านประธานที่เคารพ นะครับ กระผม นายชาญชัย จิตวานิช นายช่างโยธาธิการ ๗ สำนักจัดกรรมสิทธิ์ที่ดิน กรมทางหลวง ที่ดินแปลงนี้ เดิมนี้ นายสุวรรณ์ มุลศรี ได้ไปจำนองธนาคารไว้ทั้งแปลงนะครับ และต่อมานางกรวยนี่เป็นผู้รับ แม่เขานี้เป็นผู้รับมรดก เขาไปขออุทิสที่ดินส่วนที่ว่าโฉนดถนน ๑ งานกับ ๘๓ ตารางวา ให้กรมทางหลวงไว้

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เตี่ยวกระผมถามซ้กต่อเลยว่า ในขณะที่อุทิสที่ดินจำนองหรือเปล่าครับ จะได้ชัดเจนครับ

นายชาญชัย จิตวานิช (ผู้ชี้แจง) : ยังติดจำนองอยู่ครับ ที่นี้เขาได้ติดต่อธนาคารแล้ว และธนาคารนี้บอกว่าไม่สามารถจะปล่อยจำนองได้ เพราะว่าที่ดินที่ไปจำนองนี้ประมาณ ๗๒,๐๐๐ กว่าบาท ที่นี้ฝ่ายนางกรวยนี่ไปติดต่อแล้วก็ทำอะไรไม่ได้ ก็ไม่ได้ดำเนินการอะไรเลย เราก็ออกส่วนที่เหลือนี้ ๑๑ ตารางวา ในส่วนที่ขยายถนนออกมา มันโฉนดส่วนที่ขยายออกมาก็เอา ๑๑ ตารางวานี้มาออกเป็นกฎหมายนะครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ส่วนที่เหลือนั้นไม่ใช่ส่วนที่อุทิสครั้งแรก ส่วนที่เหลือคือส่วนที่ยังอยู่ใน ธ.ก.ส. ส่วนที่กรมทางหลวงไม่ได้ใช้ไว้ใหม่ครับ ตอนที่นางกรวยมาอุทิสครั้งแรกนี้ ที่อันนี้ติดจำนองหรือเปล่าครับ เมื่อสักครู่นี้บอกว่ายังติดอยู่

นายชาญชัย จิตวานิช (ผู้ชี้แจง) : ส่วนที่ ๑๑ ตารางวานี้ก็จำนองติดอยู่ที่ธนาคาร มันเป็นจำนองทั้งแปลงนะครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ก็หมายความว่า เอาออก ๑๑ ตารางวานี้ ยังเหลือที่ธนาคารอีกกี่ตารางวา

นายชาญชัย จิตวานิช (ผู้ชี้แจง) : อยู่ในธนาคาร ๑๑ ตารางวา ในส่วนที่ ๑ งานกับ ๘๓ ตารางวานี้ อุทิสที่ดินให้กรมทางหลวงไปแล้วครับ เพราะว่าแม่เขาเป็นคนเซ็นหลักฐานอุทิสให้ผู้ที่ได้รับมรดกนี้ แม่ของนางกรวย มุลศรี นี้เป็นคนเซ็นให้แล้ว ส่วน ๑ งาน ๘๓ ตารางวานี้ ก็ตกเป็นของหลวงอยู่แล้ว ๑๑ ตารางวานี้เราให้เจ้าของเป็นคนรับเงิน แต่เจ้าของไม่สามารถมารับเงินได้เพราะเงินมันน้อยกว่าที่จำนองไว้ เพราะจำนองไว้ ๗๐,๐๐๐ กว่า

แต่พอได้รับมาประมาณ ๑,๓๐๐ มันก็น้อยไป เขาก็ไม่สามารถออกไป แต่ว่าได้ข่าวว่าปัจจุบันนี้ เขาเอาที่ดินอีกแปลงหนึ่งไปจำหน่ายธนาคารไว้เพื่อชดเชยนี้ ให้ธนาคารอยู่ครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านประธานกรรมการจะชี้แจงต่ออีกไหมครับ

นายวิเชียร คันฉ่อง (ประธานคณะกรรมการ) : กราบเรียนท่านประธานครับ ความจริงเกี่ยวกับเรื่องนี้ ดังที่ผมได้กราบเรียนต่อสภาคือท่านประธานว่ามันมีข้อมูล ข้อเท็จจริงที่เราสงสัยกันมาก เพราะฉะนั้นในกฎหมายฉบับนี้ประชุมกันประมาณสัก ๓ - ๔ ครั้ง และเชิญเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับการเวนคืนกฎหมายนี้โดยตรงมาชี้แจงด้วยว่า ข้อเท็จจริงมันเป็นอย่างไร ก็เหมือนอย่างที่ท่านนายช่างชาญชัยเป็นผู้ชี้แจงมาเมื่อสักครู่ที่ว่าทั้งหมดนี้มันมีทั้งหมด ๑ งาน ๙๐ กว่าตารางวา แต่มีการอุทิสแล้วบางส่วน เพราะฉะนั้นในเมื่ออุทิสแล้วบางส่วนนี้ ยังมีอยู่บางส่วนที่ยังติดงานอยู่ ผมก็ยังถามว่าแล้วทำไมที่ดิน ๑๑ ตารางวาติดงานของ ธ.ก.ส. นี้ น่าจะได้รู้เรื่องเหมือนกันว่า ¹¹ ๒๑ ตารางวาใช้ได้แค่ไหนเพียงใด แถว ๆ บ้านนอก นะครับ ตัวตรงนี้เป็นสิ่งที่ทำให้พวกผมสงสัย และถ้าสงสัยไปอย่างนั้น เราก็ต้องเชิญเจ้าหน้าที่ ธ.ก.ส. มาชี้แจงกันอีก มันก็ยุ่งอีก ก็เลยถือว่าถึงอย่างไรก็ตาม ในเมื่อเขาอุทิสบางส่วน อีกบางส่วนยังติดงานองก็ต้องว่ากันไป ในเมื่อว่าคนที่รับมรดกนี้ เขาไม่ยอมรับ คนที่รับมรดกมีปัญหา เพราะถ้าสมมุติว่าเขาไปถึงไปรับสภาพหนี้เขามากับสัดส่วนที่เขาจะได้นี้ มันน้อยเกินไป ใครจะไปรับด้วยเหตุนี้เราถึงคิดว่าทางฝ่ายกรมทางหลวงนี้ออกร่างพระราชบัญญัติเวนคืนมาเนี่ยมันน่าจะใช้ได้ เพราะถึงอย่างไร ทายาทกับ ธ.ก.ส. มันตกลงกันไม่ได้ ก็คงจะแค่นั้นล่ะครับ เชิญครับ -----

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญครับ

นายสุรพร ดนัยตั้งตระกูล (ร้อยเอ็ด) : ฟังแล้วสลดใจครับ
ท่านประธาน ความจริงผมคิดว่าเป็นความผิดพลาดแค่นั้นเอง แต่ฟังแล้ว
ผมลำดับใหม่อีกทีตามที่ท่านนายช่าง ๗ ท่านชาญชัยชี้แจงในฐานะผู้ที่ทำ
สรุปความอีกทีนะครับเพื่อความกระจ่างว่า ที่ดินแปลงนี้ได้นำมาจำหน่ายไว้
ทั้งหมดทั้งแปลง ต่อมาเมื่อมีการทำถนนก็มีการอุทิศให้แก่กรมทางหลวงไป
๑ งาน ๘๓ ตารางวา ยังเหลืออยู่ ๑๑ ตารางวา ๑ งาน ๘๓ ตารางวา
ยังติดจำนองอยู่ทั้งแปลง แล้วก็สำคัญผิดในสิทธิไปแอบทำกัน ประเด็น
แห่งความสงสัยครั้งที่ ๑ ว่าทำได้อย่างไรในนิติกรรมเช่นนี้ ในเมื่อติดจำนองแล้ว
ช.ก.ส. ไม่ทราบ คุณไปทำกันก็ต้องเป็นโมฆียะ ทำไปแล้วไม่มีผลตามกฎหมาย
คุณจะมาเขียนในกฎหมายทำร่างพระราชบัญญัติว่าอุทิศแล้ว ๓. เมื่อ
ช.ก.ส. ทราบภายหลังจึงไม่ยอม คนเขียนกฎหมายฉบับนี้คือกรมทางหลวง
ก็มาเขียนเวนคืนแค่ ๑๑ ตารางวา ไปละเมิดสิทธิของ ช.ก.ส. อีกในส่วนหนึ่ง
ในส่วนที่ไม่ยอมเชิญมาชี้แจง ไปละเมิดยังไม่พอครับ ออกเวนคืน แน่นนอนครับ
คนที่ทรงสิทธิอยู่ในขณะนี้คือ ช.ก.ส. เขาไม่ยอม แต่เขาไม่ใช่คนเขียนกฎหมาย
และไม่เชิญ เขามาชี้แจง เขาไม่มีสิทธิให้การเถียงค้านได้ เมื่อเป็นอย่างนี้
กรรมวิธีการน่าจะทำให้จบกระบวนการ ให้เห็นข้อเท็จจริงก็ไม่ได้ทำ แล้วออกมาเป็น
พระราชบัญญัติ และฟังจากนายช่างชาญชัยชี้แจงว่า ทราบว่าขณะนี้ผู้ที่ได้รับ
มรดกนี้กำลังนำที่ดินแปลงใหม่ไปทดแทนแปลงเก่า ขณะนี้ ช.ก.ส. ไม่ยอม
จึงใช้วิธีหลอกลวงให้ผู้ได้รับกรรมสิทธิ์รายหลังและมีสัญญาติดจำนองต้องรับสภาพ
หนี้สิน นำที่ดินแปลงอื่นไปชดเชยแล้วเอาที่ดินแปลงนี้ออกมา ที่ดินแปลงใหม่นั้น
จะต้องไปติดจำนองในวงเงินจำนอง ๗๓,๐๐๐ บาท อย่างที่ชี้แจงมา แล้วก็
ไปรับเงิน ๑๑ ตารางวา ถามว่าใครไปหลอกให้อุทิศและสำคัญผิดว่ามีสิทธิ
เหนือที่ดินแปลงนี้ระหว่างติดจำนอง และวันนี้นั้นเงินที่จะได้แค่ ๑๑ ตารางวานั้น
เสียประโยชน์ไหมครับ เมื่ออุทิศไปแล้วส่วนหนึ่งโดยไม่มีสิทธิ ช.ก.ส.
ยังไม่สูญหนี้ครับ ได้ที่ดินแปลงใหม่ แต่คนที่เป็นเจ้าของที่ดินและไม่รู้กฎหมาย
คือคนที่อุทิศไปแล้วส่วนหนึ่ง ที่ดินแปลงนี้เอาออกมาเมื่อไรมีผลสมบูรณ์ตามกฎหมาย
คือต้องอุทิศไป ๑ งาน ๘๓ ตารางวา ได้เงินเวนคืน ๑๑ ตารางวา เสรีแล้ว
เอาที่ดินแปลงอื่นอีกนั้นไปใส่จำนองแทน และติดหนี้อยู่อีก ๗๐,๐๐๐ กว่าบาท
ถามว่าลักษณะเช่นนี้นั้นชอบหรือไม่ในการที่จะตรากฎหมายอย่างนี้ ชอบไหมครับ

๓๒

สผ.๓/๒๕๔๒ (ส. นิติบัญญัติ)

ศิริวารณ ๑๕/๒

ที่จะตรากฎหมายอย่างนี้ คนเสียประโยชน์โดยสิ้นเชิง ต้องไปรับสภาพหนี้
และถูกกระทำในสิ่งที่มันน่าจะเป็นโมฆียะ แล้วมาเขียนในกฎหมายฉบับนี้
อ้างถึงสิทธิในการได้มาจากการมอบให้โดยการอุทิศอีก-----

ผมคิดว่ากฎหมายฉบับนี้ไม่ชอบแน่นอน เราเป็นฝ่ายนิติบัญญัติ ต้องคิดถึงหลักแห่งความเป็นธรรม ต้องคิดถึงหลักแห่งการที่จะให้โอกาสแก่บุคคลที่ถูกรุกด้วยกฎหมายที่รัฐธรรมนูยกในมาตรา ๒๙ ว่าให้กระทำได้ แต่ต้องรักษาสีทสีอันควรจะได้ของเขา วันนี้ ธ.ก.ส. ไม่เสียประโยชน์ครับ จะได้ที่ดินแปลงใหม่ไปเป็นหลักทรัพย์ คนที่เสียประโยชน์ก็คือเจ้าของที่ดิน ที่ไปทำการอุทิสไปแล้ว ในจำนวน ๑ งาน ๘๓ ตารางวา จะต้องได้เงินเวนคืนแค่ ๑๑ ตารางวาเสร็จแล้วเอาที่ดินแปลงใหม่ไปชดเชยให้ ธ.ก.ส. คนได้เต็ม ๆ ก็คือกรมทางหลวง เห็นใจครับ ในการที่จะต้องหาที่ดินมาเพื่อสร้างถนนให้เกิดการสัญจรไปมาอันเป็นประโยชน์ต่อสาธารณะ แต่ถามว่าประโยชน์นี้ มันเกิดอยู่ในพื้นฐานของความเป็นธรรมต่อคนที่ทรงสิทธิในที่ดินนั้นหรือไม่ อันนี้เป็นกฎหมายถ้าตราออกไปนั้น ขาดหลักความเป็นธรรม เมื่อขาดหลักความเป็นธรรมนั้นถามว่าสภาแห่งนี้จะตรากฎหมายที่ไปละเมิดสิทธิของคน โดยอาศัยช่องว่างของกฎหมาย ความไม่รู้ของกฎหมายและกระบวนการหลอกคน เรากำลังจะถูกซ้ำสองที่ทำให้มาออกกฎหมายลักษณะเช่นนี้ กระทำซ้ำผิดอีกครั้งหนึ่งได้หรือไม่ ผมเกรงว่ากฎหมายฉบับนี้ไม่เหมาะสมแล้วละครับ ท่านประธานครับ กลับไปแก้ปัญหาเถอะ กลับไปให้ผู้ที่สำคัญผิดในสิทธิของตนเองและเชื่อว่าตนเองจะได้นั้นให้เขาได้จริง ๆ อย่าให้เขาเสียซ้ำซ้อนเลยครับท่านประธาน ผมจึงไม่เห็นด้วยที่จะให้ผ่านกฎหมายฉบับนี้ อาวุธุติสมาชิกด้วย และสงสารเจ้าของที่ดินด้วยครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คือประเด็นอย่างที่ท่านประธานกรรมาธิการกล่าวเมื่อสักครู่ ประเด็นก็คือว่าเรายังไม่มีข้อมูลจาก ธ.ก.ส. เท่านั้นเอง ข้อมูลของกรมทางหลวงมีแล้ว ข้อมูลของผู้ที่อุทิสก็คงมีเอกสารที่กรมทางหลวง เพราะฉะนั้นข้อมูลตรง ธ.ก.ส. ว่าเป็นอย่างไร ยินยอมหรือไม่ อันนี้ผมคิดว่าถ้ามีก็เชิญชี้แจงได้ครับ ข้อมูล ธ.ก.ส. นะครับ

นางพิมพ์ทอง สุขสมจิตร (กรรมาธิการ) : ขออนุญาตกราบเรียนอีกครั้งค่ะ ตามที่ดิฉันได้กราบเรียนตั้งแต่ต้นว่าเรามีบทบัญญัติมาตรา ๒๙ ของพระราชบัญญัติว่าด้วยการเวนคืน ว่าถ้าที่ดินแปลงใดติดจำนอง เจ้าหน้าที่คือหมายถึง เจ้าหน้าที่เวนคืนจะต้องแจ้งแก่ธนาคาร ซึ่งตามหลักฐานของแขวงการทางเพชรบูรณ์ที่ ๒ กรมทางหลวง ลงวันที่ ๓๑ มกราคม ๒๕๓๘

หนังสือ ที่ คค ๐๖๒๘/๖/ม/๑/๒๓๓ เรียน ผู้จัดการธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร สาขาชนแดน เรียนให้ทราบว่า ตามที่ได้มีพระราชกฤษฎีกากำหนดเขตที่ดินที่จะเวนคืนที่ดินสายทางสายนี้ มีที่ดินของนายสุวรรณ มุลศรี น.ส. ต ก เลขที่ ๗๓๒๕ เล่ม ๕ ก หน้า ๒๕ ถูกเขตทางหลวงขยายจำนวนเนื้อที่ถูกเนื้อที่ ๐๐๐๑๑ ไร่ ๑๑๑๑ ไร่ คิดเป็นเงินค่าทดแทนที่ดิน ๑,๓๗๕ บาท แขวงการทางเพชรบูรณ์ที่ ๒ บึงสามพัน ได้ดำเนินการขออนุมัติจ่ายเงินค่าทดแทนที่ดินให้แก่เจ้าของที่ดิน และได้รับอนุมัติให้จ่ายเงินแล้ว ขณะนี้อยู่ระหว่างดำเนินการขอเบิกจ่ายเงินค่าทดแทนที่ดินให้แก่เจ้าของที่ดิน รายดังกล่าวข้างต้น แต่ปรากฏว่าขณะนี้ที่ดินแปลงดังกล่าวยังติดภาระจำนองอยู่กับธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร สาขาชนแดน จึงจำเป็นต้องได้รับความยินยอมให้ปลอดจำนองจากธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร สาขาชนแดนก่อน แขวงการทางเพชรบูรณ์ที่ ๒ บึงสามพัน จึงเรียนมาเพื่อขอได้โปรดแจ้งหนังสือยินยอมให้ปลอดจำนองที่ดินดังกล่าวข้างต้นด้วย เพื่อจะได้ดำเนินการจ่ายเงินค่าทดแทนให้แก่เจ้าของที่ดินและจดทะเบียนเป็นเขตทางหลวง สายบ้านหนองขนาก อำเภอวังโป่งต่อไป หวังอย่างยิ่งว่าคงได้รับความร่วมมือด้วยดี จึงขอขอบคุณมา ณ ที่นี้ คือหนังสือฉบับนี้ ดิฉันกราบเรียนว่า เป็นการแจ้งจากกรมทางหลวงแล้ว

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : มีหนังสือตอบจากธนาคารเพื่อการเกษตรฯ หรือเปล่าครับ เชิญครับ

นางพิมพ์ทอง สุขสมจิตร (กรรมมาธิการ) : หนังสือตอบจากธนาคารเพื่อการเกษตรฯ ที่ พช ๕๔๑/๑๑๐๗ ลงวันที่ ๓๐ ตุลาคม ๒๕๔๑ เรื่อง ขอลอดจำนองที่ดิน เรียน นายช่างแขวงการทางเพชรบูรณ์ที่ ๒ อ้างถึง หนังสือ ที่ คค ๐๖๒๘/๖/ม/๑/๒๓๑๑ ลงวันที่ ๒๕ พฤศจิกายน ๒๕๔๐ ตามหนังสือที่อ้างถึงแขวงการทางเพชรบูรณ์ที่ ๒ ได้ขอลอดจำนองที่ดินของนายสุวรรณ มุลศรี ต้องขอกราบเรียนว่า เราได้มีการประสานตั้งแต่ปี ๒๕๓๘ ไปเรื่อย ๆ จนกระทั่งถึงวันที่ ๒๕ พฤศจิกายน ๒๕๔๐ เป็นหนังสือฉบับสุดท้ายที่ธนาคารตอบมา

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : สรุปหนังสือของธนาคารว่าอย่างไรครับ สุดท้ายเขาว่าอย่างไรครับ เขายินยอมหรือไม่ยินยอมครับ

สผ ๓/๒๕๕๓ (ส. นิติบัญญัติ)

ครุณี ๑๖/๓

นางพิมพ์ทอง สุขสมจิตร (กรรมาธิการ) : ไม่ยินยอมค่ะ ช.ก.ส.
 สาขาวิงโปลงจึงขอให้ทางการทางเพชรบูรณ์ที่ ๓ กรุณาตรวจสอบเนื้อที่ที่ดิน
 X แปลงดังกล่าวที่ขาดหายไปจำนวน ๑ งาน ๘๓. ^{ตารางวา} ~~ไร่~~ อีกครึ่งหนึ่ง เพื่อ ช.ก.ส.
 สาขาวิงโปลงจะได้พิจารณาปลดจำนวนที่ดินดังกล่าวต่อไป นั่นคือทั้งหมดรวมกัน
 เป็น ๑ งาน ๘๕ ตารางวา แต่ว่าเราก็มีหลักฐานอุทิศแล้ว ๑ งาน
 ๘๓ ตารางวา ธนาคารไม่ยินยอมปลดจำนวน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผมคงจะขอสั้น ๆ คุณสุพรก็ได้
จะได้ต่อเนื่องครับ

นายสุพร คณบดีตั้งตระกูล (ร้อยเอ็ด) : สั้น ๆ ก็คือผ่านไม่ได้ครับ
ท่านประธาน เพราะว่าขณะนี้นั้น ธ.ก.ส. เขาถูกละเมิด หลังจากถูกละเมิดแล้ว
ก็ไปสมคบกันภายนอก นอกเหนือกฎหมายฉบับนี้อย่างที่ท่านนายช่าง ๗ ได้ชี้แจง
และมีบันทึกในสภาชัดเจนว่า กำลังจะนำที่แปลงใหม่เข้าไปแทนใน ธ.ก.ส.
วันนี้เจ้าของที่ดินเดิมนั้นจะได้รับเงินเวนคืนแค่ ๑๑ ตารางวา ซึ่ง ธ.ก.ส.
ไม่ยอมรับเงินค่าเวนคืน ๑๑ ตารางวา ขณะนี้นั้นคนที่ เป็นเจ้าของที่ต้องไปได้เงิน
๑๑ ตารางวา ขณะที่ตัวเองนั้นต้องเสียที่ดินโดยการอุทิสไม่ชอบนั้นทั้งหมดทั้งแปลงเลย
ถามว่ากฎหมายเช่นนี้ท่านประธานวิเชียรครับ ท่านเป็นนักกฎหมาย ท่านเป็น
ผู้แทนราษฎรของประชาชน ตอนเถอะครับ ไปดูข้อเท็จจริง ขอความกรุณาจริง ๆ ครับ
อย่าให้กฎหมายที่ไม่มีความเป็นธรรมต่อประชาชนเกิดขึ้นเลย แล้วเราจะได้
ดูกันครับว่า จริง ๆ แล้วเจ้าของที่ดินควรจะได้ความเป็นธรรมมากกว่านี้หรือไม่
เพื่อให้เกิดถนนสายนี้จริง ๆ ขึ้นมา แต่ก็ไม่ควรที่จะต้องถูกลิดรอนสิทธิ ถูกหลอก
ให้ไปเสียที่ดินอีกหลายแปลงก็คนไปชักจูง ท่านประธานครับ ถ้าผ่านอย่างนี้มีทั่วประเทศ
จะมีอีกเยอะครับ ผมกราบเรียนด้วยข้อเท็จจริงท่านเคยอยู่ที่นั่นมา รายละเอียด
เป็นอย่างนั้นจริง ๆ มีปัญหาเรื่องอย่างนี้มากมายเหลือเกิน แล้วสภาต้องมา
รองรับความไม่ชอบอย่างนี้ ผมขอความกรุณาท่านประธานครับ ขอความกรุณา
เอากลับไปทบทวนและให้กรมทางหลวงทำให้ชอบเถอะครับ แล้วกฎหมายฉบับนี้
จะไม่ได้ถูกกล่าวที่หลังได้ว่าไม่ชอบครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญครับ ท่านประธานคณะกรรมการ
จะเอาไปดูในรายละเอียดอีกสักครั้ง หรือว่าจะดำเนินการต่อเชิญครับ อันนี้
เป็นเรื่องของคณะกรรมการเชิญครับ

นายวิเชียร คันฉ่อง (ประธานคณะกรรมการ) : กราบเรียน
ท่านประธานที่เคารพ กระผม วิเชียร คันฉ่อง ในฐานะประธานคณะกรรมการ
ตั้งที่ได้กราบเรียนต่อท่านประธานต่อเพื่อนสมาชิกว่า เราไม่ใช่ละเลย
เกี่ยวกับเรื่องนี้ ดูเหมือนกันว่าที่ดินทั้งหมดซึ่งเป็นเจ้าของเดิมมันมีอยู่ทั้งหมด
๑ งาน ๕๔ ตารางวา ถามว่าทำไมไม่เวนคืนทั้งหมด ดูแล้วเขาบอกว่า
มีการสละกรรมสิทธิ์ สละสิทธิให้กับกรมทางหลวงไปแล้ว ๑ งานกว่าใช้ไหมครับ
การสละสิทธิตัวตรงนี้ถามว่าใครเป็นผู้เสียสิทธิ ถ้าหากว่าเรามองว่า ธ.ก.ส.

๓๗

สพ ๓/๒๕๔๒ (ส. นิติบัญญัติ)

สายชล ๑๗/๒

เป็นผู้เสียสิทธิมันก็ได้ เพราะในฐานะเป็นผู้รับจ้างงาช้างไหมครับ แต่ที่นี้ในเมื่อว่า
ที่ตรงนี้ทางกรมทางฯ ท้าไปแล้ว ที่ที่เขาสละไปเมื่อก่อนเป็นถนนไปเรียบร้อยแล้ว
เพราะฉะนั้นยังมีส่วนที่เหลือที่ต้องขยายเขตทางออกไป ๑๑ ตารางวา ตามว่า
จะให้ทำอย่างไร ได้ตามพนักงานเจ้าหน้าที่ว่า นี้ได้หาหรือไปถึงฝ่ายกฤษฎีกาหรือไม่
เขาบอกว่าได้หาหรือแล้ว ต้องจ่ายเฉพาะที่ถูกเวนคืนนี้แหละ เพราะอันนั้น
ทำเป็นทางไปแล้ว เมื่อมาเป็นในลักษณะที่ว่านี้ตามสิทธิครับว่า ถ้าท่านเป็นผม
ผมเป็นท่านจะให้ทำอย่างไร เรารู้ว่าถ้าเป็นในลักษณะอย่างนี้เกิดมีการ
ฟ้องร้องบังคับคดีกัน ชักจะยุ่งเหมือนกันไม่ใช่ไม่ยุ่ง เพราะฉะนั้นทางฝ่าย
ผู้รับมรดกของเจ้าของที่ดินแปลงนี้เขาจะต้องเป็นผู้รับผิดชอบต่อไป ในฐานะที่ว่า
แม่ของเขาเป็นคนสละสิทธิจะโดยที่ว่าอย่างที่คุณสุพรรณว่า ผมก็ไม่ทราบ
เหมือนกันว่าจะ เป็นการหลอกเป็นนิติกรรมอำพรางหรืออะไรเราไม่รู้
เราไม่ได้ซักถามถึงขนาดนั้น ดูจากหลักฐานเท่านั้นว่า ๑. เจ้าของที่ดินเดิม
เป็นผู้สละสิทธิให้มา แล้วส่วนที่เหลือมีเพียงแค่นี้ ที่ที่สละแล้วมีการทำถนนแล้ว
ส่วนที่เหลือยังต้องขยาย เพราะฉะนั้นก็ต้องออกร่างพระราชบัญญัติเวนคืน
ผมทราบเรียนท่านเพียงแค่นี้ครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญคุณประกิจครับ

นายประกิจ พลเดช (บุรีรัมย์) : ท่านประธานที่เคารพ

กระผม ประกิจ พลเดช จากจังหวัดบุรีรัมย์ พรรคความหวังใหม่ ท่านประธานครับ ถ้าตามหลักกฎหมายที่ผมพอที่จะรู้อ่างนี้ นะครับ เจ้าหน้าที่งานองตั้งเป็นเจ้าหน้าที่บุรีรัมย์สิทธิ ย่อมมีสิทธิได้รับชำระหนี้ก่อนบุคคลอื่น นะครับ และในขณะที่เกี่ยวกับการจ้างอง ครั้งนี้เกิดขึ้นในขณะที่ผู้มีสิทธิอยู่ตรงนั้น นำที่ดินไปจ้างองมีชีวิตอยู่ ดังนั้น การจ้างองจึงชอบด้วยกฎหมายแล้ว จากนั้นการที่มายกให้แก่กรมทางหลวง สิ่งที่ทำตรงนั้น มันจะต้องปลอดจากภาระจ้างองตรงนั้นทั้งหมด ถึงสามารถ ที่จะยกให้บุคคลอื่นได้ แต่ยังคงติดภาระจ้างองอยู่ แสดงว่ามันจะต้องมีนิติกรรม อำนวยระหว่างกรมทางหลวงกับบุคคลที่ต้องการที่จะยกที่ดินให้เกิดขึ้น ดังนั้น การที่จะอ้างเหตุว่า บุคคลนั้นตายแล้วไม่มีผู้รับมรดกหรือคนที่ เป็นลูกหลานที่เป็น ทายาทไม่ต้องการที่จะรับมรดก จะอ้างตรงนี้เป็นข้อแก้ตัวในการที่ดำเนินการ มาออกกฎหมายหรือตรากฎหมายฉบับนี้ไม่ได้ และการตรากฎหมายลักษณะนี้ แสดงว่าคนที่เสียสิทธิมากที่สุดปัจจุบันนี้ก็คือ ธ.ก.ส. และที่ยอมรับข้อเท็จจริง ต่อสภาแล้วนะครับว่า ธ.ก.ส. นั้นเขาไม่ยินยอม เมื่อไม่ยินยอมการตรากฎหมาย ฉบับนี้ออกมา ก็เพื่อต้องการปิดปาก ธ.ก.ส. นั่นเอง ดังนั้นอาศัยสภาหรือครับ พวกเราเป็นผู้ที่จะตรากฎหมาย ตรากฎหมายไปเพื่อปิดปาก ธ.ก.ส. เป็นผู้ ที่เสียผลประโยชน์อย่างนั้นหรือครับ ดังนั้นผมกราบเรียนต่อท่านประธานนะครับ ถ้าอย่างนี้ผมกราบเรียนด้วยความเคารพจริง ๆ ประธานคณะกรรมาธิการ ต้องกลับไปพิจารณาทบทวนข้อเท็จจริงใหม่ ถ้าจะอ้างว่าไม่ได้ถามคนนั้น ไม่ได้ถามถึง ธ.ก.ส. ไม่ได้เรียกคนนั้นมาถาม หรือจะเอาข้อเท็จจริงตรงนั้น มาพูดอย่างเดียวกันไม่ได้ เราต้องยึดหลักข้อกฎหมายที่เราปฏิบัติว่า ข้อเท็จจริงของ ข้อกฎหมาย หลักกฎหมายเป็นอย่างไรด้วย ต้องพิจารณาตรงนี้ประกอบด้วยครับ ดังนั้นการที่ดีที่สุดในขั้นนี้ เพื่อต้องการความชัดเจนทั้งหมด ผมอยากให้คุณประธาน กรรมาธิการถอนร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ไปดูแลเสียก่อน พิจารณาใหม่เสียก่อน แล้วมันเป็นปัญหาอย่างที่คุณกราบเรียน หรืออย่างท่านสุรพรกราบเรียนหรือไม่ ถ้ามันใช่จะแก้ได้อย่างไร ก็ต้องถามไปหน่วยงานที่เกี่ยวข้องว่าจะหาทางแก้ ออกอย่างไร และก็ค่อยเสนอกลับมาใหม่ พวกเราพร้อมที่จะพิจารณาพร้อมที่ จะให้ความร่วมมือทุกอย่างครับ แต่ขณะเดียวกันถ้าจะอยู่ในลักษณะอย่างนี้ ถ้าจะรับไปแสดงว่าวันนี้เรารับไป ก็เพื่อต้องการที่จะปิดปาก ธ.ก.ส. ไม่ให้

ได้รับการชำระหนี้ แม้จะบอกว่า ธ.ก.ส. ปัจจุบันนี้ทางบุคคลที่เป็นทายาท จะหาหลักทรัพย์ไปให้ทดแทนแล้วก็ตาม ดังนั้นการตราตรงนี้แสดงอาศัยมือ พวกเราครับ ผมเห็นว่าไม่เป็นธรรม สำหรับบุคคลที่จะเสียสิทธิตรงนี้ครับ ผมขอขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คือเราก็เสียเวลาในตรงนี้มากพอสมควร ผมดูแล้วประเด็นปัญหาก็ไม่ใช่ตรงที่เรากำลังจะเวนคืน ๑๑ ตารางวา ประเด็นปัญหาก็คือการอุทิสในส่วนเดิม ที่ต่อเนื่องอันนี้ มันชอบธรรมหรือไม่ชอบธรรม ผมว่าถ้าเพื่อความสบายใจนะครับท่านประธาน ผมเห็นสมาชิกก็ไม่ตั้งใจตรงที่จะเวนคืนตรงนี้ แต่ที่มาที่ไปของจำนวนเดิมที่ว่าอุทิสเดิมนั้น อาจจะถูกอุทิสโดยไม่ถูกต้อง เต็ม ธ.ก.ส. จะมีปัญหาหน่วยงานของรัฐด้วยกัน ถ้าเพื่อท่านประธานจะไปสักอาทิตย์หนึ่ง ไม่ได้เป็นการอะไรครับ เพื่อความรอบคอบ เพื่อรักษาผลประโยชน์ของหน่วยงานของรัฐด้วยกัน และเพื่อไม่ให้เป็นตัวอย่างต่อไป ผมว่าไม่น่าจะเสียหาย ถ้าเพื่อท่านประธานจะคิดอย่างนี้ก็ลองตอบดูนะครับ เพราะไม่ใช่ประเด็นตรงเวนคืน ๑๑ ตารางวานี้ครับ ประเด็นเดิมที่ต่อเนื่องอันนี้ที่เป็นปัญหาผมฟังดูแล้ว เชิญครับท่านประธานครับ

นายวิเชียร คันถ้อง (ประธานคณะกรรมการ) : ขอขอบคุณครับ ท่านประธาน ขอขอบคุณเพื่อนสมาชิกนะครับ ความจริงท่านกับพวกผมก็มีความคิดเห็นคล้ายคลึงกัน แต่ที่นี้เนื่องมาจากที่กราบเรียนมาแล้วว่า ทางฝ่ายกรมทางฯ คงจะมีกระบวนการมาอย่างถูกต้อง อย่างน้อยที่สุดมีที่ปรึกษาระดับชาตินักกฎหมายระดับชาติ เพราะฉะนั้นพวกผมก็ได้ชักใช้ไล่เสียงในลักษณะที่ว่านี้ ในที่สุดเขาก็บอกว่า เวนคืนเฉพาะที่ ๑๑ ตารางวา ตามที่ครับว่าในเมื่อทางนั้นสั่งมาอย่างนี้จะให้ทำอย่างไร ก็มีการพูดกันมาก ที่นี้ในเมื่อว่าข้อเท็จจริงเป็นดังที่กราบเรียนมาแล้วนะครับ และท่านประธานได้กรุณาแนะนำ ผมก็จะปฏิบัติตามคำแนะนำ กระผมได้หารือกับเพื่อนคณะกรรมการแล้ว เห็นว่าเราจะต้องนำกฎหมายฉบับนี้ไปพิจารณาอีกครั้งหนึ่ง ขอกราบขอบพระคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่ใช่ถอน เต็มถอนจะกลายเป็นถอน แต่ว่าเรารับหลักการร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้แล้ว เข้าสู่สภาอยู่ในขั้นกรรมาธิการแล้ว ทางคณะกรรมการรับ ไม่ได้ถอนครับ รับกลับไปพิจารณาเพื่อเสนอสภาใหม่ ขั้นตอนต่อไปก็จะดำเนินการต่อจากอันนี้ ก็คือหมายความว่า

สพ ๓/๒๕๔๒ (ส. นิตินบัญญัติ)

วาสนา ๑๘/๓

คณะกรรมการจะได้อมาพิจารณาในวาระ ๒ และอันนี้เราไม่ได้มีการแปรญัตติ
เพื่อจะได้ทำความเข้าใจตรงกันว่า ไม่ได้ถอนร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ รับไปในชั้น
กรรมการ ไปตรวจสอบเพื่อจะได้มาชี้แจงต่อสภาให้ชัดเจนอีกครั้งหนึ่งนะครับ
คุณเอกภาพมีอะไรครับ

- ๑๘/๑

นายเอกภาพ พลซื่อ (ร้อยเอ็ด) : ท่านประธานครับ ผมเอกภาพ พลซื่อ ผมเป็นคนเปิดประเด็นนี้ ผมเรียนตรง ๆ ผมไม่คิดใจเรื่องการทุจริตเลยนะครับ ที่นี้ผมพูดไปหมายความว่าที่แค่ ๑๑ ตารางวา ทำไมต้องมาเข้าสภาผู้แทนราษฎร แล้วต้องไปผ่านวุฒิสภา แล้วนายกรัฐมนตรีนำขึ้นโปรดเกล้าฯ แล้วเสียเบี้ยเลี้ยงเท่าไร เสียเวลาเท่าไร แล้วติดตามปรากฏว่ากรมทางหลวงทำงานขาดตอน แจ้งไปที่ ธ.ก.ส. ขอเวนคืนที่ ๑๑ ตารางวา ธ.ก.ส. ถ้ามกลับมาว่า จริง ๆ แล้ว ๑๘๓ ตารางวาหายไปไหน กรมทางหลวงไม่ตอบกลับไปเลย แล้วผมเชื่อว่า ธ.ก.ส. ก็หน่วยงานราชการ เงินแค่พันกว่าบาท ๑๑ ตารางวา เขาต้องสละสิทธิได้ ก็แสดงว่ากรมทางหลวงทำงานไม่รอบคอบ และขอฝากไว้ด้วยไม่ใช่ว่าเพื่อทำไปแล้วเอากฎหมายมาชี้แจง ก็ขอฝากคณะกรรมการว่าให้เจ้าหน้าที่กรมทางหลวงไปชี้แจงกับ ธ.ก.ส. และเจ้าของที่ดิน ถ้าเขาขอมออุทิศ ยอมรับเงิน ไม่ต้องมาเข้าสภาอีกตอนไปเลยครับ ไม่ต้องไปเข้าวุฒิสภา ต้องไปตั้งคณะกรรมการ เสียเวลาลำเวลาอีก เสียเวลาผู้แทนราษฎร ถ้าเป็นไปได้ให้ไปเจรจากับเจ้าของที่ดิน แล้วมาบอกสภาผู้แทนราษฎร แล้วถอนกฎหมายออกไปก็จบครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : อันนี้ก็ฝากเป็นข้อสังเกต ผมจะข้ามนะครับ เชิญคุณสุรพรครับ

นายสุรพร ดนัยตั้งตระกูล (ร้อยเอ็ด) : เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพจริง ๆ ของการออกกฎหมาย ผมใคร่ขออนุญาตที่จะผ่านท่านประธานฝากไปที่กรรมการว่า ถ้าท่านตรวจสอบแล้วเห็นว่าการอุทิศที่ดินนั้นน่าจะไม่ใช่ชอบ เพราะอยู่ระหว่างติดจำนอง ก็คงจะต้องใช้กระบวนการในการเวนคืนทั้งผืน เพราะถ้าไม่เช่นนั้นแล้วในภายหลังถ้าเจ้าของที่ดินผู้ที่ได้รับมรดกจำเป็นต้องไปหาที่ดินแปลงใหม่มา แล้วก็ไปจำนองเปลี่ยนหลักทรัพย์ แล้วต้องมารับผิดชอบในการอุทิศไม่ชอบนั้น แล้วได้เงินเวนคืนแค่ ๑๑ ตารางวา นี่ผมเชื่อว่าจะเป็นปัญหามาก จะขาดหลักความเป็นธรรม เพราะอย่างนั้นก็จะ เป็นปัญหาในการที่จะมาออกกฎหมายต่อไปอีก เพราะฉะนั้นขณะนี้ผมอยากจะฝากเป็นข้อสังเกตในวาระนี้ว่า ถ้าหากการดำเนินการอุทิศนั้นไม่ชอบและติดภาระจำนองอยู่คงต้องเวนคืนทั้งผืน ไม่ใช่เวนคืนเพียงแค่นั้น เพื่อรักษาสิทธิอันควรได้ของเจ้าของที่ดิน ผมฝากตรงนี้ไว้ด้วยครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอขอบคุณมากครับ อันนี้ก็ เป็น
ข้อสังเกตฝากไว้ให้คณะกรรมการจะได้พิจารณาข้อมูลรอบด้าน เพื่อความ
เป็นธรรมและถูกต้องทุกฝ่าย

ต่อไปเรื่องที่ ๔.๓ ร่างพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์
ในท้องที่ตำบลหนองเขียด อำเภอชุมแพ ตำบลโนนคอม ตำบลภูผาม่าน
อำเภอภูผาม่าน จังหวัดขอนแก่น เพื่อขยายทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๓๖๑
สายแยกทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๐๑ (หนองเขียด) - ภูผาม่าน
พ.ศ. ซึ่งคณะกรรมการพิจารณาเสร็จแล้ว

เชิญท่านประธานคณะกรรมการชี้แจง

นายวิเชียร คันฉ่อง (ประธานคณะกรรมการ) : กราบเรียน
ท่านประธานสภาผู้แทนราษฎรที่เคารพ กระผม วิเชียร คันฉ่อง ในฐานะ
ประธานคณะกรรมการ ตามที่ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้ลงมติรับหลักการ
แห่งร่างพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ในท้องที่ตำบลหนองเขียด
อำเภอชุมแพ และตำบลโนนคอม ตำบลภูผาม่าน อำเภอภูผาม่าน
จังหวัดขอนแก่น เพื่อขยายทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๓๖๑ สายแยก
ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๐๑ (หนองเขียด) - ภูผาม่าน พ.ศ.
คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ และตั้งคณะกรรมการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่ง
เพื่อพิจารณา บัดนี้คณะกรรมการวิสามัญได้พิจารณาเสร็จแล้ว จึงกราบเรียน
ยังท่านประธานเพื่อโปรดทราบและดำเนินการต่อไป ขอขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญท่านเลขาธิการ
ดำเนินการต่อครับ

นางศิริลักษณ์ ปันบัวรุ่งกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :
ร่างพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ในท้องที่ตำบลหนองเขียด อำเภอ
ชุมแพ และตำบลโนนคอม ตำบลภูผาม่าน อำเภอภูผาม่าน จังหวัดขอนแก่น
เพื่อขยายทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๓๖๑ สายแยกทางหลวงแผ่นดิน
หมายเลข ๒๐๑ (หนองเขียด) - ภูผาม่าน พ.ศ. ซึ่งร่างพระราชบัญญัติ
ไม่มีการแก้ไข คำปรารภ มีการแก้ไข มาตรา ๑ มาตรา ๒ ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๓ คณะกรรมการตัดออก มาตรา ๔ มาตรา ๕ มาตรา ๖
มาตรา ๗ ไม่มีการแก้ไข แผนที่ท้ายพระราชบัญญัติ ไม่มีการแก้ไข
บัญชีรายชื่อท้ายพระราชบัญญัติ ไม่มีการแก้ไข

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : จบการพิจารณาเรียงลำดับมาตราจะครบ
ต่อไปก็จะเป็นการสรุปและพิจารณาทั้งร่างฯ จะมีท่านสมาชิกแก้ไขถ้อยคำหรือไม่ครับ
(ไม่มีสมาชิกขอแก้ไข)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่มี ก็ถือว่าจบการพิจารณาในวาระที่ ๒
ต่อไปก็จะถามมติจากที่ประชุมจะเห็นชอบกับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ในวาระที่ ๓
หรือไม่ครับ ขอเชิญท่านสมาชิกที่อยู่ข้างนอกมาลงมติในร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้
ในวาระที่ ๓ ด้วยครับ

(ประธานสภาผู้แทนราษฎรมีสัญญาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนลงมติ)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอให้สมาชิกลงคะแนนได้ครับ ถ้าท่าน
เห็นชอบก็กดปุ่ม เห็นด้วย ถ้าไม่เห็นชอบก็กดปุ่ม ไม่เห็นด้วย ครับ เชิญลงคะแนนได้ครับ
(สมาชิกทำการเสียบบัตรแสดงตนและกดปุ่มลงคะแนน)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ลงคะแนนเรียบร้อยแล้วขอให้เจ้าหน้าที่
รวมคะแนนด้วยครับ เห็นชอบกับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ๑๕๑ ท่าน ไม่เห็นชอบ
ไม่มี นะครับ เพราะฉะนั้นถือว่าที่ประชุมนี้เห็นชอบกับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้
ในวาระที่ ๓ ครับ

ต่อไป ๔.๔ ร่างพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในท้องที่ ตำบลห้วยทราย อำเภอหนองแค จังหวัดสระบุรี เพื่อขยายทางหลวงแผ่นดิน หมายเลข ๑ สายกรุงเทพมหานคร - แม่สาย (เขตแดน) ตอนแยก ทางระดับหินกอง พ.ศ. ซึ่งคณะกรรมการพิจารณาเสร็จแล้ว เชิญคณะกรรมการครับ

นายวิเชียร คันฉ่อง (ประธานคณะกรรมการ) : กราบเรียน
ท่านประธานสภาผู้แทนราษฎรครับ กระผม วิเชียร คันฉ่อง พรรคประชาธิปัตย์
ในฐานะประธานคณะกรรมการนะครับ ตามที่ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้
ลงมติรับหลักการร่างพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในท้องที่ตำบลห้วยทราย
อำเภอหนองแค จังหวัดสระบุรี เพื่อขยายทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑
สายกรุงเทพมหานคร - แม่สาย (เขตแดน) ตอนทางแยกต่างระดับหินกอง
พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ) และตั้งคณะกรรมการวิสามัญ
ขึ้นมาพิจารณา บัดนี้ คณะกรรมการวิสามัญได้พิจารณาเสร็จแล้ว จึงกราบเรียน
มายังท่านประธานเพื่อโปรดทราบและพิจารณาต่อไป

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญเลขาธิการฯ ดำเนินการครับ
นางศิริลักษณ์ บันบัวรุ่งกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :
ร่างพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในท้องที่ตำบลห้วยทราย อำเภอหนองแค
จังหวัดสระบุรี เพื่อขยายทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑ สายกรุงเทพมหานคร -
แม่สาย (เขตแดน) ตอนทางแยกต่างระดับหินกอง พ.ศ.
ชื่อร่างพระราชบัญญัติ ไม่มีการแก้ไข คำปรารภ มีการแก้ไข มาตรา ๑
มาตรา ๒ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๓ คณะกรรมการตัดออก มาตรา ๔
มาตรา ๕ มาตรา ๖ มาตรา ๗ ไม่มีการแก้ไข แผนที่ท้ายพระราชบัญญัติ
ไม่มีการแก้ไข บัญชีรายชื่อท้ายพระราชบัญญัติ ไม่มีการแก้ไข

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ก็เป็นการจบการพิจารณาเรียงลำดับ
มาตราครับ ต่อไปก็จะ เป็นการพิจารณาทั้งร่างฯ มีท่านสมาชิกผู้ใดจะขอแก้ไข
ถ้อยคำครับ

(ไม่มีสมาชิกขอแก้ไข)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ถ้าไม่มี ก็ถือว่าจบการพิจารณา
ในวาระที่ ๒ ผมก็จะถามมติจากที่ประชุมว่าจะ เห็นชอบกับร่างพระราชบัญญัตินี้
ในวาระที่ ๓ หรือไม่ครับ

(ประธานสภาผู้แทนราษฎรมีสัญญาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนลงมติ)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญท่านสมาชิกลงคะแนนได้ครับ

(สมาชิกทำการเสียบบัตรแสดงตนและกดปุ่มลงคะแนน)

๔๓)

สพ ๓/๒๕๔๒ (ส. นิติบัญญัติ)

บ้งอร ๒๐/๔

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : สมาชิกลงคะแนนแล้วทุกท่านแล้วนะครับ
เจ้าหน้าที่รวมคะแนนได้ครับ มตินะครับ เห็นชอบกับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้
๑๘๘ ท่าน ไม่เห็นชอบ ไม่มี นะครับ เพราะฉะนั้นถือว่าที่ประชุมเห็นชอบกับ
ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ในวาระที่ ๓ ครับ

- ๒๑/๑

ต่อไป ๔.๕ ครับ ร่างพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในท้องที่ ตำบลหนองธง ตำบลป่าบอน อำเภอป่าบอน ตำบลโคกสัก อำเภอบางแก้ว ตำบลเขาชัยสน ตำบลควนขนุน อำเภอเขาชัยสน และตำบลท่าแค อำเภอเมืองพัทลุง จังหวัดพัทลุง เพื่อสร้างทางหลวงหมายเลข ๔ สายกรุงเทพมหานคร - คลองพรวน ตอนรัตภูมิ - พัทลุง พ.ศ. ... ซึ่งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาเสร็จแล้ว เชิญครับ

นายวิเชียร คันด่อง (ประธานคณะกรรมการ) : กราบเรียน
ท่านประธานสภาผู้แทนราษฎรที่เคารพ กระผม วิเชียร คันด่อง ในฐานะ
ประธานคณะกรรมการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์
ในท้องที่ตำบลหนองธง ตำบลป่าหวาย อำเภอป่าบอน ตำบลโคกสัก
อำเภอบางแก้ว ตำบลเขาชัยสน ตำบลควนขนุน อำเภอเขาชัยสน
และตำบลท่าแค อำเภอเมืองพัทลุง จังหวัดพัทลุง เพื่อสร้างทางหลวงแผ่นดิน
หมายเลข ๔ สายกรุงเทพมหานคร - คลองพรวน ตอนรัตภูมิ - พัทลุง
พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ) คณะกรรมการได้พิจารณาเสร็จแล้ว
จึงกราบเรียนมายังท่านประธานเพื่อโปรดพิจารณาดำเนินการต่อไป
ขอกราบขอบพระคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญเลขาธิการฯ ครับ

นางศิริลักษณ์ ปันบำรุงกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :
ร่างพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในท้องที่ตำบลหนองธง ตำบลป่าบอน
อำเภอป่าบอน ตำบลโคกสัก อำเภอบางแก้ว ตำบลเขาชัยสน ตำบลควนขนุน
อำเภอเขาชัยสนและตำบลท่าแค อำเภอเมืองพัทลุง จังหวัดพัทลุง เพื่อสร้าง
ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๔ สายกรุงเทพมหานคร - คลองพรวน
ตอนรัตภูมิ - พัทลุง พ.ศ. ซึ่งร่างพระราชบัญญัติ ไม่มีการแก้ไข
คำปรารภ มีการแก้ไข มาตรา ๑ มาตรา ๒ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๓
คณะกรรมการคัดออก มาตรา ๔ มาตรา ๕ มาตรา ๖ มาตรา ๗
ไม่มีการแก้ไข แผนที่ท้ายพระราชบัญญัติ ไม่มีการแก้ไข บัญชีรายชื่อท้าย
พระราชบัญญัติ ไม่มีการแก้ไข

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : จบการพิจารณาเรียงลำดับมาตรา
ต่อไปก็เป็นการพิจารณาทั้งร่างฯ จะมีท่านผู้ใดขอแก้ไขถ้อยคำครับ

(ไม่มีสมาชิกขอแก้ไข)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่มี ก็จบการพิจารณาวาระที่ ๒
ก็จะขอมติวาระที่ ๓ ว่าจะเห็นชอบหรือไม่ครับ

(ประธานสภาผู้แทนราษฎรมีสัญญาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบ
ก่อนลงมติ)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญท่านสมาชิกลงคะแนนในวาระที่ ๓ ได้
จะเห็นชอบกับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้หรือไม่ครับ

(สมาชิกทำการเสียบบัตรแสดงตนและกดปุ่มลงคะแนน)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านสมาชิกลงคะแนนทุกท่านนะครับ
รวมคะแนนได้ครับ เห็นชอบกับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ๒๐๒ ท่าน ไม่เห็นชอบ
ไม่มีนะครับ เพราะฉะนั้นก็ถือว่าที่ประชุมนี้เห็นชอบกับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้
ในวาระที่ ๓ นะครับ

๕๒

สผ ๓/๒๕๔๒ (ส. นิติบัญญัติ)

นนท์สภรณ์ ๒๒/๒

ต่อไป ๔.๖ ร่างพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในท้องที่ ตำบลบ้านหวาย อำเภอหล่มสัก จังหวัดเพชรบูรณ์ เพื่อขยายทางหลวงแผ่นดิน หมายเลข ๒๒๐๘ สายแยกทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๒ (น้ำตก) - บรรจบทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๐๑๐ (บ้านหวาย) พ.ศ. ซึ่งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาเสร็จแล้ว เชิญครับ

นายวิเชียร คันถ่อง (ประธานคณะกรรมการ) : กราบเรียน
ท่านประธานสภาผู้แทนราษฎรที่เคารพ กระผม วิเชียร คันถ่อง ในฐานะ
ประธานคณะกรรมการ ตามที่ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้ลงมติรับหลักการ
ร่างพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ในท้องที่ตำบลบ้านหวาย อำเภอหล่มสัก
จังหวัดเพชรบูรณ์ เพื่อขยายทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๒๐๕ สายแยกทางหลวง
แผ่นดินหมายเลข ๑๒ (น้ำคอก) - บรรจบทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๐๑๐
(บ้านหวาย) พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ) และทางสภาได้ตั้ง
กรรมการวิสามัญขึ้นมาพิจารณา บัดนี้ คณะกรรมการวิสามัญได้พิจารณา
เสร็จแล้ว จึงกราบเรียนมาขอร้องท่านประธานเพื่อโปรดทราบและพิจารณา
ดำเนินการต่อไป ขอกราบขอบพระคุณ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญเลขาธิการฯ ครับ

นางศิริลักษณ์ บันบัวรุ่งกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :
ร่างพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ในท้องที่ตำบลบ้านหวาย
อำเภอหล่มสัก จังหวัดเพชรบูรณ์ เพื่อขยายทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๒๐๕
สายแยกทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๒ (น้ำคอก) บรรจบทางหลวงแผ่นดิน
หมายเลข ๒๐๑๐ (บ้านหวาย) พ.ศ. ชื่อร่างพระราชบัญญัติ
ไม่มีการแก้ไข คำปรารภ มีการแก้ไข มาตรา ๑ มาตรา ๒ ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๓ คณะกรรมการตัดออก มาตรา ๔ มาตรา ๕ มาตรา ๖
มาตรา ๗ ไม่มีการแก้ไข แผนที่ท้ายพระราชบัญญัติ ไม่มีการแก้ไข
บัญชีรายชื่อท้ายพระราชบัญญัติ ไม่มีการแก้ไข

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : จบการพิจารณาเรียงลำดับมาตรา
ต่อไปก็เป็นการพิจารณาทั้งร่างฯ จะมีผู้ใดแก้ไขถ้อยคำบ้างครับ

(ไม่มีสมาชิกขอแก้ไข)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่มี ก็ถือว่าจบการพิจารณา
วาระที่ ๒ ต่อไปก็จะขอมติจากท่านสมาชิกว่าจะ เห็นชอบกับร่างพระราชบัญญัติ
ฉบับนี้ในวาระที่ ๓ หรือไม่

(ประธานสภาผู้แทนราษฎรมีสัญญาจะให้สมาชิกที่มาประชุม
ทราบก่อนลงมติ)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญท่านสมาชิกลงคะแนนได้ครับ
(สมาชิกทำการเสียบบัตรแสดงตนและกดปุ่มลงคะแนน)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ลงคะแนนทุกท่านแล้วนะครับ
รวมคะแนนได้ครับ มติเห็นชอบกับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ๑๙๖ ท่าน
ไม่เห็นชอบ ๔ ท่าน งดออกเสียง ๑ ท่าน เพราะฉะนั้นถือว่าที่ประชุมนี้เห็นชอบ
กับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ในวาระที่ ๓ ขอขอบคุณคณะกรรมการทุกท่านครับ

ต่อไปนี้เป็นผลการพิจารณาระเบียบวาระที่ ๔.๗ ร่างพระราชบัญญัติ
ว่าด้วยการเข้าชื่อเสนอข้อบัญญัติท้องถิ่น พ.ศ. ซึ่งคณะกรรมการวิสามัญ
พิจารณาเสร็จแล้ว

ขอเชิญคณะกรรมการวิสามัญเข้าประจำที่

(คณะกรรมการเข้าประจำที่)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญท่านประธานคณะกรรมการ
มีอะไรจะแถลงก่อนไหมครับ

นายชานี คักติเศรษฐ์ (ประธานคณะกรรมการ) : กราบเรียน
ท่านประธานที่เคารพ กระผม ชานี คักติเศรษฐ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
จังหวัดนครศรีธรรมราช พรรคประชาธิปัตย์ ในฐานะประธานคณะกรรมการ
ขอเรียนชี้แจงต่อสภาดังต่อไปนี้ ตามที่ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๓
ครั้งที่ ๒๙ (สมัยสามัญทั่วไป) วันพุธที่ ๑๐ มีนาคม ๒๕๔๒ ได้ลงมติรับหลักการ
ร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยการเข้าชื่อเสนอข้อบัญญัติท้องถิ่น พ.ศ.
และตั้งคณะกรรมการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่งเพื่อพิจารณากำหนดการแปรญัตติตาม
ข้อบังคับนั้น บัดนี้ ได้ดำเนินการเสร็จแล้ว จึงเสนอมาเพื่อที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร
ได้โปรดพิจารณาในวาระที่ ๒ วาระที่ ๓ ต่อไป และในโอกาสเดียวกันนี้ผมขอ
กราบเรียนกับท่านประธานว่า ขอให้เพื่อนสมาชิกได้กรุณาแก้ไขเอกสารซึ่งมีความ
บกพร่องอยู่ชนิดเดียวในมาตรา ๓ ในบรรทัดสุดท้ายซึ่งบอกว่า ประธานสภาท้องถิ่น
หมายความว่า ผู้ทำหน้าที่ประธานของสภาท้องถิ่นในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มี
การเข้าชื่อเสนอให้สภาท้องถิ่นนั้นพิจารณา เต็มคำว่า ออกข้อบัญญัติท้องถิ่น ตกคำว่า ออก
ซึ่งจะได้สัมพันธ์กับมาตราอื่น ๆ ด้วย ข้อความตรงนี้เป็นกรณิคมพิศมัยครับท่านประธานครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญเลขาธิการฯ ดำเนินการต่อครับ

นางศิริลักษณ์ ปันบำรุงกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :

ร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยการเข้าชื่อเสนอข้อบัญญัติท้องถิ่น พ.ศ.

ชื่อร่างพระราชบัญญัติ ไม่มีการแก้ไข คำปรารภ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑

มาตรา ๒ มาตรา ๓ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๔ มีการแก้ไข มาตรา ๕

ไม่มีการแก้ไข มีกรรมการขอสงวนความเห็น

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญกรรมการครับ ว่าที่พันตรี สรชาติ

ว่าที่พันตรี สรชาติ สุวรรณพรหม (กรรมการ) : กราบเรียน

ท่านประธานที่เคารพ กระผม สรชาติ สุวรรณพรหม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

จังหวัดหนองบัวลำภู พรรคความหวังใหม่ ท่านประธาน เนื่องจากกฎหมายฉบับนี้

มีกฎหมายซึ่งสภาผู้แทนราษฎรของเรานั้นได้ออกไปในลักษณะที่คล้ายคลึงกัน นั่นก็คือ

กฎหมายซึ่งให้ประชาชนนั้นใช้อำนาจในการเสนอกฎหมายโดยใช้จำนวน ๕๐,๐๐๐ คน

ในการเสนอต่อสภาผู้แทนราษฎร กระผมเห็นว่าเมื่อรัฐธรรมนูญฉบับนี้นั้นต้องการให้อำนาจกับพี่น้องประชาชนในการเสนอกฎหมายได้ ต้องการให้อำนาจพี่น้องประชาชนนั้นเสนอข้อบัญญัติท้องถิ่นได้ นั้น น่าจะมีแนวทางซึ่งให้พี่น้องประชาชนได้มีโอกาสนำเสนอในสาระสำคัญของข้อบัญญัติท้องถิ่น ซึ่งพี่น้องประชาชนนั้นจะมีความเกี่ยวข้องกับข้อบัญญัติท้องถิ่นมากกว่ากฎหมายด้วยซ้ำไป ดังนั้นในกฎหมายซึ่งในสภาผู้แทนราษฎรนั้นเราเปิดโอกาสให้กับพี่น้องประชาชนทั้งประเทศนั้น ได้เสนอกฎหมายนั้นได้ ๒ แนวทาง แนวทางแรกสุดนั้นพี่น้องประชาชน ๕๐,๐๐๐ คน สามารถเข้าชื่อกันนำเสนอในสภาผู้แทนราษฎร เป็นแนวทางที่ ๑ ส่วนแนวทางที่ ๒ นั้น ประชาชน ๕๐,๐๐๐ คน สามารถเสนอให้กับคณะกรรมการการเลือกตั้ง เป็นผู้รวบรวมรายชื่อให้ได้ครบจำนวน ๕๐,๐๐๐ คน แล้วนำเสนอต่อสภาผู้แทนราษฎร กรณีเช่นเดียวกัน กระผมมองว่าในข้อบัญญัติท้องถิ่นนั้นก็ควรจะเปิดโอกาสให้กับพี่น้องประชาชนได้มีทางเลือก ๒ ทางเลือก โดยทางเลือกแรกนั้นเป็นไปตามซึ่งคณะกรรมการเสียงข้างมากได้ร่างมาให้กับเพื่อนสมาชิก ในขณะที่นั้นก็คือ พี่น้องประชาชนเกินครึ่งหนึ่งของผู้มีสิทธิเลือกตั้งในเป็นวันนั้นสามารถที่จะเสนอข้อบัญญัติท้องถิ่นนี้ได้ -----

ท่านประธานที่เคารพครับ กระผมเองมองไปว่านั่นเป็นเพียง ๑ ช่องทางเท่านั้นเอง
 แนวทางที่ ๒ นั้นน่าจะเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้าชื่อกันอย่างน้อย ๑๐๐ คนขึ้นไป
 ให้กับคณะกรรมการการเลือกตั้งได้เป็นแนวทางที่ ๒ ว่าให้ประธานคณะกรรมการ
 การเลือกตั้งมีอำนาจหน้าที่ที่จะสั่งการให้คณะกรรมการการเลือกตั้งในเขตเลือกตั้งนั้น
 ไปดำเนินการประกาศให้ผู้มีรายชื่อแนะนำเสนอให้ครบตามจำนวนแล้วนำเสนอกับ
 ประธานสภาท้องถิ่นต่อไปในการออกข้อบัญญัติ ซึ่งจะเป็นการอำนวยความสะดวก
 ให้กับพี่น้องประชาชนทั่วประเทศ เพราะอย่างน้อยที่สุดโอกาสซึ่งประชาชนจะ
 มีคนซึ่งเป็นแกนหลักในการหารายชื่อมาครบครึ่งหนึ่งเป็นจำนวนมากมายมหาศาลนั้น
 ทำได้ยาก กฎหมายในสภาผู้แทนราษฎรเรายังให้โอกาสแค่ ๕๐,๐๐๐ คนในการ
 นำเสนอ แต่ถ้าในสภาท้องถิ่นนั้นเราเปิดโอกาสให้คนเกินครึ่งหนึ่งถึงจะเสนอ
 กฎหมายได้ ถ้าเป็นการปกครองท้องถิ่นซึ่งมีขนาดใหญ่ทั้ง อบจ. ทั้งกรุงเทพมหานคร
 คนครึ่งหนึ่งนั้นเป็นจำนวนหลายล้านคนในการที่จะต้องเสนอชื่อเข้ามาเพื่อจะได้
 ครึ่งหนึ่งเพื่อนำเสนอกฎหมายฉบับนี้นั้นจึงเป็นแนวทางซึ่งน่าจะอำนวยความสะดวก
 ให้กับพี่น้องประชาชนว่าเปิดโอกาสแนวทางที่ ๒ ก็คือคณะกรรมการการเลือกตั้งนั้น
 เป็นคนกลาง เป็นกลไกในการรวบรวมรายชื่อให้กับพี่น้องประชาชนเพื่อเสนอ
 กฎหมาย อย่างน้อยที่สุดก็จะเป็นการกระตุ้นให้สภาท้องถิ่นนั้นได้เข้าใจว่ามีประชาชน
 ส่วนหนึ่งแล้ว ถึงแม้ว่าไม่ครบครึ่งหนึ่ง แต่ก็ได้รวบรวมรายชื่อมาเพื่อนำเสนอ
 เป็นข้อบัญญัติท้องถิ่นเพื่อให้สภาท้องถิ่นออกไป ดังนั้นประการตรงนี้เองจึงเป็น
 สาระสำคัญที่สุดที่จะเป็นสัญญาณเตือนให้กับสภาท้องถิ่นว่าถึงแม้ว่ายังไม่ได้มี
 รายชื่อประชาชนถึงครึ่งหนึ่ง แต่ก็มีรายชื่อประชาชนบางส่วนแล้วเสนอมาที่
 คณะกรรมการการเลือกตั้ง คณะกรรมการการเลือกตั้งได้สั่งการไปที่ประธาน
 คณะกรรมการการเลือกตั้งในท้องถิ่นตรงนั้นให้ไปดำเนินการ สภาสามารถมา
 หยิบยกสาระสำคัญนั้นโดยสมาชิกไปเสนอเป็นข้อบัญญัติกฎหมายได้ เป็นส่วนซึ่ง
 กระผมเองต้องขออนุญาตกราบเรียนว่านำมาขอแปรญัตติเพิ่มเติมเป็นมาตรา ๕
 ซึ่งขออนุญาตกราบเรียนในสาระสำคัญดังต่อไปนี้ครับ

มาตรา ๕ ทวิ ในกรณีที่ผู้มีสิทธิเลือกตั้งมีจำนวนตั้งแต่หนึ่งร้อยคน
 ขึ้นไปประสงค์จะขอให้คณะกรรมการการเลือกตั้งเป็นผู้ดำเนินการให้มีการเข้าชื่อ
 เสนอข้อบัญญัติท้องถิ่น ให้ยื่นคำขอต่อประธานคณะกรรมการการเลือกตั้งพร้อมทั้ง
 ร่างข้อบัญญัติท้องถิ่นที่จะเสนอให้กับสภาท้องถิ่นพิจารณา

ในการดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้ ถ้าคณะกรรมการการเลือกตั้งมอบหมายให้คณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดหรือบุคคลใดเป็นผู้ดำเนินการแทน ให้ผู้มีสิทธิเลือกตั้งยื่นคำขอตามวรรคแรกต่อคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดหรือบุคคลนั้นดำเนินการต่อไป

มาตรา ๕ ตี เมื่อประธานคณะกรรมการการเลือกตั้งได้รับคำขอตามมาตรา ๕ ทวิ ให้ดำเนินการประกาศให้ผู้มีสิทธิเลือกตั้งในเขตปกครองท้องถิ่นนั้นทราบว่าการเสนอข้อบัญญัติท้องถิ่นในเรื่องใด และให้ผู้มีสิทธิเลือกตั้งที่ประสงค์จะร่วมเข้าชื่อเสนอข้อบัญญัติท้องถิ่นไปลงชื่อตามระยะ เวลาและสถานที่ที่กำหนด ทั้งนี้ การกำหนดระยะเวลาเข้าชื่อต้องไม่น้อยกว่าหกสิบวัน นับแต่วันประกาศ

มาตรา ๕ จัตวา ในการใช้สิทธิเข้าชื่อเสนอข้อบัญญัติท้องถิ่นให้ผู้มีสิทธิเลือกตั้งไปแสดงตนต่อคณะกรรมการการเลือกตั้งหรือผู้แทนคณะกรรมการการเลือกตั้งมอบหมายพร้อมทั้งแสดงบัตรประจำตัวประชาชนที่หมดอายุแล้ว หรือบัตร หรือหลักฐานอื่นใดของทางราชการที่มีรูปถ่ายสามารถแสดงตนได้

เมื่อคณะกรรมการการเลือกตั้งหรือผู้ที่คณะกรรมการการเลือกตั้งมอบหมายได้ตรวจสอบแล้ว เห็นว่าผู้แสดงตนเป็นผู้มีสิทธิเลือกตั้งโดยถูกต้องให้จัดให้ผู้นั้นกรอกข้อความและลงชื่อในแบบพิมพ์การเข้าชื่อเสนอข้อบัญญัติท้องถิ่น

ในกรณีจำเป็น เพื่อให้มีการจัดการเข้าชื่อเสนอข้อบัญญัติท้องถิ่นของคณะกรรมการการเลือกตั้งเต็มไปด้วยความเรียบร้อย คณะกรรมการการเลือกตั้งอาจกำหนดระเบียบวิธีปฏิบัติในการจัดให้มีการเข้าชื่อเสนอข้อบัญญัติท้องถิ่นก็ได้

มาตรา ๕ เบญจ เมื่อครบกำหนดระยะเวลาการเข้าชื่อเสนอข้อบัญญัติท้องถิ่น ให้คณะกรรมการการเลือกตั้ง หรือผู้ที่คณะกรรมการการเลือกตั้งมอบหมายรวบรวมแบบพิมพ์ที่มีการเข้าชื่อเสนอข้อบัญญัติท้องถิ่น แล้วตรวจสอบความถูกต้อง

และจัดทำบัญชีรายชื่อผู้มีสิทธิเลือกตั้งที่ เข้าชื่อ เสนอข้อบัญญัติท้องถิ่นทั้งหมด

มาตรา ๕ ฉ ให้คณะกรรมการการเลือกตั้งหรือผู้ที่คณะกรรมการการเลือกตั้งมอบหมายจัดส่งร่างพระราชบัญญัติท้องถิ่นและ เอกสารที่เกี่ยวข้อง พร้อมทั้งบัญชีรายชื่อผู้มีสิทธิเลือกตั้งเข้าชื่อเสนอข้อบัญญัติท้องถิ่นไปยังประธานสภาท้องถิ่นพิจารณา

ในกรณีที่การเข้าชื่อไม่ถึงกึ่งหนึ่งของจำนวนผู้มีสิทธิเลือกตั้งในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น ให้คณะกรรมการปกครองท้องถิ่นหรือคณะกรรมการการเลือกตั้งมอบหมายรายงานให้ประธานสภาท้องถิ่นทราบ เพื่อให้ประธานสภาท้องถิ่นนั้นสั่งจำหน่ายเรื่องต่อไป

ตั้งนั้นครับ ผมเองต้องขออนุญาตกราบเรียนว่าเป็นแนวทางที่ ๒ ซึ่งไม่ขัดกับแนวทางแรกซึ่งคณะกรรมการเสียงข้างมากนั้นได้นำเสนอขึ้นมาเป็นทางเลือกให้กับพี่น้องประชาชนด้วยซ้ำไปว่าประชาชนมีทางเลือกในทางที่ ๒ ที่จะให้คณะกรรมการการเลือกตั้งนั้นได้นำเสนอสิ่งเหล่านี้เข้าไป จึงขออนุญาตกราบเรียนกับเพื่อนสมาชิกทั้งสภาตรงนี้ว่า เราจะเปิดโอกาสให้ประชาชนมีโอกาสในการเสนอกฎหมายในสภาผู้แทนราษฎรได้ทั้งสองแนวทางแล้วทำไมในข้อบัญญัติท้องถิ่นนั้น เราจะเปิดโอกาสให้ประชาชนได้มีโอกาสเสนอข้อบัญญัติท้องถิ่นทั้งสองแนวทางตรงนี้ จึงเป็นสิ่งที่ผมขออนุญาตกราบเรียนความเห็นกับเพื่อนสมาชิกทั้งสภาในขณะนี้ ขอบคุณมากครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คณะกรรมการเสียงข้างมากจะชี้แจงอะไรบ้างไหมครับ เชิญครับ

นายถาวร เสนเนียม (กรรมธิการ) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม นายถาวร เสนเนียม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จากจังหวัดสงขลา พรรคประชาธิปัตย์ ท่านประธานครับ ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ซึ่งคณะกรรมการเสียงข้างมากได้ลงมติด้วยความเคารพต่อเสียงข้างน้อย กระผมขอชี้แจงว่ากฎหมายฉบับนี้เป็นกฎหมายที่บัญญัติขึ้นเพื่อประกอบกฎหมายรัฐธรรมนูญตาม มาตรา ๒๘๗ ซึ่งบัญญัติเอาไว้ว่า ราษฎรผู้มีสิทธิเลือกตั้งในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นใดมีจำนวนไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนผู้มีสิทธิเลือกตั้งในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้นมีสิทธิเข้าชื่อร้องขอต่อประธานสภาท้องถิ่นเพื่อให้สภาท้องถิ่นพิจารณาออกข้อบัญญัติท้องถิ่นได้ สิ่งสำคัญที่สุดก็คือกฎหมายรัฐธรรมนูญเขียนไว้ชัดเจนว่าจะต้องมีจำนวนไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่ง นั่นคือเป็นภารกิจของพี่น้องประชาชนที่มีความสนใจในการที่จะออกข้อบัญญัติท้องถิ่น เพราะฉะนั้นจะต้อง

รวบรวมรายชื่อมาให้ครบเพื่อนำเสนอข้อบัญญัติต่อประธานสภาท้องถิ่น นั่นคือ
 เรื่องที่ ๑ ในเรื่องที่ ๒ ก็คือบทบาทและภารกิจตรงนี้ รัฐธรรมนูญไม่ได้เขียน
 ให้เป็นภารกิจของ กกต. เพราะฉะนั้นถ้าเราโยนภารกิจให้กับ กกต.
 เราไม่แน่ใจว่าจะสมประสงค์หรือตรงกับเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญหรือไม่
 เพราะฉะนั้นในที่ประชุมของคณะกรรมการได้พิจารณากันอย่างรอบคอบว่า
 เสียข้างมากให้เป็นไปตามที่นำเสนอต่อท่านประธานสภาผู้แทนราษฎรในวันนี้
 ผมขอทำความเข้าใจกับเพื่อนสมาชิกครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญกรรมการเสียงข้างน้อยครับ

ว่าที่พันตรี สรชาติ สุวรรณพรหม (กรรมการ) : กราบเรียน
 ท่านประธานที่เคารพครับ ผม สรชาติ สุวรรณพรหม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
 พรรคความหวังใหม่ ในฐานะกรรมการเสียงข้างน้อย ซึ่งผมเองต้อง
 ขออนุญาตกราบเรียนว่าสิ่งที่ผมขออนุญาตแปรญัตติเพิ่มเติมมานั้นไม่ได้ขัดกับ
 รัฐธรรมนูญแต่อย่างใด ถึงแม้ว่าจะให้คณะกรรมการเลือกตั้งนั้นมีส่วนร่วม
 ในการรวบรวมรายชื่อ แต่ก็ได้รายชื่อถึงเกินกว่ากึ่งหนึ่งถึงจะนำเสนอในการ
 ที่จะออกข้อบัญญัติท้องถิ่นได้ แต่ถ้าไม่ถึงกึ่งหนึ่งนั้น ประธานคณะกรรมการ
 การเลือกตั้งก็สามารถทำหนังสือไปแจ้งกับประธานสภาท้องถิ่นตรงนั้นว่าไม่สามารถ
 รวบรวมรายชื่อให้ครบตามจำนวนที่รัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๘๗ กำหนดเอาไว้ได้
 ก็สามารถที่จะส่งหนังสือให้ไปถอนเรื่องที่สภาท้องถิ่นได้ เพียงแต่เป็นการเพิ่ม
 ช่องทางเดินให้กับพี่น้องประชาชน เหมือนกับการออกกฎหมายของสภาผู้แทนราษฎร
 ที่เรามีแนวทางแรกก็คือประชาชน ๕๐,๐๐๐ คนนั้นสามารถรวบรวมรายชื่อ
 แล้วเสนอมาที่ประธานสภาผู้แทนราษฎรในการนำเสนอออกกฎหมายออกกฎหมายได้
 ส่วนแนวทางที่ ๒ นั้นก็ทำหน้าที่โดยการให้คณะกรรมการเลือกตั้งนั้น
 ไปเป็นผู้รวบรวมรายชื่อประชาชนให้ครบ ๕๐,๐๐๐ คนแล้วนำมาส่งมายัง
 ประธานสภาผู้แทนราษฎร เช่นเดียวกันครับกรณีท้องถิ่น ผมได้มองเห็นว่ากรณี
 ของผมนั้นไม่ได้ขัดกับรัฐธรรมนูญแต่อย่างใด ไม่ได้ขัดกับเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญ
 แต่กลับจะ เป็นการส่งเสริมให้สิทธิและหน้าที่ของประชาชนได้มีส่วนร่วมทาง
 การเมืองมากขึ้น นั่นก็คือหมายถึงว่าประชาชนยังไม่ถึงครึ่งหนึ่งสามารถรวบรวม
 รายชื่อแล้วนำเสนอเป็นข้อบัญญัตินั้นไปเสนอต่อประธานคณะกรรมการเลือกตั้งได้
 อย่างน้อยที่สุดจะ เป็นการกระตุ้นให้สภาท้องถิ่นนั้นเห็นว่ามีประชาชนหรือมีคน
 จำนวนหนึ่งแล้วนั้นเรียกร้องที่จะให้ท่านออกข้อบัญญัติอย่างนี้เกิดขึ้น ไม่ว่าจะ เป็น

การจัดเก็บภาษี ไม่ว่าจะ เป็นการจัดเก็บอะไรต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นกระทบต่อคนท้องถิ่น
ก็แล้วแต่ ผมเชื่อแน่ว่าในบางครั้งสมาชิกในท้องถิ่นอาจจะมีผลประโยชน์เกี่ยวกับ
การออกข้อบัญญัติเหล่านี้เกิดขึ้น ประชาชนกลุ่มหนึ่งไม่พอใจอยากจะให้เอา
ข้อบัญญัติเหล่านี้มาจัดเก็บ เนื่องจากมีรายได้หรือกระทบต่อสิ่งเหล่านี้ที่เกิดขึ้น

ผมเห็นว่าแนวทางตรงนี้เป็นแนวทางออกของประชาชน ซึ่งจะต้องให้ประชาชนนั้นไปรวบรวมรายชื่อขึ้นมาแล้วเสนอต่อคณะกรรมการการเลือกตั้ง แล้วเป็นกรรมการกลางในการไปรวบรวมรายชื่อให้ครบเกินถึงครึ่งหนึ่งตามรัฐธรรมนูญ แต่การที่จะให้เรากำหนดในรัฐธรรมนูญอย่างเดี๋ยวนั้น ประชาชนจะต้องไปรวบรวมรายชื่อมาเกินครึ่งหนึ่งก่อนนั้น บางครั้งคนซึ่งไปดำเนินการในการรวบรวมรายชื่อ นะครับ อาจจะมียันเป็นไปเสียแล้ว ในขณะที่ซึ่งกำลังจะเสนอกฎหมายร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ผมจึงเสนอทางออกมาให้เป็นทางเลือกที่ ๒ ว่า ถ้าไม่ต้องการให้ประชาชนคนใดคนหนึ่งเป็นหัวทอกในการไปรวบรวมรายชื่อให้เกินครึ่งหนึ่ง ในการไปออกข้อบัญญัติตรงนี้เสียก่อนนั้น ก็ต้องให้ประชาชนอย่างน้อยกลุ่มหนึ่งซึ่งมีส่วนได้ส่วนเสียกับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ที่เกิดขึ้นกับข้อบัญญัติท้องถิ่นที่เกิดขึ้นนั้น ไปนำเสนอต่อประธานคณะกรรมการการเลือกตั้ง ประธานคณะกรรมการการเลือกตั้งมีหน้าที่รับเรื่องแล้วไปเสนอ อาจจะมอบหมายให้ใครก็ได้ให้ท้องถิ่นก็ได้ไปรวบรวมรายชื่อครบตามที่รัฐธรรมนูญกำหนด คือเกินครึ่งหนึ่งค่อยเสนอต่อสภาท้องถิ่นในการเสนอกฎหมาย ซึ่งไม่ได้ขัดกันเลยกับกฎหมาย แต่จะเป็นการซึ่งเพิ่มข้อความหรือเพิ่มช่องทางเดินให้กับประชาชน เพื่อพัฒนาให้กับพี่น้องประชาชนที่เกิดขึ้นในท้องถิ่นด้วยซ้ำไปครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญประธานคณะกรรมการครับ

นายชานี ศักดิ์เศรษฐ์ (ประธานคณะกรรมการ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ ผมขออธิบายเพิ่มเติมจากที่ท่านถาวรได้กรุณาออกไปเมื่อสักครู่นี้แล้วนะครับว่า คณะกรรมการเสียงข้างมากนั้นเห็นในเจตนาของท่านกรรมาธิการเสียงข้างน้อยที่ขอแปรญัตติไว้ ด้วยประสงค์ที่จะให้เกิดทางเลือกของพี่น้องประชาชนในการเข้าชื่อกัน เพื่อที่จะออกข้อบัญญัติ แต่ว่าในสภาพความเป็นจริงนั้นชัดเจนครับ ในกรณีของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในกรณีของสภาผู้แทนราษฎร จำนวน ๕๐,๐๐๐ คน ไม่ใช่เป็นจำนวนที่เราสมมุติเองเป็นจำนวนที่ถูกกำหนดไว้โดยบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ จำนวนเกินครึ่งหนึ่งของประชาชนในท้องถิ่นก็เป็นจำนวนที่ถูกกำหนดไว้อย่างชัดเจนโดยรัฐธรรมนูญนั่นเอง เพราะฉะนั้นในที่นี้คณะกรรมการไม่มีสิทธิไปกำหนดขึ้นมาให้ว่าจะใช้เป็นจำนวนเท่าไรมากหรือน้อย แม้ว่าตรงนั้นจะเป็นข้อจำกัดอยู่แล้วก็ตาม เพราะฉะนั้นคณะกรรมการเสียงข้างมากถึงจำเป็นต้องยืนยันตามที่ได้รับร่างฯ นี้ไปจากสภาผู้แทนราษฎร

ในประการที่ ๒ ครั้น ภารกิจของคณะกรรมการการเลือกตั้งนั้น ก็เช่นเดียวกัน เขาเป็นองค์การที่เกิดขึ้นตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ การเลือกตั้ง เป็นภารกิจของคณะกรรมการการเลือกตั้ง การถอดถอนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร การถอดถอนสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่นก็เป็นภารกิจที่กำหนดไว้ให้เป็น เรื่องของคณะกรรมการการเลือกตั้งด้วย ท่านจะเห็นว่ากฎหมายวันนี้เข้ามา ๒ ฉบับ ฉบับหนึ่งถอดถอนผู้บริหารและสมาชิกสภา ฉบับหนึ่งเข้าชื่อกันเพื่อเสนอ ข้อมติ ความแตกต่างตรงนี้เราถึงไม่สามารถที่จะกำหนดให้เป็นภารกิจ ของคณะกรรมการการเลือกตั้งได้ เพราะฉะนั้นคณะกรรมการจึงเห็นว่า จำเป็นต้องป็นตามร่างฯ เดิมที่สภาผู้แทนราษฎรได้รับหลักการไปแล้วในวาระที่ ๑

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ได้ฟังจากกรรมาธิการเสียงข้างน้อย ที่ขอแปรญัตติแล้ว และก็ได้รับคำชี้แจงจากกรรมาธิการเสียงข้างมากแล้ว ผมก็คง จะต้องขอมติจากที่ประชุมนะครับ ว่าท่านสมาชิกจะเห็นด้วยกับที่กรรมาธิการแก้ไข หรือจะเห็นด้วยกับกรรมาธิการเสียงข้างมาก ในการลงมตินั้นผมจะใช้อย่างนี้ว่า ถ้าเห็นด้วยกับกรรมาธิการเสียงข้างมากคือ ไม่มีการแก้ไขนะครับ ก็กดช่อง เห็นด้วย แต่ถ้าท่านเห็นด้วยกับกรรมาธิการเสียงข้างน้อย ท่านสรชาติแก้ไข ขอให้กดช่องไม่เห็นด้วย สรุปรูปอีกครึ่งหนึ่ง ถ้าเห็นด้วยกับท่านสรชาติ กดช่อง ไม่เห็นด้วย เห็นด้วยกับกรรมาธิการเสียงข้างมาก กดช่อง เห็นด้วย คงเข้าใจนะครับ

(ประธานสภาผู้แทนราษฎรมีสัญญาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบ ก่อนลงมติ)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญท่านสมาชิกมาลงมติในมาตรา ๕ ว่าจะเห็นชอบกับที่กรรมาธิการเสียงข้างน้อยแก้ไข หรือจะเห็นชอบกับกรรมาธิการ เสียงข้างมากครับ ถ้าเห็นด้วยกับสรชาติ คือกรรมาธิการเสียงข้างน้อย กดช่อง ไม่เห็นด้วยนะครับ ถ้าเห็นด้วยกับกรรมาธิการเสียงข้างมาก กดช่อง เห็นด้วย ขออย่าอีกครึ่งหนึ่ง ถ้าเห็นด้วยกับการแก้ไขของคุณสรชาติ กดช่องไม่เห็นด้วย เห็นด้วยกับร่างฯ เดิม คือร่างฯ ของกรรมาธิการเสียงข้างมาก กดช่องเห็นด้วย เชิญลงคะแนนได้ครับ

(สมาชิกทำการเสียบบัตรแสดงตนและกดปุ่มลงคะแนน)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ลงคะแนนทุกท่านแล้วนะครับ รวมคะแนนได้ครับ ถ้ากดไม่ได้เดี๋ยวค่อยลงคะแนนด้วยวาจาแล้วก็แล้วกัน เอาคะแนน ออกมาก่อน เชิญครับคุณสรชาติ ลงคะแนนครับ เห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วย

ว่าที่พันตรี สรชาติ สุวรรณพรหม (กรรมวิธีการ) : ท่านประธาน
ที่เคารพ กระผม สรชาติ สุวรรณพรหม ไม่เห็นด้วยครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่เห็นด้วยนะครับ ตกลงเห็นด้วย
กับกรรมวิธีการเสียงข้างมาก ๑๗๓ ท่าน เห็นด้วยกับกรรมวิธีการเสียงข้างน้อย
คือคุณสรชาติ ๒๕ ท่าน ๒๔ บวก ๑ เชิญครับ

นายวัฒนา อัสวเหม (สมุทรปราการ) : ท่านประธานที่เคารพ
กระผม วัฒนา อัสวเหม ๒๔๕ เห็นด้วยครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เห็นด้วยนะครับ ก็เห็นด้วย ๑๗๔ ท่าน
เพราะฉะนั้นที่ประชุมมีมติเห็นด้วยกับกรรมวิธีการเสียงข้างมาก ๑๗๔ ท่าน
เห็นด้วยกับกรรมวิธีการเสียงข้างน้อย ๒๕ ท่าน ต่อไปเชิญเลขาธิการฯ ครับ

นางศิริลักษณ์ ปั้นบัวรุ่งกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :
มาตรา ๖ มีการแก้ไข มาตรา ๗ มาตรา ๘ ไม่มีการแก้ไข

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : จบการพิจารณาเรียงตามลำดับ
มาตราแล้วนะครับ ต่อไปก็เป็นการพิจารณาทั้งร่างฯ จะมีท่านสมาชิกท่านใด
แก้ไขก็อย่าได้ครับ

(ไม่มีสมาชิกขอแก้ไข)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่มีนะครับ แต่ว่ามีที่ท่าน
ประธานคณะกรรมการการขอแก้ไขเดิมอยู่แล้ว ก็ถือว่าที่ประชุมเห็นชอบ
เพราะว่าพิมพ์ตกไป ถ้าไม่มี ก็ถือว่าจบการพิจารณาในวาระที่ ๒ ต่อไปเป็นการ
พิจารณาในวาระที่ ๓ เพื่อขอมติจากที่ประชุมว่าจะเห็นชอบกับร่างพระราชบัญญัติ
ฉบับนี้ในวาระที่ ๓ หรือไม่

(ประธานสภาผู้แทนราษฎรมีสัญญาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบ
ก่อนลงมติ)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญสมาชิกทุกท่านกรุณาเข้ามา
ลงคะแนนเพื่อลงมติว่าจะเห็นชอบกับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ในวาระที่ ๓ หรือไม่

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา ประธานสภา
ผู้แทนราษฎร ได้ลงจากบัลลังก์ โดยมอบให้นายโสภณ เพชรสว่าง รองประธานสภา
ผู้แทนราษฎรคนที่หนึ่ง ปฏิบัติหน้าที่แทน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : ขอเชิญท่านสมาชิกใช้สิทธิลงคะแนนได้ครับ

(สมาชิกทำการเสียบัตรแสดงตนและกดปุ่มลงคะแนน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : ท่านสมาชิกใช้สิทธิลงคะแนนเรียบร้อยแล้ว เจ้าหน้าที่รวม
คะแนนนี้ได้รับ ผลของการลงคะแนนเห็นด้วย ๑๕๘ ท่าน ไม่เห็นด้วย ๘ ท่าน
งดออกเสียง ๑ ท่าน ไม่ลงคะแนน ๑ ท่าน เป็นอันว่าที่ประชุมเห็นชอบกับ
ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ จบการพิจารณาครับ ขอขอบคุณคณะกรรมการ

ต่อไปเป็นระเบียบวาระ ๘.๘ ร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยการลง
คะแนนเสียงเพื่อถอดถอนสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น พ.ศ.
ซึ่งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาเสร็จแล้ว เชิญท่านประธานคณะกรรมการ
แถลงครับ

นายธานี ศักดิ์เศรษฐ์ (ประธานคณะกรรมการ) : ท่านประธาน
ที่เคารพ กระผม ธานี ศักดิ์เศรษฐ์ พรรคประชาธิปัตย์ จากจังหวัดนครศรีธรรมราช
ในฐานะประธานคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยการ
ลงคะแนนเสียงเพื่อถอดถอนสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น พ.ศ.
ตามที่ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๒๕ (สมัยสามัญทั่วไป)
วันพุธที่ ๑๐ มีนาคม ๒๕๔๒ ได้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติว่าด้วย
การลงคะแนนเสียงเพื่อถอดถอนสมาชิกสภาท้องถิ่น หรือผู้บริหารท้องถิ่น พ.ศ.
และตั้งคณะกรรมการวิสามัญเพื่อพิจารณากำหนดการแปรญัตติตามข้อบังคับนั้น
บัดนี้ คณะกรรมการวิสามัญได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวเสร็จสิ้นแล้ว
จึงเสนอมาเพื่อที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้โปรดพิจารณาในวาระที่ ๒ และที่ ๓ ต่อไป

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านเลขาธิการฯ ดำเนินการต่อครับ

นางศิริลักษณ์ บันบัวรุ่งกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :
ร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยการลงคะแนนเสียงเพื่อถอดถอนสมาชิกสภาท้องถิ่น
หรือผู้บริหารท้องถิ่น พ.ศ. ชื่อร่างพระราชบัญญัติ ไม่มีการแก้ไข
คำปรารภ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑ มาตรา ๒ มาตรา ๓ มาตรา ๔
ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๕ มีการแก้ไข มาตรา ๖ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๗
มีการแก้ไข มาตรา ๘ มีการแก้ไข มาตรา ๙ มาตรา ๑๐ มาตรา ๑๑
มาตรา ๑๒ มาตรา ๑๓ มาตรา ๑๔ มาตรา ๑๕ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑๖
มีการแก้ไข มาตรา ๑๗ มาตรา ๑๘ มาตรา ๑๙ มาตรา ๒๐ มาตรา ๒๑
มาตรา ๒๒ มาตรา ๒๓ มาตรา ๒๔ มาตรา ๒๕ มาตรา ๒๖ มาตรา ๒๗
และมาตรา ๒๘ ไม่มีการแก้ไข

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : จบการพิจารณาเรียงตามลำดับมาตรา ขอเรียนถามท่านสมาชิก
ท่านใดจะมีการแก้ไขถ้อยคำหรือไม่ครับ

(ไม่มีสมาชิกขอแก้ไข)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : ไม่มีนะครับ ต่อไปเป็นการพิจารณาในวาระที่ ๓ จะเห็นชอบ
กับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้หรือไม่ ผมจะถามมติจากที่ประชุมนะครับ

(ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) มีสัญญาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนลงมติ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : ขอเชิญท่านสมาชิกลงมติว่าจะเห็นชอบกับร่างพระราชบัญญัติ
ว่าด้วยการลงคะแนนเสียงถอดถอนสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น
พ.ศ. หรือไม่ครับ ถ้าเห็นชอบกรรมาศกประชุม เห็นด้วย ไม่เห็นชอบ
กคปุม ไม่เห็นด้วย ขอเชิญท่านสมาชิกใช้สิทธิลงคะแนนได้ครับ

(สมาชิกทำการเสียบบัตรแสดงตนและกคปุมลงคะแนน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : เมื่อสมาชิกลงคะแนนเรียบร้อยแล้ว เจ้าหน้าที่รวมคะแนนได้ครบ
ผลของการลงคะแนน มติเห็นด้วย ๑๘๗ ท่าน ไม่ลงคะแนนเสียง ๒ ท่าน
งดออกเสียง ๑ ท่าน เป็นอันว่าที่ประชุมเห็นชอบกับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ครับ
ขอขอบคุณคณะกรรมการมาธิการนะครับ

๓๑

สผ ๓/๒๕๔๒ (ส. นิตินิติบัญญัติ)

กฤษฎีกาที่ ๒๘/๓

ต่อไปเป็นระเบียบวาระที่ ๔.๕ ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองและ
ส่งเสริมภูมิปัญญาการแพทย์แผนไทย พ.ศ. ซึ่งคณะกรรมการวิสามัญ
พิจารณาเสร็จแล้ว

๓๒

สพ ๓/๒๕๔๒ (ส. นิติบัญญัติ)

กุนที่ ๒๘/๔

ขอเชิญคณะกรรมการวิสามัญเข้าประจำที่ด้วยครับ

(คณะกรรมการเข้าประจำที่)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : ถ้าท่านประธานคณะกรรมการพร้อมจะแถลง ขอเชิญเลยครับ

- ๒๙/๑

นาวาโท เดชา สุขารมณ์ (ประธานคณะกรรมการ) :
 กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ กระผม นาวาโท นายแพทย์ เดชา
 สุขารมณ์ ส.ส. กาญจนบุรี พรรคชาติไทย ในฐานะประธานคณะกรรมการ
 ตามที่ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๒๗ (สมัยสามัญทั่วไป)
 วันพุธที่ ๓ มีนาคม ๒๕๔๒ ได้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติคุ้มครอง
 และส่งเสริมภูมิปัญญาการแพทย์แผนไทย พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)
 ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองและส่งเสริมภูมิปัญญาการแพทย์แผนไทย พ.ศ.
 (นายทศพร เสรีรักษ์ และนายจาดรงค์ เพ็งนรพัฒน์ เป็นผู้เสนอ) ร่างพระราชบัญญัติ
 คุ้มครองและส่งเสริมภูมิปัญญาการแพทย์แผนไทย พ.ศ. (นางศิริวรรณ
 ปราศจากศัตรู กับคณะ เป็นผู้เสนอ) และร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองและส่งเสริม
 ภูมิปัญญาการแพทย์แผนไทย พ.ศ. (นายจำลอง ครุฑขุนทด กับคณะ
 เป็นผู้เสนอ) และตั้งกรรมาธิการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่งเพื่อพิจารณากำหนดการแปรญัตติ
 ตามข้อบังคับ โดยให้ถือเอาร่างพระราชบัญญัติของคณะรัฐมนตรีเป็นหลักในการ
 พิจารณานั้น บัดนี้ คณะกรรมาธิการวิสามัญได้ดำเนินการแล้ว จึงขอเสนอพิจารณา
 โดยสรุปดังนี้ ๑. หลักการของร่างกฎหมายยังคงเป็นไปตามที่เสนอ ๒. มีการ
 ปรับเปลี่ยนให้สอดคล้องทางด้านภาษา การปฏิบัติได้ชัดเจนเป็นไปตามหลักกฎหมาย
 โกศลเคียงมากขึ้น จึงขออนุญาตนำเสนอสภาเพื่อโปรดพิจารณาวันระ ๒ วาระ ๓ ต่อไป

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
 คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านเลขาธิการฯ ดำเนินการต่อครับ

นางศิริลักษณ์ บั้นบัวรุ่งกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :
 ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองและส่งเสริมภูมิปัญญาการแพทย์แผนไทย พ.ศ.
 ชื่อร่างพระราชบัญญัติ ไม่มีการแก้ไข คำปรารภ มีการแก้ไข มาตรา ๑
 มาตรา ๒ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๓ คณะกรรมาธิการตัดออก มาตรา ๔
 มีการแก้ไข

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
 คนที่หนึ่ง) : มาตรา ๔ ท่านสุรพรเชิญครับ

นายสุรพร ดนัยตั้งตระกูล (ร้อยเอ็ด) : ท่านประธานที่เคารพ
 ผม สุรพร ดนัยตั้งตระกูล พรรคความหวังใหม่ จากจังหวัดร้อยเอ็ด ในมาตรา ๔
 ทางกรรมาธิการได้แก้ไขความหมายของคำว่า ภูมิปัญญาการแพทย์แผนไทย
 เดิมความหมายให้หมายถึงพื้นความรู้ความสามารถเกี่ยวกับการแพทย์แผนไทย

๓๔

สพ ๓/๒๕๕๒ (ส. นิติบัญญัติ)

วโรกาส ๒๙/๒

กรรมาธิการได้เปลี่ยนความหมายจากคำว่า พื้นความรู้ นั้น โดยตัดคำว่า พื้น ออก และแก้ไขให้เป็นคำว่า องค์ความรู้ความสามารถเกี่ยวกับแพทย์แผนไทย ผมใคร่ขอคำอธิบายความแตกต่างระหว่างคำว่า พื้นความรู้ กับ องค์ความรู้

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : เชิญกรรมาธิการชี้แจงครับ

นายจรัส ตฤณวุฒิพงษ์ (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพครับ สำหรับคณะกรรมการที่ขอเปลี่ยนจากพื้นความรู้เป็นองค์ความรู้ เนื่องจากคำว่า องค์ความรู้ จะสามารถครอบคลุมความรู้ในด้านต่าง ๆ ตั้งแต่ขั้นพื้นฐาน ขั้นการพัฒนา จนกระทั่งสามารถที่จะครอบคลุมความหมายของพื้นความรู้ได้มากกว่าครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : เชิญท่านสรชาติครับ

ว่าที่พันตรี สรชาติ สุวรรณพรหม (หนองบัวลำภู) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพครับ ผมฟังดูความหมายแล้วนั้นผมกลับมีความรู้สึกที่พื้นความรู้นั้นจะเหมาะสมมากกว่าที่จะมีบัญญัติ เพราะถ้าองค์ความรู้นั้นหมายถึงว่าต้องประกอบความรู้เป็นองค์ความรู้ถึงความ เป็นพื้นฐานถึงนั้นได้มากขึ้น นั่นคือมันใหญ่กว่าด้วยซ้ำไป แต่พื้นความรู้หมายถึงว่าบางครั้งภูมิปัญญาแพทย์แผนไทย เป็นภูมิปัญญาชาวบ้าน ซึ่งบางครั้งไม่ถึงขั้นว่ามาเป็นองค์ความรู้ มันอยู่ในหลักแค่พื้น ๆ พื้นฐานธรรมดานั้นละ เราถึงเชื่อได้ว่าตรงนั้นน่าจะครอบคลุมน่าจะตรงกับความหมายมากกว่าด้วยซ้ำไป เท่าที่ท่านอธิบายเมื่อสักครู่นี้ เหมือนกับว่ามันจะต้องมาประกอบกันเป็นรายส่นถึงเป็นองค์ความรู้ หมายความว่าพื้นฐานภูมิปัญญาแพทย์แผนไทยนั้นจะต้องมาประกอบถึงจะสามารถที่คิดเป็นแนวทางเป็นองค์ประกอบหรือเป็นองค์ความรู้ได้ถึงจะเป็นความหมายตามเจตนารมณ์ตรงนี้ จริง ๆ แล้วมันเปลี่ยนไป ถ้าอันเดิมที่ร่างมากกลับมีความรู้สึกว่าคุณต้องกับแนวทางซึ่งภูมิปัญญาแพทย์แผนไทย นั่นก็คือเพื่อต้องการให้เห็นว่าเป็นภูมิปัญญาของคนท้องถิ่นซึ่งสามารถหาสมุนไพรในหมู่บ้าน หากการรักษาบำบัดรักษาที่เกิดขึ้นน่าจะตรงมากกว่าการที่ท่านมาเปลี่ยนในขณะนี้จากการที่ท่านมาชี้แจง ผมกราบเรียนว่าน่าจะกลับไปใช้คำเดิมมากกว่าคำใหม่ด้วยซ้ำไปครับท่านประธาน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : ในมาตรา ๔ ท่านอรรถสิทธิ์เชิญครับ

นายอรรถสิทธิ์ ทรัพย์สิทธิ์ (นครพนม) ท่านประธานที่เคารพ
 กระผม อรรถสิทธิ์ ทรัพย์สิทธิ์ พรรคความหวังใหม่ จากจังหวัดนครพนม
 ขอถามสั้น ๆ ในความหมายของคำจำกัดความของคำว่า สมุนไพร ซึ่ง ณ ที่นี้
 เดิมมีความหมายที่ผมเห็นว่าน่าจะครอบคลุมและเหมาะสมอยู่แล้ว โดยเดิมนั้น
 สมุนไพรหมายความว่า พืช สัตว์ จุลชีพ ธาตุวัตถุ สารสกัดขึ้นต้นจากพืชหรือสัตว์
 เกล็ดสัตว์ อินทรีย์วัตถุหรืออนินทรีย์วัตถุที่ใช้หรือแปรรูปหรือผสมหรือปรุง เป็นยา
 หรืออาหารเพื่อการตรวจวินิจฉัย บำบัดรักษาหรือป้องกันโรค หรือส่งเสริมสุขภาพ
 ตรงนี้ทางคณะกรรมการได้ตัดคำว่า ร่างกาย และให้หมายความรวมถึง
 ดินกำเนิดหรือถิ่นที่อยู่ของสิ่งดังกล่าว และก็มาเพิ่มตรงคำว่า ของมนุษย์หรือสัตว์
 ผมเข้าใจเจตนารมณ์ของคณะกรรมการว่ากฎหมายฉบับนี้อยากจะให้ครอบคลุม
 ในเรื่องการใช้สมุนไพรที่สามารถใช้กับมนุษย์หรือสัตว์ได้ แต่ฟังดูแล้วมันค่อนข้างจะ
 ตะขิดตะขวงใจว่า ถ้าเราจะให้ความหมายของคำว่า สมุนไพรใช้ส่งเสริม
 สุขภาพของสัตว์ในกฎหมายที่เราจะนำมาใช้กับคนนี่ ผมดูแล้วมันไม่ค่อยจะ
 สบายใจเท่าไรตรงนี้ ไม่ใช่ว่าใจคับแคบแต่ประการใด ถ้าหากว่าจะจบลง
 เพียงคำว่า หรือส่งเสริมสุขภาพ แล้วก็ไม่ต้องเพิ่มคำว่า ของมนุษย์หรือสัตว์
 ตรงที่ตัดออกไปนั้นผมไม่ติดใจ ตั้งแต่คำว่า ร่างกาย และให้หมายความรวมถึง
 ดินกำเนิดหรือถิ่นที่อยู่ของสิ่งดังกล่าว โดยให้จบเพียงว่า หรือส่งเสริมสุขภาพ
 จะไปส่งเสริมสุขภาพของใครก็ไม่น่าจะมีปัญหา ตรงนี้อยากจะทราบเหตุผลของ
 คณะกรรมการว่าที่ตัดออกนั้นหมายความว่าอย่างไร และที่เพิ่ม ของมนุษย์
 หรือสัตว์ เข้ามานี้ ท่านมีเจตนาอย่างไรครับ ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
 คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านพิโนจครับ

นายพิโนจ จันทรสุนทร (ลำปาง) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม
 นายพิโนจ จันทรสุนทร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดลำปาง ท่านประธานครับ
 กระผมเข้าใจตรงกันกับท่านผู้มีเกียรติได้อภิปรายลงไปแล้วจากจังหวัดนครพนม
 กล่าวคือคำว่า สมุนไพร ความหมายนั้นมันมีอะไรบ้าง มันมีของมนุษย์ใหม่
 ของสัตว์ใหม่ สมุนไพรตรงนี้ของมนุษย์ด้วยต่าง ๆ นี้เพื่อส่งเสริมสุขภาพร่างกาย
 ให้หมายความรวมถึงดินกำเนิดหรือถิ่นที่อยู่ของสิ่งดังกล่าว ก็หมายความว่า
 เราจะควบคุมหรือเราจะส่งเสริม วันหลังมันจะไปถึงลิขสิทธิ์ครับ เวลาไปจด
 ลิขสิทธิ์ว่าตรงนี้เป็นอย่างไร แต่ถ้าหากว่าส่งเสริมสุขภาพเรารู้ว่าที่เราทำ

เรื่องสมุนไพรมีต้องการแพทย์แผนไทยนี้ สิ่งต่าง ๆ เพื่อสุขภาพของมนุษย์หรือสัตว์
ที่เราต้องการสมุนไพตรงนี้ แต่คำว่า สมุนไพรมนี้เราอยากจะทำที่อื่นที่อยู่
ถิ่นกำเนิดต่าง ๆ ที่เราจะกำกับดูแลควบคุมในอนาคตที่จะลิขสิทธิ์เอาไว้นี้
มันอยู่ที่ไหนอย่างไร ความหมายเป็นอย่างนั้น -----

แต่กรรมวิธีการตัดทิ้งไปเสีย ความตรงนั้นผมยังไม่เข้าใจ เพราะฉะนั้น
ผมอยากจะลองขออธิบาย เรื่องของมนุษย์หรือสัตว์มันส่งเสริม
สุขภาพมนุษย์หรือสัตว์แน่นอน ที่เขียนอย่างนี้ไม่ต้องพูด ไม่ต้องเขียนก็ได้
แต่เขียนเมื่อมาก็เป็นตรงนี้ ทำให้ความที่เราจะจำกัดต่อไป ถิ่นกำเนิดตรงนี้
ต้นไม้อยู่ตรงนี้ ถิ่นอยู่ตรงนี้ ๆ ของไทยใครเอาไปไม่ได้ หรือ นาย ก
จดไว้ หรือสามารถปลูกได้อะไรได้ ในอนาคตจะทำลิขสิทธิ์ก็ไปจดมันก็จบกัน
ถ้าเป็นความอย่างนี้แล้วละก็หมายความว่าไม่ต้องมีแล้ว ไม่ต้องกำกับดูแล
ควบคุมแล้ว เพราะฉะนั้นไม่สงวนไม่ได้ ท่านประธาน นั้นออกกฎหมายมา
คราวนี้ไม่มีความหมาย ไม่สามารถกำกับดูแลควบคุมสมุนไพรมันเป็นของตัวเองได้
เพราะฉะนั้นต้องยกเลิก กฎหมายนี้ต้องยกเลิก ไม่มีความหมายเลย
สมุนไพรมันที่เราจะต้องการเป็นของคนไทยมีอยู่เกิดในแหล่งถิ่นกำเนิด
ในประเทศไทย มันไม่มีความหมายจริง ๆ ผมว่ากรรมวิธีการต้องถอดถอน
ออกไป หรือไม่อย่างนั้นยกเลิกกฎหมายนี้เสีย ไม่มีความหมายเลย
ถ้าไม่จำกัดไม่ล็อก (Lock) ของที่เราจะต้องมีในประเทศไว้ ไม่สงวนเอาไว้
ไม่มีความหมายจริง ๆ ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านสุพรครับ

นายสุพร ดนัยตั้งตระกูล (ร้อยเอ็ด) : ท่านประธาน

ผม สุพร จากที่ได้เรียนถามทางกรรมวิธีการไปเมื่อสักครู่ว่าสาเหตุที่เปลี่ยนคำว่า
องค์ความรู้ มาจากเดิมที่บัญญัติไว้ว่า พันความรู้ นั้นคืออะไร ท่านกรรมวิธีการ
ก็ให้ความเห็นว่าคำว่า องค์ความรู้ นั้นครอบคลุมตั้งแต่คำว่า ความรู้
ตั้งแต่กระบวนการต่าง ๆ ขึ้นไป แต่ท่านประธานที่เคารพ จริง ๆ แล้ว
ในความหมายขององค์ความรู้ ถ้าฟังกันในความหมายของการศึกษา
หรือทางวิชาการมันหมายถึงความรู้ที่จัดรูปแบบของความรู้จนเบ็ดเสร็จ
ออกมาจนกระทั่งถึงขั้นที่จะนำไปใช้ ถ้ามาใช้จำกัดความของคำว่า ภูมิปัญญา
คำว่า ภูมิปัญญา นั้นในขั้นตอนใดจึงจะเหมาะสมกับคำว่า ภูมิปัญญา
ภูมิปัญญาก็คือรากเหง้าแห่งความคิดและความรู้ที่เกิดขึ้นแล้ว และถูกนำ
ไปใช้แล้ว ไม่ว่าขั้นตอนใดของรากเหง้านั้นก็ถือว่าเป็นภูมิปัญญาทั้งสิ้น
จึงมีคำจำกัดความต่อออกมาจากคำว่าความรู้ว่าความสามารถ ฉะนั้นขั้นตอนนี้
คำว่า พันความรู้ ก็คือกระบวนการของการเรียนรู้ทั้งหมดแล้วก็เล่าสืบกันมา
จดบันทึกกันมา เป็นปมกันมา จารึกกันมา ส่วนคำว่า ความสามารถ นั้น

ก็คือกระบวนการการนำไปปฏิบัติ จะเป็นการโหลก การต่ำ การบด การกลั่น การสังเคราะห์ด้วยวิธีอื่นก็แล้วแต่ ก็เป็นกระบวนการแห่งความสามารถที่จะนำไปใช้ เมื่อมาประกอบกันแล้วในขั้นตอนของการเรียนรู้ จนกระทั่งมีการยอมรับและสืบสานกันมาจนกระทั่งถึงปัจจุบัน รวมไปถึงกระบวนการแห่งการใช้ความรู้พื้นฐานนั้น ที่เกิดคิดเป็นรากเหง้าขึ้นมา จึงออกมาเป็นความรู้และความสามารถในการใช้ จึงเป็นที่มาของคำว่า ภูมิปัญญา เพราะฉะนั้นถ้าตีความในลักษณะความหมายเช่นนั้น ถ้าเรานิยามคำว่า พื้นความรู้ และบอกความสามารถเข้าไปตามบัญญัติเดิมนั้น ก็จะสื่อความหมายได้ว่าขั้นตอนระหว่างการเริ่มคิด เริ่มค้นคว้าจนถึงขั้นยอมรับ ยอมรับว่าการเล่าการอะไรก็ตามที่มีบัญญัติไว้ในตำราการแพทย์แผนไทย ก็จะเป็นความหมายที่กินลึกละเอียดจนถึงรากแห่งการกำเนิด เป็นการยอมรับถึงกฎหมายที่จะคุ้มครองต่อไปในอนาคตต่อคำว่า ภูมิปัญญา และจะมีผลต่อกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องกับสิทธิและสิทธิบัตรต่อไป แต่ถ้าหากท่านมาเริ่มต้นคำว่า องค์ความรู้ แล้วมันเป็นพัฒนาการของความรู้ที่เกิดขึ้นมาเหนือกว่า คำว่า การคิด การนึก การเริ่มต้น ผมจึงอยากจะขอกรรมวิธีการว่า กลับไปครอบคลุมถึงกระบวนการแห่งการรากเหง้าเสียเถอะ ถ้ามาใช้คำว่า องค์ความรู้ นั้นน่าจะไม่ได้คลุมไปถึงส่วนหรือว่าพื้นของคำว่า รากเหง้าแห่งการเริ่มต้นของการถ่ายทอดของความรู้ต่าง ๆ ความเข้าใจต่าง ๆ เพราะฉะนั้นตรงนี้เอง เป็นที่มาที่เราใช้กันมากในสถาบันการศึกษาว่า มนุษย์นั้นต้องมีองค์ความรู้เป็นหลัก เมื่อมีองค์ความรู้แล้วในปรากฏการณ์ต่าง ๆ ที่ปรากฏขึ้นเอามาวิเคราะห์ในเชิงวิชาการด้วยการนำองค์ความรู้ไปวิเคราะห์สถานการณ์นั้นหรือเหตุการณ์นั้น-----

องค์ความรู้ที่หมายถึงคือพัฒนาการที่ค่อนข้างจะยาวนานกลายเป็นโนว์เลดจ์ (Knowledge) ไปแล้วจึงจับมาใช้ แต่ถ้าเราใช้คำว่า พื้นความรู้ นั้น ผมสมมุติให้ท่านได้ฟัง ว่าบังเอิญว่าเด็กที่อยู่ชนบทเดินไปโดนหนามข่วนเหยียบตะปูเข้า ความรู้ที่เป็นพื้นภูมิปัญญาไทยก็คือเอาใบสาบเสื่อมาเคี้ยวแล้วก็แปะเข้าไป ก็จะสามารถสกัดการไหลของเลือดได้ ทำให้เลือดแข็งตัวได้ ปากแผลไม่กว้างขึ้นไม่ติดเชื้อ ถ้าลักษณะอย่างนี้เป็นความรู้ที่เรียกว่าพื้นความรู้จริง ๆ เป็นพื้นความรู้ที่ใครก็มีได้ ไม่ได้ถูกพัฒนาการเลย ยังเป็นน้ำลาย เป็นธรรมชาติ เป็นสิ่งที่มีอยู่อย่างนั้น ยังไม่ได้พัฒนาขึ้นมาจนเป็นองค์ความรู้ เพราะฉะนั้นผมขอว่าถ้าจะให้ครอบคลุมในความหมายในอนาคตและมีผลต่อการพิจารณาในกฎหมายอื่นที่นอกเหนือจากกฎหมายภูมิปัญญาแพทย์ไทยแล้วนี่ก็คงจะกลับไปใช้คำว่า พื้นความรู้ จนถึงรากเหง้าแห่งการเรียนรู้จริง ๆ ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : ท่านสมาชิกครับ ท่านกรรมาธิการครับ ในมาตรา ๔ ท่านสมาชิกพิจารณาในเรื่องของ พื้นความรู้ ซึ่งกรรมาธิการก็เป็น องค์ความรู้ นะครับ แล้วก็ สมุนไพรมะพร้าว ซึ่งท่านอรรถสิทธิ์เห็นว่าที่ตัดออกตั้งแต่ร่างกายขึ้นไปนั้น เห็นด้วยแต่ไม่ควรเพิ่ม ของมนุษย์หรือสัตว์ ทางกรรมาธิการจะยืนยันหรือจะแก้ไขตามท่านสมาชิกครับ เชิญชี้แจงครับ

นางสาวเพ็ญภา ททรัพย์เจริญ (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ และท่านสมาชิกที่มีเกียรติที่เคารพทุกท่าน ดิฉันแพทย์หญิงเพ็ญภา ททรัพย์เจริญ เป็นกรรมาธิการคนหนึ่งที่นะคะ ขอชี้แจงอย่างนี้คะ ในเรื่องของการพิจารณาเรื่องสมุนไพรมะพร้าวที่เป็นพื้นองค์ความรู้กับองค์ความรู้ที่ค่อนข้างจะลำบากตรงที่ว่าเมื่อจะเข้าไปเกี่ยวข้องกับเรื่องการจดลิขสิทธิ์และสิทธิบัตร ดิฉันยกตัวอย่างอย่างเช่นการนำเอาไพรมะพร้าวเกี่ยวกับน้ำมันพืชธรรมดา อันนั้นเป็นของโบราณใช้ เช่นเดียวกับน้ำมันมะพร้าวอย่างนี้เป็นต้น อันนั้นคือพื้น ถ้าเราจัดว่าก็คือพื้นคือขั้นต้น แต่เมื่อมีการเอาไพรมะพร้าวมาเป็นน้ำมันซึ่งเป็นการสกัดอย่างหยาบ อันนั้นถือว่าเป็นระดับที่ ๒ ถ้าหากว่าเราใช้คำว่า พื้นองค์ความรู้ การกลั่นน้ำมันแบบที่ระดับ ๒ นี้ อาจจะหลุดไปจากร่างพระราชบัญญัตินี้ได้ คืออาจจะต้องไปจดอีกฉบับหนึ่งซึ่งอันนี้ที่ประชุมพูดกันอย่างนี้ ซึ่งดิฉันเองในความเข้าใจของตัวเองอยากจะ

ให้คลุมถึงตั้งแต่พื้นรวมไปถึงเทคโนโลยีขึ้นมาอีก ไม่อยากให้หลุดไปแค่พื้น
 ดินก็ไม่ใช่นักภาษาเท่าไร แต่ว่าในแง่ของคำว่า พื้น ถ้าหากว่าคำว่า
 พื้นองค์ความรู้ แล้วมันคลุม ครอบคลุมกิจกรรมอื่นที่ ๒ ดังที่ว่านี้ได้โดยไม่ต้อง
 ไปตีความกันในภายหลัง เราก็กลับไปใช้อย่างเดิมได้ แต่ถ้าเกิดใช้คำว่า
 พื้นองค์ความรู้ แล้วทำให้น้ำมันที่กลั่นแบบใหม่ซึ่งเป็นเทคโนโลยีสูงขึ้นมา
 อีกชนิดหนึ่งนั้นอาจจะจดไม่ได้เลย ตรงนี้จะเสียเปรียบต่างประเทศมาก
 อันนั้นก็เลยถึงต้องใช้คำนี้ ส่วนอื่นที่ ๒ ที่ว่าด้วยเรื่องส่งเสริมสุขภาพนั้น
 เจตจำนงจริง ๆ ต้องการให้คลุมถึงสุขภาพจิตด้วย เพราะในการแพทย์
 แผนไทยนั้นมีการปรับธาตุ ๔ ดิน น้ำ ลม ไฟ แล้ว ทำให้ธาตุสมดุล
 และทำให้สงบลง เพราะฉะนั้นถ้าหากเราใช้แค่สุขภาพกายก็จะไม่คลุมจิต
 จึงได้ใช้ตรงนี้ และการที่ทำให้มีการหนักแน่นลงไปในเรื่องคลุมถึงสัตว์ด้วย
 ก็เพราะว่าในตำรายาไทยโบราณนั้นมีมากเหลือเกินที่ใช้รักษาโรคสัตว์
 และก็ทำให้บำรุงสัตว์ด้วย เพื่อให้เป็นประโยชน์ทางด้านสัตวแพทย์ ดังนั้น
 จึงทำให้ชัดเจน เพราะส่วนใหญ่แล้วเวลาตีความกันใน พ.ร.บ. บาก็ดี
 ในอะไรก็ดี ถ้าไม่มีคำว่า สัตว์ ไปด้วยมักจะตีแค่คนคือมนุษย์ จะทำให้
 เราขาดโอกาส ดังนั้นจึงอยากจะทำให้มันชัดเจนขึ้น ส่วนที่หมายรวมถึง
 กำเนิดหรือถิ่นที่อยู่อาศัยนั้น เนื่องจากว่าคำจำกัดความอันนี้ได้รับ
 คำทักท้วงเยอะมาจาก พ.ร.บ. อื่น เพราะมันต่างแปลกแยกไปจาก
 พ.ร.บ. บา ซึ่งมีคำจำกัดความสมุนไพรมานาน การทำครั้งนี้ต้องการให้
 คำจำกัดความสมุนไพรมันไม่แปลกแยกหรือต่างไปจากพระราชบัญญัติ
 อื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง และเห็นว่าการตัดตรงเรื่องถิ่นกำเนิดเหล่านั้น
 ออกไปนั้นยังมีคำจำกัดความอื่นอื่น เช่น เขตอนุรักษ์ก็ดี หรือว่า
 รายละเอียดของการอนุรักษ์ถิ่นที่อยู่อาศัยอีก จึงไม่ได้หนักใจตรงนั้น
 ดิฉันเองในฐานะกรรมการคนหนึ่งก็เลยเห็นไปด้วย ก็คิดว่าไม่ได้
 หนักจากเดิม คือดีรัดกุมขึ้นและก็ชัดเจน จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : ผมขออนุญาตเรียนท่านแพทย์หญิงเพ็ญภา เมื่อกี้ท่านชี้แจงบอกพี่น้องความรู้ หมายความว่า องค์เพิ่มขึ้น พื้นไม่ได้ตัดออกใช้ไหมครับ หรืออย่างไร หรือว่าจะตัดพื้นออกหรือว่าจะองค์ สองชี้แจงอีกสักครั้ง *

นางสาวเพ็ญภา ทรัพย์เจริญ (กรรมาธิการ) : คือในความเข้าใจที่เราได้พิจารณากันนั้น เราเข้าใจคิดว่าคำว่า องค์ความรู้ ความสามารถนั้นคลุมไปถึงพื้น เราจึงใช้คำนี้ แต่ถ้าเราใช้คำว่า พื้น เฉย ๆ เมื่อมีกรณีเกิดขึ้นในการจดสิทธิบัตรก็ตีอะไรก็ได้ จะถูกตีความว่าอันนี้เป็นเทคโนโลยีสมัยใหม่แล้วคุณจดไม่ได้ ตรงนี้จะทำให้เราเสียเปรียบต่างชาติ จึงได้เข้าใจเป็นอย่างนั้น เพราะฉะนั้นคิดว่าองค์ความรู้น่าจะคลุมไปถึงพื้น แต่ถ้าใช้คำว่า พื้น ก็จะหยุดแค่พื้นจริง ๆ ก็คือไม่ก้าวถึงองค์ความรู้ที่ต่อยอดขึ้นมาค่ะ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : กรรมาธิการยังยืนยันนะครับ ท่านสุรพรครับ

นายสุรพร ดนัยตั้งตระกูล (ร้อยเอ็ด) : ท่านประธานครับ ความจริงความต้องการตรงกันนะครับ ทางท่านกรรมาธิการที่ตอบก็คือต้องการที่จะให้นิยามของคำศัพท์นี้กินความตั้งแต่คำว่า พื้นฐานของการเรียนรู้แล้ว เข้าใจจนถึงโพรเซส (Process) ของการผลิต ของการนำไปใช้ว่าเมื่อจดอย่างนี้แล้วบัญญัติอย่างนี้แล้วนี้สามารถครอบคลุมได้ ผมลดความไม่สบายใจของทางกรรมาธิการนิดหนึ่งครับว่า คำว่า โพรเซส นั้น หรือว่า กระบวนการที่จะเกิดขึ้นภายหลังอย่างที่ท่านยกตัวอย่างการสกัดแบบวิธีโบราณกับการสกัดวิธีใหม่ ถ้าใช้คำว่า พื้นความรู้แล้วนั้นจะครอบคลุมไปแค่การสกัดโดยวิธีโบราณ เมื่อสกัดโดยวิธีใหม่แล้วนี้จะไม่ครอบคลุม ผมเรียนนิดหนึ่งคำว่า ความสามารถ ตรงนี้ละครับ คือการนำเอาความรู้นั้นไปใช้เป็นพัฒนาการ พัฒนาการของวิธีการการสกัดนั้นเกิดจากทักษะหรือความสามารถจากการใช้ความรู้นั้นไปเปลี่ยนแปลงกระบวนการในการเปลี่ยนรูป เปลี่ยนรูปจากรูปแบบเดิมอาจจะใช้โหลก ใช้ตำ ใช้อะไรก็ตามแต่ แต่เปลี่ยนรูปของการสกัดนั้นอาจจะใช้พลังงานความร้อนเข้าไปช่วย พลังงานอย่างชนิดอื่นเข้าไปช่วยจึงสามารถได้เนี่ยเอาออกมาจากสมุนไพรที่เป็นธรรมชาติอยู่ ตรงนี้เราเรียกว่า ความสามารถ หรือ สกิล (Skill) สกิลตรงนี้พัฒนามาจากพื้นฐานแห่งความรู้ที่เกิดขึ้นจริง เพราะฉะนั้นถ้าเกิดเราคัฟเวอร์ (Cover)

ของนิยามคำนี้ไว้ตั้งแต่คำว่า พื้นความรู้ แล้วมาบอกด้วยคำว่า สคิล หรือ ความสามารถนั้นก็จะเป็นพัฒนาการขององค์ความรู้พื้นฐานที่จนถึงขั้นสุดท้ายของโปรเซสที่เป็น ดิ เอ็นด์ (The end) ดิ เอ็นด์ ตรงนี้ก็หมายถึงอะไรก็ตามที่เกิดขึ้นในอนาคต แม้กระทั่งการสกัดด้วยวิธีใหม่ที่จะเกิดขึ้นในอนาคตก็ตาม ความสามารถตรงนี้ก็สามารเป็นนิยามครอบคลุมถึงได้ เพราะฉะนั้นผมลดความเป็นห่วง ลดความไม่สบายใจของท่านว่า ถ้าเราใช้คำว่า องค์ความรู้ ก็คือ ความรู้ที่ผ่านโปรเซสแล้วระดับหนึ่ง แต่คำว่า พื้นความรู้ นั้น ก็คือความรู้ที่เกิดขึ้นจริง ๆ ยังไม่ผ่านกระบวนการอะไรเลย จนกระทั่งถึงความสามารถของการนำความรู้ไปใช้จะเป็นการพัฒนาการจากรากเหง้าของความรู้นั้นไปสู่กระบวนการใด ๆ ก็ตามที่เกิดขึ้นในอนาคต ล้วนแล้วแต่เป็นทักษะหรือสคิลที่เกิดขึ้นจากการใช้ความรู้ที่เป็นพื้นฐานของภูมิปัญญาโบราณนั้นไปพัฒนาขึ้น เพราะฉะนั้นถ้าเกิดบัญญัติไว้ตามเดิมก็คือคำว่า พื้นความรู้ มาบอกคำว่า สคิล หรือว่าความสามารถที่เกิดการพัฒนาแล้ว ผมเข้าใจว่าน่าที่จะครอบคลุมตั้งแต่จุดแห่งการคิดและเห็น มองเห็นความเป็นเหตุเป็นผลของความรู้นั้นจนกระทั่งถึงขั้นสุดท้ายที่เกิดขึ้นในอนาคตด้วยซ้ำไปในโปรเซสของการพัฒนาการทางความรู้ ถ้าเป็นอย่างนี้เจตนาตรงกันครับ กลับไปใช้คำว่า พื้นความรู้ น่าจะครอบคลุมมากกว่า ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : เชิญท่านพินิจครับ

นายพินิจ จันทรสุรินทร์ (ลำปาง) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม นายพินิจ จันทรสุรินทร์ ผมอยากจะกราบเรียนว่าที่เป็นห่วงนี้ก็คือเรื่องการอนุรักษ์ การอนุรักษ์ การสงวนลิขสิทธิ์ที่ท่านเป็นห่วงต่างประเทศ ท่านดูในมาตรา ๔๔ มาตรา ๔๕ เป็นต้นไป ท่านลองดูสิครับ ถ้าท่านไม่ดำเนินการตามมาตรานี้ มาตรา ๔ ความหมายของคำว่า สมุนไพรมันนี่ เวลาท่านไปทำมาตรา ๔๔ มาตรา ๔๕ ท่านไปทำอย่างไร มันยุ่งกันไปหมด ท่านบอกว่ามันแปลกแยกจากกฎหมายอื่นเกี่ยวกับยา แนนอน ต้องแปลกแยก แต่ไม่มีความหมายที่จะได้รับความเสียหาย สมุนไพรกับยาปัจจุบันมันแตกต่างกัน ท่านอย่าทำคลุมเครือครับ คลุมเครือไม่ได้ ถ้าท่านทำคลุมเครืออาหารและยาตีไปอีกอย่างหนึ่ง พอถึงเวลามาแล้วเป็นไปใหญ่ ผมไม่อยากจะพูดถึงความเสียหายที่เกิดขึ้นกับประเทศไทยนานับการเกี่ยวกับเรื่องเก่า ๆ เพราะฉะนั้นถ้าผมพูดแล้ว

มันมีเยอะเกี่ยวกับอาหารและขามีเยอะ เพราะฉะนั้นผมอยากจะเรียนว่า ตรงนี้
ในเมื่อเราจะให้พื้นความรู้ที่เรามีแพทย์แผนโบราณที่ว่า ๆ กันนี้ เราพูดตาม
ภาษาเก่า ๆ ว่าแพทย์แผนโบราณที่ว่า เอาพื้นความรู้จากโบราณกาลและสมุนไพร
ที่เราทำอยู่ เพราะฉะนั้นถ้าตัดตรงนี้ออกไปนี้ มาตรา ๔๔ มาตรา ๔๕ ที่ท่านจะ
กำหนดไว้ ยะเยอะนะครับ -----

ไม่มีประโยชน์ ไม่ได้มีประโยชน์เลย แล้วทำออกมาทำไมครับ ท่านไม่ได้สงวน
ท่านไม่ได้ตราเอาไว้ว่าสมุนไพรมีถิ่นกำเนิดอยู่ในประเทศไทยอยู่ตรงไหน
ตรงนี้ ท่านไม่ได้กำหนดเอาไว้ ท่านบอกว่ามันแปลกแยก ต้องจำต้องแปลกแยก
การเขียนกฎหมายไม่ใช่ทำฟอร์แมต (Format) เดิมครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : ท่านพินิจครับ ผมขออภัยนิดหนึ่ง ผมขออนุญาตว่าท่านมีความ
เห็นว่าควรจะต้องไว้ตามร่างฯ เดิมใช้ไหมครับ

นายพินิจ จันทรสุรินทร์ (ล่าปาง) : ต้องเอาเหตุผลมาสู้กันครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : มิได้ครับ ผมถามเพื่อจะได้ให้กรรมการได้เข้าใจว่าท่าน
เห็นว่าคงไว้ตามร่างฯ เดิม เพราะว่าเมื่อก่อนอธิบดีบอกว่าจะแก้ไข
ไม่ว่า แต่ขอให้ตัดคำว่า ทองมนุษย์หรือสัตว์ออก ที่น้อยอาจจะเรียนถามท่านพินิจว่า

นายพินิจ จันทรสุรินทร์ (ล่าปาง) : คือผมให้ตามร่างฯ เดิม
แต่ความหมายที่อาจารย์หมอได้แนะนำไปสักครู่นี้ บอกว่าเพิ่มเติมภายหลังมนุษย์
และสัตว์ ผมไม่ขัดข้อง แต่ขอให้ข้อความเป็นไปตามร่างฯ เดิม ว่ามีถิ่นกำเนิด
อะไรต่าง ๆ ไว้ เพื่อให้ล้อกับมาตราหลัง กฎศกฯ เขาเขียนให้มันถูกต้องแล้ว
เขาแก้ไขให้ตอนนั้นถูกต้องแล้ว แล้วก็ท่านเองก็เขียนมา เดิมท่านเขียนมาท่านมา
ถึงตรงกรรมการท่านตัดออก เรื่องของเรื่องมันเป็นอย่างนั้น เมื่อก่อนตอนยกร่างฯ
ขึ้นมา ผมว่าดีแล้ว เห็นว่าชอบด้วยแล้ว แต่เรื่องสำคัญมันอยู่ตรงนี้ เรื่องของสมุนไพรม
ผมไม่อยากจะให้ผ่านไปท่านประธานครับ ถ้าผ่านตรงนี้ไม่มีถิ่นกำเนิด ไม่มีอะไรต่าง ๆ
แล้วเราจะไปสงวน เราจะไปออกตรา^{สาร}ได้อย่างไรว่าตรงนี้ให้นาย ก นาย ข
หรือจะอนุรักษ์ไว้มันเป็นไปไม่ได้ เพราะฉะนั้นขอความกรุณาว่าขอให้ตามร่างฯ เดิม
แต่ที่ท่านใส่เข้าไปนั้นผมเห็นชอบด้วยว่ารวมทั้งสัตว์ด้วยดีมาก ผมไม่ได้ว่ากรรมการ
เพิ่มเติมมาแล้วดี แต่ของเก่าที่เขียนไว้มันชัดเจนแล้วไม่ต้องไปตีความครับ
ไม่ต้องตีความอีก ไม่ต้องมีปัญหาในมาตรา ๔๔ มาตรา ๔๕ ท่านทำไปท่าน
ก็หลอกรัฐมนตรีที่จะประกาศเป็นกฎกระทรวงเป็นอะไรต่อไป มันตรงนี้ต่างหาก
ท่านประธานครับ ผมอยากจะขอให้ตามร่างฯ เดิมไว้ก่อนตรงนั้น ไม่ต้องตัดออก
แต่เห็นด้วยกับที่กรรมการ มนุษย์และสัตว์ เห็นด้วยทุกประการ เห็นชอบด้วย
ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : ท่านกรรมาธิการครับ ผมเรียนถามว่าอย่างประเด็นในมาตรา ๔ ที่ว่า พันกับองค์นี้ ท่านให้ความเห็นตรงนี้ แล้วก็อย่างที่ท่านพิจารณาชี้แจงเรื่องสมุนไพรมะเขือครับ

นายสุรวิทย์ คนสมบูรณ์ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพครับ ผม นายแพทย์สุรวิทย์ คนสมบูรณ์ กรรมาธิการ ผมขอเรียนชี้แจงในส่วนของมาตรา ๔ ซึ่งมีท่านสมาชิกหลายท่านได้กรุณาให้ความเห็น ความจริงแล้วก็เห็นความเห็นที่ตรงกัน ผมคิดว่าท่านสมาชิกได้ให้ความสนใจอย่างยิ่งในการศึกษาในร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวนี้ ในส่วนของพันความรู้หรือองค์ความรู้ทางคณะกรรมการได้ปรึกษากันแล้วครับก็เห็นว่า ถ้าความหมายคำว่า พันความรู้ได้ครอบคลุมตามที่พวกเราได้คุยกันตรงเจตนารมณ์ทั้งท่านสุรพรศักดิ์หรือคณะกรรมการก็ดี ตั้งแต่กระบวนการ ตั้งแต่เริ่มต้น ตั้งแต่พันความรู้เบื้องต้นจนถึงกรรมวิธีต่าง ๆ เราก็เห็นด้วยและก็ยินดีครับ คณะกรรมการขอกลับมาใช้คำว่า พันความรู้ ตามที่ท่านสมาชิกได้เสนอ ส่วนในเรื่องของคำจำกัดความของสมุนไพรมะเขือ ความจริงก็ตรงกันอีกเหมือนกัน เพียงแต่ว่าคณะกรรมการมีความเห็นว่าตัวสมุนไพรมะเขือเราอาจจะเน้นหนักไปหน่อยในทางตัวของสมุนไพรมะเขือจะเป็นพืช เป็นสัตว์ หรือเป็นอย่างอื่น ส่วนถิ่นที่อยู่ถิ่นกำเนิดต่าง ๆ นั้นก็เป็นที่เข้าใจกันครับว่า สมุนไพรมะเขือดังกล่าวนี้จะมีถิ่นที่อยู่หรือถิ่นกำเนิดอยู่ใน ๓ ที่ อาจจะอยู่ในเขตอนุรักษ์ อาจจะเป็นเขตอุทยานแห่งชาติหรือเป็นเขตอย่างอื่นซึ่งมีคำจำกัดความในส่วนนี้เพิ่มเติมเข้ามา ในส่วนที่ ๒ อาจจะอยู่ในที่ดินของรัฐและส่วนที่ ๓ อาจจะอยู่ในถิ่นของเอกชน สำหรับที่ดินของรัฐนั้นก็เป็นเขตคุ้มครองสมุนไพรมะเขือต่าง ๆ ซึ่งสามารถที่จะคุ้มครองถิ่นกำเนิดต่าง ๆ ของสมุนไพรมะเขือได้อยู่แล้ว ส่วนของเอกชนนั้นก็คงจะเข้าไปกำกับในส่วนนี้ได้ค่อนข้างน้อย-----

แต่ก็ถือว่าในส่วนของเอกชนเพียงแต่เราจะเชิญชวนหรือว่ามีบทบาทให้ผู้ที่ครอบครองสมุนไพรมุขเหล่านั้นอยู่ได้เข้ามาร่วมในกระบวนการของเรา อาจจะมากขึ้นทะเบียน จดทะเบียนต่าง ๆ ซึ่งจะอยู่ในการส่งเสริมต่อไป ก็สรุปว่าในส่วนของถิ่นกำเนิดต่าง ๆ นั้นเป็นสิ่งที่ติดอยู่กับที่ แต่การเน้นในเรื่องของสมุนไพรมุขเราเน้นที่ตัวสมุนไพรมากกว่า ก็คงจะกราบเรียนชี้แจงในส่วนนี้เท่านี้ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : หมายความว่ากรรมาธิการยังยืนยันตามร่างฯ เดิมใช่ไหมครับ สำหรับคำว่า สมุนไพรมุข เชิญกรรมาธิการ

นายจรัส ตฤณวุฒิพงษ์ (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม นายแพทย์จรัส ตฤณวุฒิพงษ์ กรรมาธิการ ก็ฟังจากเหตุผลของท่านสมาชิกแล้วคณะกรรมาธิการก็มีความเห็นพ้องกันว่า จะขอคงร่างฯ เดิมตามที่คำท้วงติงของท่านสมาชิกครับ ส่วนที่จะขอต่อเติมตามที่ติงมานั้น หรือส่งเสริมสุขภาพจะขอเติมว่า ของมนุษย์หรือสัตว์ เข้าไปด้วยเพื่อครอบคลุม แล้วก็ชัดเจนมากยิ่งขึ้นเพียงเท่านั้นเองครับ ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : เมื่อกรรมาธิการมีมติดังกล่าว ก็ถือว่าเป็นไปตามที่กรรมาธิการได้ชี้แจงต่อสภานะครับ มาตรา ๔ ผ่านครับ เชิญต่อท่านเลขาธิการฯ

นางศิริลักษณ์ ปันบัวรุ่งกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : มาตรา ๕ ไม่มีการแก้ไข หมวด ๑ คณะกรรมการคุ้มครองและส่งเสริมภูมิปัญญาการแพทย์แผนไทย ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๖ มีการแก้ไข

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : เชิญท่านอรรถสิทธิ์ครับ

นายอรรถสิทธิ์ ทรัพย์สิทธิ์ (นครพนม) : ท่านประธานที่เคารพ ผม อรรถสิทธิ์ ทรัพย์สิทธิ์ พรรคความหวังใหม่ จากนครพนม ขออนุญาตถามคณะกรรมาธิการถึงเหตุผลในการแก้ไขมาตรา ๖ สั้น ๆ นะครับว่า

ประการแรก ในมาตรา ๖ นี้ในการที่จะให้มีคณะกรรมการคุ้มครองและส่งเสริมภูมิปัญญาการแพทย์แผนไทย ประกอบด้วยปลัดกระทรวงสาธารณสุข เป็นประธานกรรมการ อธิบดีกรมการแพทย์ อธิบดีกรมทรัพย์สินทางปัญญา อธิบดีกรมปศุสัตว์ ตรงนี้ที่ท่านเพิ่มเข้ามา ผมอยากทราบเหตุผลว่าที่เพิ่ม

เข้ามาเพื่อที่จะให้สอดคล้องกับคำจำกัดความในมาตรา ๔ หรืออย่างไรที่จะให้อธิบดีกรมปศุสัตว์ได้เข้ามามีส่วนในการดูแล โดยเฉพาะที่ท่านได้เขียนคำจำกัดความในความหมายของการแพทย์แผนไทย และคำว่าสมุนไพรที่ให้ครอบคลุมไปถึงสัตว์ด้วยนะ ครับ อย่างไรก็ตามตรงนี้นั้นผมมีความเห็นว่าจะเพิ่มอธิบดีกรมปศุสัตว์เข้ามาตรงนี้ เราน่าจะเปลี่ยนเป็น อธิบดีกรมส่งเสริมการเกษตรไม่ดีกว่าหรือ ผมเข้าใจว่าตรงนี้มีอธิบดีกรมวิชาการเกษตรอยู่แล้ว ซึ่งก็จะเป็นผู้ที่จะดูแลในเรื่องพันธุ์พืชหรือพันธุ์สมุนไพรต่าง ๆ ตรงนี้นะ ครับ แต่ผมเห็นว่าอธิบดีกรมส่งเสริมการเกษตรก็สามารถที่จะทำงานสอดคล้องกับอธิบดีกรมวิชาการเกษตรในการที่จะส่งเสริมให้มีการปลูกสมุนไพรให้กว้างขวางและแพร่หลายออกไป ถ้าหากว่าเพิ่ม อธิบดีกรมส่งเสริมการเกษตรแทน อธิบดีกรมปศุสัตว์ ซึ่งผมไม่เห็นความจำเป็นตรงนี้จะเพิ่มอธิบดีกรมปศุสัตว์เข้าไป ตรงนี้อาจจะทราบเหตุผล แล้วก็ขอเรียนถามคณะกรรมการว่า ถ้าจะเปลี่ยนจาก อธิบดีกรมปศุสัตว์ เป็น อธิบดีกรมส่งเสริมการเกษตร จะได้หรือไม่ ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : มีท่านใดคิดใจใหม่ครับ เชิญท่านพินิจครับ

นายพินิจ จันทรสุรินทร์ (ลำปาง) : ท่านประธานที่เคารพครับ ผมมีนิดเดียวครับท่านประธานครับ ที่บอกว่าฟอร์แมท ที่ท่านทำไว้มันก็แตกต่างอีกเหมือนกันที่ว่าตามอันเก่าที่อาจารย์หมอแนะนำเมื่อสักครู่ว่ามันแปลกแยก อันนี้แปลกแยกไปเหมือนกันคำพูดผู้ทรงคุณวุฒิมีจำนวนตัดเทียบกับผู้แทน โดยตำแหน่ง อันนี้แปลกแยกแล้ว ต้องมีผู้ทรงคุณวุฒิจำนวนเท่าไร ท่านจะเอาจำนวนเท่ากับโดยตำแหน่งก็ว่าไป ก็ใส่จำนวนมา ๑๐ ท่าน ๕ ท่าน ว่าไปเลย อันนี้กฎหมายอื่นเป็นอย่างนั้นนะครับท่านประธาน แต่ตอนนี้ก็เท่ากับโดยตำแหน่ง เวลาโดยตำแหน่งนี้ของท่านผู้มีเกียรติจากจังหวัดนครพนมได้อภิปรายไปแล้ว อย่างอาจารย์หมอเมื่อสักครู่แนะนำบอกว่าเกี่ยวกับสุขภาพจิต แต่ไม่มีอธิบดีกรมสุขภาพจิต ไม่มีโดยตำแหน่ง ไม่มีอีกเหมือนกันอย่างนี้ เพราะฉะนั้นอะไรต่าง ๆ เหล่านี้ถ้าจะปรับปรุงแก้ไขก็ต้องเอาให้ครบให้สมบูรณ์ แล้วจำนวนใส่ไปตามที่กฎหมายอื่นที่เขาเคยมีว่าผู้ทรงคุณวุฒิอีก ๑๐ ท่าน นี่ผมรวมแล้ว ของท่านที่มีแล้วมี ๑๑ ท่าน รวมทั้งกรรมการและเลขานุการ ๑๑ ท่าน เพราะฉะนั้นของท่านไปอีก ๑๐ ท่าน ก็เป็น ๒๑ ท่าน มันก็เหมาะสม แต่ถ้าจำนวนอธิบดีคนไหนที่จะเหมาะสมนั้นก็แล้วแต่ท่านจะพิจารณา แต่ว่าเรื่องอย่างนี้ผมอยากจะดูเหมือนกันว่า ที่ท่านบอกแปลกแยกอะไรต่าง ๆ เหล่านี้ อันนี้เสนอเลย ๆ มันก็ไม่เปลี่ยนแปลง แต่ว่าถ้าหากว่าจะ เป็นฟอร์แมท เป็นเรื่องอันนี้แล้ว ต้องชัดเจนว่า ผู้ทรงคุณวุฒิในกรรมการนี้มี ๑๐ ท่าน ประกาศไปเลย รู้ชัดเจน ส่วนใหญ่เป็นอย่างนั้นครับ ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : มีท่านสมาชิกเห็นแตกต่างจาก ๒ ท่านใหม่ครับ มีใหม่ครับ จะได้อภิปรายและให้ท่านกรรมาธิการชี้แจงในคราวเดียวกัน มีอยู่ ๒ ประเด็นนะครับ เชิญท่านกรรมาธิการชี้แจงครับ

นายจรัส ตฤณวุฒิพงษ์ (กรรมาธิการ) : กราบเรียน ท่านประธานที่เคารพครับ กระผม นายแพทย์จรัส ตฤณวุฒิพงษ์ กรรมาธิการ ในประเด็นที่เราเพิ่มท่านอธิบดีกรมปศุสัตว์เข้าไป ก็ตรงกับที่ท่านสมาชิก

เข้าใจนะครับ ที่เราเพิ่มไปในมาตรา ๔ คือ สุขภาพของมนุษย์และสัตว์ ก็เพื่อให้อธิบดีกรมปศุสัตว์ซึ่งมีบทบาทหน้าที่ในการดูแลในเรื่องสัตว์ได้เข้ามา มีส่วนในคณะกรรมการชุดนี้ด้วย ส่วนในเรื่องของจำนวนผู้ทรงคุณวุฒิ เราก็คิดว่าในมาตรา ๖ ได้กำหนดองค์ประกอบของคณะกรรมการโดยตำแหน่ง ซึ่งมีตัวอย่าง เช่น ปลัดกระทรวงสาธารณสุข อธิบดีกรมการแพทย์ อธิบดีกรมต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง แล้วจำนวนก็เพื่อไม่ต้องเพิ่มข้อความมาก แล้วก็คิดว่าระบุเลยว่า จำนวนผู้ทรงคุณวุฒิให้เท่ากับจำนวนคณะกรรมการ โดยตำแหน่ง และในประเด็นของอธิบดีกรมวิชาการเกษตร ซึ่งเราก็คิดว่า อธิบดีกรมวิชาการเกษตร ก็จะครอบคลุมวิชาการทางด้านการเกษตร ซึ่งก็คงจะเป็นเกี่ยวกับเรื่องของพืชสมุนไพรต่าง ๆ อยู่แล้ว ก็คิดว่าคงจะครอบคลุมแล้ว ถ้าวัดจะเพื่อไปถ้าเอากรมส่งเสริมการเกษตรเข้ามาอีก ก็เรียนท่านสมาชิกครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านสมาชิก ผมว่าพอแล้วครับ

นายอรรถสิทธิ์ ทรัพย์สิทธิ์ (นครพนม) : นิดเดียวครับท่านประธาน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา คนที่หนึ่ง) : นิดเดียวเชิญครับ

นายอรรถสิทธิ์ ทรัพย์สิทธิ์ (นครพนม) : ท่านประธานที่เคารพ ผมคงจะไม่รบกวนเวลาท่านประธานมาก เพียงแต่เหตุผลที่ผมอยากจะให้เพิ่ม อธิบดีกรมส่งเสริมการเกษตร ผมคิดว่ากรมวิชาการคงไม่กลัว จะเกิดกรณีเหมือนผักสวนครัวรั้วกินได้ เพราะว่ากรณีนี้ที่ผมเห็นว่าการส่งเสริมการเกษตรน่าจะมีบทบาทมาดูแลในเรื่องสมุนไพรด้วยนี้ เพราะงานของกรมส่งเสริมการเกษตรนั้นเป็นงานที่ส่งเสริมในการที่จะให้ประชาชนได้ปลูกพืชผักอะไรต่าง ๆ ที่จะเป็นประโยชน์ในการดำเนินชีวิตประจำวัน หรือแม้กระทั่งพืชอื่น ๆ แล้วมันจะถูกฝ่าถูกตัวมากกว่า ผมเข้าใจว่ากรมวิชาการเกษตรก็มีบทบาทตรงนี้ แต่ถ้าหากว่าให้กรมส่งเสริมการเกษตรเข้ามาช่วยตรงนี้ ผมดูว่ามันไม่น่าจะเพื่อตรงไหนเลยนะครับถ้าจะเพิ่มตรงนี้ มันกลับจะทำให้ทำงานนี้น่าจะเป็นประโยชน์ และแพร่กระจายออกไปมากยิ่งขึ้นครับ เพราะมีกรมส่งเสริมการเกษตร

สพ ๓/๒๕๔๒ (ส. นิตินันต์)

เบ็ญจวรรณ ๓๖/๓

ชื่อมันก็บอกอยู่แล้ว ถ้าจะมาส่งเสริมสมุนไพรวัยก็ไม่เห็นจะเสียหาย
ตรงไหนครับ ขอขอบคุณครับ

- ๓๗/๑

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : ท่านอรรถสิทธิ์ฝักเป็นข้อสังเกตนะครับ ไม่ติดใจ เชิญต่อครับ ท่านเลขาธิการฯ

นางศิริลักษณ์ ปันบำรุงกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :
มาตรา ๗ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๘ มีการแก้ไข มาตรา ๙ มาตรา ๑๐
มาตรา ๑๑ มาตรา ๑๒ มาตรา ๑๓ และมาตรา ๑๔ ไม่มีการแก้ไข
หมวด ๒ การคุ้มครองและส่งเสริมภูมิปัญญาการแพทย์แผนไทย ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๑๕ มาตรา ๑๖ มาตรา ๑๗ มาตรา ๑๘ มาตรา ๑๙ มาตรา ๒๐
มาตรา ๒๑ มาตรา ๒๒ และมาตรา ๒๓ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๒๔ มีการแก้ไข
มาตรา ๒๕ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๒๕ ทวิ คณะกรรมาธิการเพิ่มขึ้นใหม่
มาตรา ๒๖ มีการแก้ไข

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : เชิญครับท่านชงยุทธครับ

นายชงยุทธ ดิยะไพรัช (เชียงใหม่) : ท่านประธานที่เคารพครับ
ข้อห่วงใยของผม ผม ชงยุทธ ดิยะไพรัช พรรคประชาธิปัตย์ จากจังหวัดเชียงใหม่
ในกรณีที่มีผู้ขอจดทะเบียน แล้วก็ปรากฏว่าจดในวันเดียวกันก็ให้ตกลงกัน หรือ
ถ้าตกลงกันไม่ได้ให้ไปร้องขอต่อศาล สิ่งที่ผมคิดว่าเรื่องง่าย ๆ ความเป็นเรื่องยาก
ทั้งที่กำหนดว่าผู้ที่จะจดทะเบียนก่อนถ้ายื่นคำขอก่อนก็ให้สิทธิคนนั้นไปก่อน แต่เรา
ก็ไปทำความเข้าใจ เพราะบอกว่าในวันนั้นถ้าตกลงกันไม่ได้ คือเอาวันไป
เป็นตัวกำหนด จริง ๆ น่าจะเอาเวลาที่ลงทะเบียนเป็นตัวกำหนด ไม่ต้อง
เอาเรื่องฟ้องร้องต่อศาล มีฉะนั้นก็เกิดปัญหาอีก บอกว่าถ้าไม่มีการร้องขอต่อศาล
ก็ขอให้ยกเลิกคำขอจดทะเบียนเสีย ยุ่งยากกันไปอีก ผมคิดว่าเรื่องนี้ไม่จำเป็นต้อง
ต้องไปรกรงศาล ถ้าเราคิดว่าบรรทัดฐานที่เราวางไว้ยากที่จะให้
การจดทะเบียนนั้นเป็นการจดทะเบียนก่อนจดหลังนะครับ มันมีลำดับเวลาอยู่แล้วครับ
ผมว่าไม่ต้องกำหนดเงื่อนไขที่เป็นวันนะครับ ผมอยากเสนออย่างนี้ ขอแก้ไขครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : ท่านชงยุทธครับ ผมขอความกรุณาว่าท่านจะแก้ไขอย่างไรเพื่อ
คณะกรรมการเห็นด้วยจะเป็นไปตามท่าน ท่านแก้อย่างไรครับ แก้ด้วยคำ
นิทหนึ่งครับ

๘๒

สพ ๓/๒๕๔๒ (ส. นิติบัญญัติ)

วันปี ๓๗/๒

นายบงกช ตริยะไพรัช (เชียงใหม่) : แก้วไข้อยู่คำก็คือ ตัดคำว่า วัน ออก ก็หมายถึงว่า ผู้ใดที่จดทะเบียนก่อนผู้นั้นก็จะมีสิทธิก่อนแค่นั้นเอง แล้วก็ไปตัดเรื่องเงื่อนไขในการที่จะไปฟ้องร้องต่อศาลออกไป ง่าย ๆ อย่างนี้ ครับผม

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา คนที่หนึ่ง) : มีท่านใดเห็นเป็นอย่างอื่นไหมครับ ท่านสมาชิกมีไหมครับ เชิญคณะกรรมาธิการชี้แจงครับ

นายจรัส ตฤณวุฒิพงษ์ (กรรมาธิการ) : กราบเรียน ท่านประธานที่เคารพครับ ผม นายแพทย์จรัส กรรมาธิการ ในการอภิปราย ของคณะกรรมาธิการก็มีความเห็นเช่นเดียวกับท่านสมาชิก คือใครมาก่อน ก็จดทะเบียน จดไปแล้วนี่นะครับ ถ้าใครมาร้องเรียนที่หลังก็ โอ.เค. ถือว่า ไปดำเนินการทางศาลเองว่าใครจะเป็นเจ้าของลิขสิทธิ์กันแน่ครับ ถ้าลงมา ในความหมายตามที่ท่านสมาชิกเสนอคณะกรรมาธิการก็ไม่ขัดข้องครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านคณะกรรมาธิการครับ อย่างนั้นเพื่อความชัดเจนท่าน ช่วยกรุณาจะเพิ่ม จะตัดตรงไหนออกอย่างไร ตั้งแต่ไหนเพื่อที่จะได้บันทึกไว้ เป็นหลักฐานในมาตรา ๒๖ เชิญคณะกรรมาธิการช่วยอ่านบทบทวนสักครั้งหนึ่งครับ

นายจรัส ตฤณวุฒิพงษ์ (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธาน ที่เคารพครับ ก็ให้บุคคลซึ่งยื่นคำขอจดทะเบียนไว้ก่อนเป็นผู้มีสิทธิจดทะเบียน นอกนั้นก็ตัดตามที่ท่านสมาชิกเสนอครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา คนที่หนึ่ง) : หมายความว่ามาตรา ๒๖ ก็อ่านได้ใจความอย่างนี้นะครับ ในกรณีที่มีผู้จดทะเบียนในภูมิปัญญาการแพทย์แผนไทยอย่างเดียวกันหลายคน โดยไม่ได้ร่วมกัน ให้บุคคลซึ่งได้ยื่นคำขอจดทะเบียนไว้ก่อนเป็นผู้มีสิทธิจดทะเบียน นอกนั้นก็ตัดหมดใช้ไหมครับ ท่านสมาชิกไม่ขัดข้องนะ ครับ ท่านผินิจเชิญครับ

นายพินิจ จันทรสุรินทร์ (ลำปาง) : ท่านประธานที่เคารพครับ ผมให้ข้อสังเกต วันนี้ผมไปพร้อมกับท่านยงยุทธตอนเช้าเวลา ๐๘.๓๐ นาฬิกา ผมไปพร้อมกันเลย ใครจะขึ้นก่อนขึ้นหลังผมไปถึงเวลา ๐๘.๓๐ นาฬิกา ทำอย่างไร มีเขียนไว้ในกฎกระทรวงใหม่ครับ อันนี้ต้องไปดูกฎหมายลิขสิทธิ์ทางการค้า เพิ่มเติมดีใหม่ครับในมาตรานี้ ไม่อย่างนั้นมันมีปัญหา ผมจำไม่ได้ เหมือนกันอันนั้นว่าจะ เขียนอย่างไรที่จะไม่ให้มีปัญหาในเรื่องของการจดทะเบียน เพราะท่านจดร่วมจดทะเบียนต่าง ๆ มาทำไปทำมาออกจดทะเบียนกัน บอกเอาไปตกลง สิทธิในมาตราต้น ๆ มีเหมือนกันนะครับ บอกมาพร้อมกันก็ บอกให้ไปตกลงกันก่อน ถ้าร่วมกันก็ร่วม ถ้าร่วมไม่ได้ก็ไปฟ้องศาลไปว่ากันนะครับ แต่ว่าพอมาบอกว่า ใครจดทะเบียนก่อน ไม่มีใครจดทะเบียน แต่ถ้ามาพร้อมกันทำอย่างไร อันนี้คือปัญหาครับ ท่านประธานครับ อันนี้ผมให้ข้อสังเกต แต่ถ้าหากว่าปล่อยทิ้งไว้อย่างนี้ อย่างเดิมที่ คณะกรรมการทำไว้นี้ครับ และหรือให้มีเงื่อนไขไว้ เพิ่มเติมอย่างท่านยงยุทธว่าไว้ ถ้าใครมาก่อนจดทะเบียน และถ้ามีปัญหาในเรื่องอย่างนี้ต้องไปฟ้องศาล อย่างนั้นมันจะ สมบูรณ์ครับ ถ้าใครมาก่อนและจดทะเบียนได้แล้วแต่ท่านจะ เหยียดข้อความนะครับ มันต้องป้องกันครับ ทั้งโปรส (Pros) และคอนส์ (Cons) เราต้องดูด้วย ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านยงยุทธเชิญครับ

นายยงยุทธ ดิยะไพรัช (เชียงราย) : ท่านประธานที่เคารพครับ ผม ยงยุทธ พรรคประชาธิปัตย์ จากจังหวัดเชียงรายครับ สิ่งที่ท่านผู้อาวุโส ได้กล่าวไว้เนะครับ ก็ เป็นข้อที่น่าพิจารณาครับ แต่ว่าสิ่งหนึ่งที่เรานำเรื่องเหล่านี้ ไปพิจารณาที่ศาลนี้ในพื้นฐานข้อเท็จจริงมันเป็นพื้นฐานที่ไม่มีประเด็นที่จะพิจารณาว่า ก่อนหลังนั้นจะ เอาอะไรมาเป็นกรณีที่มาประกอบการพิจารณามันพิจารณาไม่ได้ เพราะฉะนั้นผมคิดว่าถ้าจะ เพิ่มเติมจากนี้ไปก็ให้เป็นอำนาจตามกฎหมาย ก็คืออาจจะ ออกเป็นประกาศมานะครับ อาจจะ เป็นประกาศตามประกาศที่ให้ไว้ อะไรก็แล้วแต่ ของผู้รักษาการตามกฎหมายนี้เนะครับ คือเงื่อนไขและกฎเกณฑ์ที่ตั้งไว้ ซึ่งเงื่อนไข กฎเกณฑ์ที่เราจะว่าไว้อย่างไรเราก็ไปเลือกไว้อีกทีหนึ่ง ผมว่าน่าจะดีกว่าไปขึ้นศาล เพราะไปศาลแล้วมันไม่มีเหตุอะไรที่จะ ไปชี้แจงไปตกลงกันในศาลได้ว่าผมมาพร้อมกัน เพราะรอดคดีหรืออะไรจะ ไปอ้างกับศาลมันไม่มีเหตุผลอะไรครับ เพราะฉะนั้นผมว่า กฎเกณฑ์ตรงนี้น่าจะ เป็นไปตามประกาศของผู้รักษาการตามกฎหมายนี้ หรืออะไร

ก็แล้วแต่ที่เห็นสมควรนะครับ ซึ่งผมอยากให้การมาธิการได้โปรดพิจารณากัน ซึ่งข้อสังเกตของท่านผู้อาวุโสก็มีเหตุผลครับ แต่ถ้าเอาเงื่อนไขแห่งวันเวลา ผมว่าปัญหาจะตามมาเยอะ เพราะโอกาสของการที่จะมาพร้อมกันในเรื่องของการจดก่อนหลังนั้นโอกาสบังเกิดขึ้นน้อยกว่าการมาพร้อมกันในวันนั้นนะครับ เพื่อไม่ให้เกิดปัญหาในแง่ของการปฏิบัติ ผมก็อยากจะขอให้กรรมการลองพิจารณากันให้ดีกว่าเราจะเพิ่มเติมหรือจะคงอย่างไรไว้ นะครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : คือผมเรียนท่านสมาชิกนะครับ ท่านพิณิจ จันทรสุรินทร์ พุดก็มีเหตุผลอย่างกรณีของเลือกตั้งเวลา ๐๘.๓๐ นาฬิกา แล้วไปถึงก่อนตั้งแต่ ๐๗.๐๐ นาฬิกาพร้อมกันก็ถือว่ามาพร้อมกันใช้ไหมครับ ที่นี้กรณีของท่านขงยุทธที่อภิปรายก็มีเหตุผล ผมคิดว่าต้องช่วยหาถ้อยคำสิครับว่า ที่จะทำอย่างไรที่จะให้มีหลักเกณฑ์ต่าง ๆ แต่ในช่วงนี้ผมขออนุญาตจากที่ประชุมว่าขอให้ข้ามมาตรา ๒๖ ไปก่อน ไปพิจารณามาตราอื่นก่อนแล้วค่อยกลับมาพิจารณาอีกครั้งหนึ่งได้ไหมครับ ท่านพิณิจเชิญครับ

นายพิณิจ จันทรสุรินทร์ (ลำปาง) : ท่านประธานที่เคารพครับ ตามที่ท่านขงยุทธ เสนอก็หมายความว่า ไม่มีเงื่อนเวลาไปศาลนะครับ เพราะฉะนั้นฝ่ายกฎหมายที่จะเขียนไว้ข้างหลังลองดูตามหลักเกณฑ์นี้ ตอนที่ท่านข้ามไปแล้วแต่ไม่อยากจะให้มีเงื่อนเวลาที่จะให้ใคร ๆ เข้ามาฟ้องเพิ่มเติมได้อีกนะครับ มาขึ้นต่อศาลได้อีกเท่านั้นเองที่ความมุ่งหมายครับ ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : ขอบคุณครับ ถือว่าที่ประชุมอนุญาตให้ข้ามไปพิจารณามาตราอื่นก่อน และจะมาพิจารณามาตรา ๒๖ ภายหลังนะครับ คณะกรรมาธิการมีอะไรจะชี้แจง "เชิญครับ

นายจักริน วงศ์กุลฤดี (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพครับ กระผม จักกริน วงศ์กุลฤดี ในฐานะคณะกรรมาธิการครับ ขอกราบเรียนผ่านท่านประธานไปยังสมาชิกผู้ทรงเกียรติ ที่จริงแล้วแต่เดิมเราก็ไม่ได้กำหนดตรงนี้ไว้ นะครับ เนื่องจากว่าเงื่อนไขนี้เป็นเงื่อนไขเหมือนกับกฎหมายสิทธิบัตรนะครับ เพราะว่าเราประสงค์จะให้เข้าสู่กระบวนการตามมาตรา ๒๕ นะครับ หมายความว่าคนที่มาขึ้นที่หลัง แม้แต่ในวันเดียวกัน แต่ต่างเวลาผู้มาที่หลังก็ต้องไปใช้สิทธิ เหมือนกับใช้สิทธิคัดค้าน แล้วก็ให้นายทะเบียนจะต้องมีการสอบสวนหาข้อเท็จจริงนะครับ ไปตามกระบวนการจนที่สุด แล้วถ้าไม่ได้ก็ต้องไปศาลอยู่ดี ศาลทรัพย์สินทางปัญญานะครับ

เดิมนี่เราก็ไม่ได้เติมไว้ นะครับ เพราะว่าเราประสงค์อย่างนั้น นะครับ เพราะว่าให้เข้ากระบวนการมาตรา ๒๙ นะครับ หมายความว่าคนที่มาขึ้นก่อนที่ว่าจะได้สิทธิจดทะเบียนก่อนนี้นะครับ หมายความว่าทางเจ้าหน้าที่นายทะเบียนก็ต้องนำไปประกาศ โฆษณา แล้วก็ให้ผู้คัดค้านภายใน ๖๐ วัน หมายความว่าคนที่ ๒ ก็คือต้องไปคัดค้านเอา โดยระบบเงื่อนไขตรงนั้น เดิมเราจึงไม่ได้เขียนตามแบบของกฎหมายสิทธิบัตรนะครับ แต่พอมาประชุมในคณะกรรมการนี่ นะครับ ก็มีหลายท่านทักท้วงว่าควรจะลอกรูปแบบกลไกของกฎหมายสิทธิบัตร เราก็เลยนำมาเพิ่มเติมในมาตรา ๒๖ ให้เหมือนกับกฎหมายสิทธิบัตรว่ากระบวนการนี้ถ้าวันเดียวกันแล้ว ถ้าตกลงกันไม่ได้ตามเวลาที่นายทะเบียนหรืออธิบดีกำหนดก็ต้องไปที่ศาลทรัพย์สินทางปัญญา นะครับ ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : คืออย่างนี้ นะครับ ท่านกรรมาธิการ ผมว่าที่ท่านพินิจเสนอมานะครับ หรือท่านบงกชก็ มีเหตุผลทั้งคู่ นะครับ คือถ้าเวลาราชการท่านเริ่มเวลา ๐๘.๓๐ นาฬิกา เข้าไปถึง คนหนึ่งถึงเวลา ๐๗.๐๐ นาฬิกา คนหนึ่งถึงเวลา ๐๘.๐๐ นาฬิกา มันไม่มีอะไรที่จะลงรับว่ามาก่อนมาหลัง แล้วตรงนี้จะตัดสินใจอย่างไร ใช้ไหมครับ ผมว่าเราลองช่วยถ่วงถ่วงสักนิดหนึ่ง แล้วเรามาพิจารณาทีหลังดีไหมครับ ตามที่ที่ประชุมอนุมัติ นะครับ ผมว่าขอให้ท่านเลขาธิการฯ ดำเนินการมาตรา ๒๗ ต่อ แล้วก็ท่านผู้รู้ทั้งหลายช่วยกันหน่อย นะครับ ช่วยกันเพื่อที่จะร่างอย่างไรให้เป็นไปตามที่ท่านพินิจและท่านบงกชเสนอมานะครับ เพื่อจะได้ให้ครอบคลุม ผมขอเชิญมาตรา ๒๗ ต่อครับท่านเลขาธิการฯ

นางศิริลักษณ์ บันบัวรุ่งกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :
มาตรา ๒๗ มีการแก้ไข

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : เชิญต่อครับ

นางศิริลักษณ์ บันบัวรุ่งกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :
มาตรา ๒๘ มาตรา ๒๙ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๓๐ มีการแก้ไข

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : เชิญต่อครับ

นางศิริลักษณ์ บันบัวรุ่งกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :
มาตรา ๓๑ มีการแก้ไข

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : เชิญต่อครับ

นางศิริลักษณ์ บันบัวรุ่งกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :
มาตรา ๓๒ มีการแก้ไข

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : เชิญท่านพินิจครับ

นายพินิจ จันทรสุรินทร์ (ลำปาง) : ท่านประธานที่เคารพครับ กระผมดูว่านายทะเบียนนี่ นะครับ นายทะเบียน กับ อธิบดี อธิบดีในนี้หมายถึง อธิบดีกรมการแพทย์ผู้อนุญาตใช้ไหมครับ หมายความว่า อธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมาย ผู้อนุญาต นะครับ ในที่นี้ อธิบดี หมายความว่า อธิบดีกรมการแพทย์

และในขณะที่เดียวกันนายทะเบียนกลางหรือนายทะเบียนจังหวัด รับจดทะเบียน สิทธิ ตรวจสอบอะไรต่าง ๆ แต่ถึงเวลามา อธิบดีที่มาบอกยกเลิกหรือให้สิทธิ ในเรื่องการอนุญาตไม่อนุญาต อันนี้ต้องเอาอย่างนะครับ เดิมที่เป็นนายทะเบียนมา นายทะเบียน หมายถึง นายทะเบียนกลางหรือนายทะเบียนจังหวัดแล้วแต่กรณี เพราะฉะนั้นจะต้องอธิบายว่านายทะเบียนกลางนี่คือใคร ความมุ่งหมายทั้งกลาง ทั้งจังหวัด และอธิบดีกรมการแพทย์เป็นผู้อนุญาต เมื่อกี้เรามีคณะกรรมการ ผู้อนุญาตนี้จะได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการใหม่ ซึ่งประกอบด้วยใครบ้าง ที่จะ เป็นคณะกรรมการส่งเสริมภูมิปัญญาแพทย์แผนไทย เพราะฉะนั้นต้องดู ๒ ตัวนี้ประกอบกันด้วย ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา คนที่หนึ่ง) : มีท่านสมาชิกท่านอื่นติดใจไหมครับ ไม่มี เชิญกรรมการชี้แจง เลยครับ ท่านพินิจครับ ผมขอความกรุณา ขอภัยว่าเมื่อกี้ท่านอภิปราย ในมาตรา ๓๒ ท่านอยากจะให้แก้เป็นตามร่างฯ เดิม คือเป็นนายทะเบียน ที่กรรมการเขาแก้เป็นอธิบดีใช้ไหมครับ เชิญท่านพินิจครับ

นายพินิจ จันทรสุรินทร์ (ลำปาง) : ท่านประธานที่เคารพครับ อำนาจ ในมาตราอื่นก็มีที่ลึบสนเปลี่ยนแปลง แต่มันไม่เห็นชัดในเรื่องการอนุญาต ไม่อนุญาต พอมาถึงตรงนี้ท่านครับ ที่ผมมารออภิปรายตรงนี้ก็เพราะว่าอยากจะ เห็นชัดเจนว่านายทะเบียนกลางที่เราตั้งเขานี้คือใคร นายทะเบียนจังหวัดคือใคร กับอำนาจผู้อนุญาตจดทะเบียนแล้วอะไรแล้ว คือนายทะเบียนกลางไม่มีอำนาจ อนุญาตแล้ว ต้องขึ้นไปอธิบดีกรมการแพทย์ ตรงนี้ผมอยากจะดูรูปร่าง ตรงนี้ ต้องเห็นครับ ออร์แกนไนซ์ (Organize) ออกมาเราต้องรู้ว่าช่องที่ประชาชน ที่จะทำมันอยู่ตรงไหน หลบไปตรงไหน มาตรงไหนได้นะครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : เชิญกรรมาธิการชี้แจงครับ ระหว่างที่รอกรรมาธิการปรึกษาหารือกัน ผมขออนุญาตเรียนท่านสมาชิก มาตรา ๒๖ ที่เราข้ามไปก่อน ถ้าท่านใดได้กรุณาเห็นนะครับก็ช่วยร่างขึ้นมาเพื่อที่กรรมาธิการจะร่วมกันพิจารณาด้วยนะครับ เพราะเป็นเรื่องที่สืบสนพอสมควร เชิญกรรมาธิการชี้แจงเชิญครับ

นายถาวร กาสมสัน (กรรมาธิการ) : ท่านประธานครับ กระผม นายแพทย์ถาวร กาสมสัน กรรมาธิการครับ ในคณะกรรมการได้ปรึกษากันในเรื่องมาตรา ๒๖ แล้วนะครับ ก็เห็นด้วยทั้งกรณีที่ท่านยกยุดและท่านวินิจฉัยเสนอแนะครับ แล้วก็เพื่อให้สอดคล้องตามข้อเสนอของ ๓ ท่านนี้เนาะครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : คุณหมอลครับ ขอภัยนิดหนึ่ง เพราะว่าเดี๋ยวให้จบมาตรานี้ก่อนแล้วค่อยกลับไปมาตรา ๒๖ ครับ ขอภัยครับ

นายถาวร กาสมสัน (กรรมาธิการ) : ครับ นึกว่าท่านต้องการเดี๋ยวนี้นี้เราได้แล้วครับ ได้แล้วก็เลยว่าจะตอบเลยครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : เดี๋ยวจะสืบสน เอามาตราที่ท่านวินิจฉัยได้ถาม มาตรา ๓๒ ใช่มั้ยครับ เมื่อกี้เกี่ยวกับเรื่องที่ทางกรรมาธิการมีการแก้ไขจาก นายทะเบียน เป็น อธิบดีนะครับ ท่านก็เลยสงสัยอยู่ ท่านใดจะกรุณาตอบคำชี้แจงของท่านวินิจฉัยได้เนาะครับ หรือท่านวินิจฉัยมีความเห็นที่จะอภิปรายชี้แจงอีกสักครั้งที่ว่าความเห็นของท่านนั้นควรจะเป็นอย่างไร เพื่อที่กรรมาธิการจะได้เข้าใจเพิ่มขึ้นนะครับ เชิญท่านวินิจฉัยอีกสักครั้งได้ไหมครับในมาตรา ๓๒ เชิญกรรมาธิการชี้แจงเชิญครับ

นายจักริน วงศ์กุลฤดี (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม จักริน วงศ์กุลฤดี ในฐานะกรรมาธิการ กราบเรียนผ่านท่านประธานไปยังสมาชิกผู้ทรงเกียรติเนาะครับ กรณีของนายทะเบียนเนาะครับ อยู่ในร่างฯ มาตรา ๑๕ เนาะครับ นายทะเบียนกลาง หมายถึง ผู้อำนวยการสถาบันการแพทย์แผนไทย ส่วนนายทะเบียนจังหวัด ก็คือ นายแพทย์สาธารณสุขจังหวัด มาตรา ๓๒ ที่ทางคณะกรรมการแก้ไขจาก นายทะเบียน ให้เป็น อธิบดี เนื่องจากว่านายทะเบียนนี้จะเป็นคนประกาศเรื่องโฆษณาต่าง ๆ แล้วก็มาให้กับ

ทางอธิบดีวินิจฉัย เพราะท่านายทะเบียนเป็นผู้แสวงหาข้อเท็จจริงนะครับ
หาข้อเท็จจริงแล้วนี่คนที่จะวินิจฉัยชี้ขาดก็คือให้ท่านอธิบดีซึ่งมีตำแหน่งสูงกว่า
นายทะเบียนครับ ก็ขอกราบเรียนผ่านไปทางประธานผ่านไปยังสมาชิกผู้ทรงเกียรติ
ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : ท่านพินิจไม่ติดใจนะครับ ไม่ติดใจ มาตรา ๓๒ ผ่าน
เชิญคุณหมอถาวรครับ กรรมการ มาตรา ๓๖ เชิญครับ

นายถาวร กาสมสัน (กรรมการ) : ท่านประธานที่เคารพครับ
กระผม ถาวร กาสมสัน กรรมการครับ คณะกรรมการได้ปรึกษากันแล้ว
ก็เห็นด้วยตามความเป็นห่วงของท่านยังขูทกับท่านพินิจนะครับ แล้วก็มาสรุปกันได้ว่า
ถ้าหากเราจะจำกัดในเรื่องที่ว่า คนที่มาจดทะเบียนในวันเดียวกันไม่ต้องไป
รกรงรกศาลเหมือนที่ท่านยังขูทว่า ขณะเดียวกันมาเวลาเดียวกันก็แก้ปัญหา
ได้ด้วยนี่ก็ขอแก้เพียงในวรรคที่ว่า ถ้ายื่นคำขอจดทะเบียนในวันเดียวกันนั้น
ให้เพิ่มเป็นคำว่า ถ้ายื่นคำขอจดทะเบียนในวันและเวลาเดียวกัน นอกนั้น
ให้คงตามที่กรรมการได้แก้ไขก็จะสนองเจตนารมณ์ของทั้ง ๒ ท่านได้
ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : ท่านกรรมการมีความเห็นว่าเพิ่มเติมเพียงคำว่า ถ้ายื่นคำขอ
จดทะเบียนในวันและเวลาเดียวกัน นอกนั้นก็ไปตามร่างฯ ของกรรมการ
ใช้ใหม่ครับ

นายถาวร กาสมสัน (กรรมการ) : ถูกต้องครับ ท่านประธานครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : ท่านสมาชิกมีความเห็นว่าอย่างไรครับ เชิญท่านพินิจครับ

นายพินิจ จันทรสุรินทร์ (ล่าปาง) : ท่านประธานที่เคารพครับ ผมว่าเอาเป็นเรื่อง ๆ ไป เอาเรื่องมาตรา ๓๖ ก่อน ในมาตรา ๓๖ หมายถึง การจดทะเบียนทั่วประเทศเลยครับ ทั้งส่วนกลางและส่วนภูมิภาค เขาเรียกว่า นายทะเบียนกลางกับนายทะเบียนจังหวัด เมื่อทางจังหวัดได้ยื่นคำขอมาส่ง ส่งมาส่งศาลไหนจะวินิจฉัย ถ้าสมมุติว่ามาตรา ๓๖ ทองท่านว่าให้ศาลนี้ เพราะฉะนั้นมันต่อเนื่องกัน ต้องซ้ำ ๆ นะครับ ไม่เช่นนั้นมันยุ่งหมด ส่งให้อธิบดี อธิบดีทำเรื่องเดี๋ยวอยู่แล้ว เพราะในเรื่องวินิจฉัยนี้ในเมื่อเรามีในกฎกระทรวง เป็นไปตามระเบียบอะไรต่าง ๆ แล้วกระจายไปยังภูมิภาค เขาเรียกว่า นายทะเบียนจังหวัด เมื่อเป็นเช่นนี้ก็ดำเนินการได้ สาธารณสุขจังหวัด เรื่องของจดทะเบียน ว่าทะเบียนซ้ำซ้อน ณ เวลานั้น อันนี้มันสร้างปัญหากับผู้ที่มาจดทะเบียน เพราะฉะนั้นผมคิดว่าเรื่องนายทะเบียน มาตรา ๓๕ ทวิ ที่ว่านี้ ถ้าทำอย่างนี้สร้างปัญหาแน่ มาถึงอธิบดี ๑๐๐ เรื่อง ๑,๐๐๐ เรื่องมาที่นี้หมดนะครับ ทุกจังหวัด นายทะเบียนกลางมีหน้าที่พิจารณาว่าถ้านายทะเบียนจังหวัดส่งมาแล้ว อะไรที่มันจะซ้ำซ้อนกันอะไร ๆ ต่าง ๆ นี้ มันจะเกิดปัญหาครับ มันเขียนได้ กฎหมายเขียนไปแล้ว ไปได้ แต่ในทางปฏิบัติจะเกิดปัญหากับผู้ที่ขอจดทะเบียน และโดยเฉพาะอย่างยิ่งท่านประธานครับ ผมจะพูดมาตราต่อ ๆ ไปด้วย ซึ่งมันละเอียดอ่อน ไม่ใช่ใช้อย่างจะให้อำนาจว่าผู้อนุญาตสั่งการสั่งอะไร ไม่ใช่ เราต้องดูสิ่งแวดล้อม ดูการที่จะกระจายอำนาจไปยังส่วนท้องถิ่นด้วยตามรัฐธรรมนูญ เพราะฉะนั้นผมคิดว่าอะไรก็ตามที่เราจะอำนวยความสะดวก และให้เขายื่นได้ ตัดสินได้ โดยเรามีกฎกระทรวง ท่านพ่วงท้ายไว้หมดแล้ว มันต้องปรากฏ ในกฎกระทรวงที่จะออกระเบียบอะไรต่าง ๆ ของกระทรวงมันมีอยู่ เพราะฉะนั้นผมคิดว่าในเรื่องอย่างนี้ต้องดูให้ดีครับ ต้องประกอบกันหลาย ๆ มาตรา ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านพินิจครับ ผมขอภัยอย่างนี้ครับ เมื่อก่อนผมคิดว่ามาตรา ๓๖ ไม่ติดใจแล้วตามที่กรรมาธิการที่แจ้ง ผมก็เลยให้ย้อนไปมาตรา ๓๖ ตามที่เราตกลงกันไว้ ขอเรียนถามท่านอีกครั้งหนึ่งว่า ขอประทานโทษนะครับ ว่ามาตรา ๓๖ นั้น ท่านยังติดใจอยู่ไหมครับ ถ้าไม่ติดใจผมจะได้ไปมาตรา ๓๖

นายพินิจ จันทรสุรินทร์ (ล่าปาง) : ท่านประธานครับ ผมพินิจ จันทรสุรินทร์ ที่ผมกราบเรียนท่านประธานนี้ผมอยากจะฟังกรรมาธิการว่า ที่ผมกราบเรียนไปนี้กรรมาธิการคิดอย่างไร ถ้าหากว่ากรรมาธิการแก้ข้อกังขาของผมได้ ผมก็เห็นด้วยนะครับ ว่าที่ผมพูดมีเหตุผลหรือเปล่าเท่านั้นเอง ผมไม่มีปัญหาอะไร

ผมก็อยากจะให้กฎหมายนี้ผ่านไปครับ ท่านประธานครับ เพราะฉะนั้น
ที่เขียน ๆ ไว้ที่ผมลุกขึ้นตั้ง เพราะผมไม่เห็นด้วยกับกรรมาธิการผมจึงตั้ง
แต่ถ้าถ้ากรรมาธิการปรับปรุง เปลี่ยนแปลง แก้ไข คิดว่าเหตุผลมันสมควรแล้ว
หรือกรรมาธิการคิดพิจารณาถี่ถ้วนแล้ว ก็เป็นเรื่องของกรรมาธิการ แต่ผมจะ
บันทึกไว้ตรงนี้ เพราะในอนาคตมันต้องมีปัญหาแน่นอนเท่าที่เห็นเอง แต่ถ้า
กรรมาธิการบอกว่าเอาอย่างนี้แล้วก็เอาไป ผมไม่ว่า ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนคนหนึ่ง) : คือมิได้ท่านเพ็ญศรีครับ ผมอาจจะสับสนนะครับ ขอภัย คือเมื่อก่อน
ตอนแรกมาตรา ๓๒ นั้นะครับ เมื่อท่านได้ชี้แจง ท่านได้ถามมา กรรมาธิการ
ชี้แจงแล้ว ที่ผมเรียนถามที่ประชุมว่าจิตใจใหม่ เห็นท่านนั่งอยู่ ผมก็คิดว่าไม่ตั้งใจ
ผมก็เลยให้ผ่านมาตรา ๓๒ และกลับไปพิจารณามาตรา ๒๖ ใหม่ ที่นี้ ที่ท่าน
อภิปรายมาท่านมีเหตุผล มีความเห็นที่ดีมาก ก็อยากจะเรียนถามว่ามาตรา ๓๒
ท่านยังตั้งใจอยู่หรือไม่ ถ้าตั้งใจอยู่จะให้กรรมาธิการชี้แจงมาตรา ๓๒
แล้วจึงจะกลับไปพิจารณามาตรา ๒๖ ครับ ที่ผมเรียนขอภัยท่านก็ตรงนี้เองครับ
อยากจะฟังท่านตรงนี้ครับ ถ้ามาตรา ๓๒ ยังตั้งใจอยู่ ก็จะให้กรรมาธิการ
ชี้แจงเพิ่มเติมครับ

นายพีญ จันทรสุนทร (ลำปาง) : ท่านประธานที่เคารพครับ
คือกรรมาธิการนอกจากจะเปลี่ยนตัวบุคคลในการที่จะวินิจฉัยในเรื่องอย่างนี้
ในเรื่องของการจดทะเบียนแล้ว ท่านมาขยายความต่อ ท่านมาขยายความ
เขียนเพิ่มเติมนะครับ ไม่ใช่ตัดออกเอง เปลี่ยนแปลงเองนะครับ เพิ่มเติม
ในวรรคต่อมาอีก ตามมาตรา ๒๖ พอเราพูดถึงตรงนี้แล้ว ผมก็ผูกไปถึง
มาตรา ๒๖ ด้วย เพราะมันเกี่ยวข้องกัน เพราะฉะนั้นผมจึงสงสัยว่า
ต้องละเอียดอ่อน เพราะมาตรา ๓๒ กับมาตรา ๒๖ มันต้องต่อเนื่องกันครับ
เพราะฉะนั้นก็ขอให้กรรมาธิการจะสร้างตรงนี้ขึ้นมาแล้วมันต้องเอาต่อเนื่องสอดคล้องกับ
ผมกราบเรียนอย่างนี้ ผมไม่ได้ตัดด้านกรรมาธิการ ไม่ใช่ทั้งมาตรา ๒๖ ไว้
แต่ไปเขียนทั้งมาตรา ๓๒ แต่เขียนมาตรา ๒๖ อีกอย่างหนึ่ง มันไม่สอดคล้องกัน
มันไม่ได้ เพราะท่านเขียนมาตรา ๒๖ ผูกไว้ อันนี้ผมจึงเรียนกรรมาธิการว่า
ขอให้นำ ๒ มาตรานี้เอามาบวก มาผสมผสานกันให้มันเป็นไปได้อันนี้เพราะท่าน
เอามาเขียนเพิ่มเติมนะครับ ท่านประธานครับ ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : เราก็พิจารณาทั้งมาตรา ๓๒ และมาตรา ๒๖ เชิญกรรมการชี้แจงครับ

นางสาวเพ็ญภา ทรรศเจริญ (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ ดิฉัน แพทย์หญิงเพ็ญภา ทรรศเจริญ กรรมาธิการขอเรียนข้อเท็จจริงหรือข้อเชิงปฏิบัติรูปธรรมเพื่อจะได้ง่ายขึ้นนะคะ ในเรื่องของการดำเนินการเกี่ยวกับเรื่องการมีสิทธิบัตรร่วมกัน คิดว่าจะมีความสำคัญอย่างมากในร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ เพราะว่าการแพทย์แผนไทยหรือแผนโบราณนั้นจะมีศิษย์สำนักเดียวกันเยอะ เพราะฉะนั้นเมื่อมีการแจ้งสิทธิบัตรก็จะมีคนมาบอกอีกอันนี้ก็เป็นตำรับของอาจารย์ของข้าพเจ้า เพราะฉะนั้นในประเด็นนี้จึงให้ความสำคัญอย่างมากเพื่อให้เกิดความเป็นธรรม ในความเป็นจริงแล้วในการมอบอำนาจนั้นมีพระราชบัญญัติของกระทรวงสาธารณสุขเยอะมาก ที่อธิบดีหรือปลัดมอบอำนาจให้นายทะเบียนคือนายแพทย์สาธารณสุขจังหวัด ซึ่งเป็นการจดทะเบียนที่เป็นปกติ หมายความว่าไม่มีปัญหาใด ๆ ไม่มีการทักท้วง ถ้าแบบนั้น ๆ ก็จะราบรื่น แต่ถ้าหากว่าเราให้ทุกสิ่งทุกอย่างจบที่จังหวัด ไม่ว่าจะเป็นเรื่องอุทธรณ์ เรื่องขัดแย้งเกรงว่าจะไม่มีความเป็นธรรม จึงได้พยายามให้มีอีกชั้นหนึ่ง ก็คือหมายความว่าเมื่อนายทะเบียนได้พบเห็นความขัดแย้งหรือมีการจดทะเบียนร่วมหลายอย่าง สอบสวนเสร็จเรียบร้อยแล้ว เมื่อตกลงกันได้เรียบร้อยแล้วจึงได้ให้อธิบดีเป็นผู้มีอำนาจ ซึ่งอันนี้ในร่างฯ เดิมของเราใช้คำว่า นายทะเบียน ก็ตรงกับที่ท่านสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรท่านได้ให้ข้อคิดเห็นนั้นถูกต้องมาก ก็คือเราต้องการกระจายอำนาจ ที่นี้เมื่อมีผู้อภิปรายหลายคนให้ข้อคิดเห็นตรงนี้ว่า เกรงว่าอาจจะมีปัญหาได้ในประเด็นที่ได้กล่าวมานั้นว่าทุกอย่างจบที่นั่นทุกเรื่อง ตั้งแต่อุทธรณ์อะไรทุกอย่างนี้ เกรงว่าจะไม่ได้รับความเป็นธรรมก็เลยให้มีอีกชั้นหนึ่ง ซึ่งดิฉันก็ได้ชี้แจงเพื่อทราบค่ะ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : เชิญท่านบงยุทธครับ

นายบงยุทธ ดิยะไพรัช (เชียงใหม่) : ผมขออนุญาตท่านประธานเรามาพูดกันถึงเรื่องมาตรา ๒๖ นะครับ มาพิจารณากัน ท่านประธานที่เคารพ ผม บงยุทธ ดิยะไพรัช พรรคประชาธิปัตย์ จากจังหวัดเชียงใหม่ ในส่วนของมาตรา ๒๖ นั้น สิ่งที่เป็นประเด็นมันเป็นเรื่องเงื่อนของเวลา แต่ไม่ใช่เป็นประเด็นปัญหาในเรื่องของการไปทั่วสิทธิ เพราะฉะนั้นเงื่อนเวลานั้นผม

อยากจะขอเสนอเพื่อให้กรรมาธิการได้พิจารณากันนะครับ ผมจะขออนุญาต
ท่านประธานอ่านนะครับ มาตรา ๒๖ ในกรณีที่มีผู้ขอจดทะเบียนในภูมิปัญญา
การแพทย์แผนไทยอย่างเดียวกันหลายคนโดยไม่ได้ร่วมกัน ให้นำบุคคลซึ่งได้ยื่น
คำขอจดทะเบียนไว้ก่อนเป็นผู้มีสิทธิจดทะเบียน ถ้ายื่นคำขอจดทะเบียน
ในวันเดียวกัน อันนี้วรรคนะครับ วรรคต่อจากนั้นก็เป็นการที่จะให้บุคคลใด
มีสิทธิแต่ผู้เดียวหรือให้มีสิทธิร่วมกันให้เป็นไปตามเงื่อนไขประกาศของ
ผู้รักษาการตามกฎหมายนี้ คือผมไม่อยากจะให้เรื่องนี้ ซึ่งมันไม่ใช่เป็นประเด็น
ในข้อขัดแย้งในเรื่องสิทธิอะไร เป็นเรื่องเงื่อนไข เป็นเรื่องง่าย ๆ
แล้วถ้าผู้รักษาการตามกฎหมายนี้

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : ท่านยงยุทธ ขอโทษครับ อ่านอีกสักครั้งหนึ่งครับ เพื่อกรรมาธิการ
จะได้จดทัน ขอให้ท่านอ่านเมื่อครั้งนี้อีกครั้งหนึ่ง เป็นข้อความที่ดีมาก เชิญครับ
อ่านที่ท่านมีความเห็นนะครับ เพื่อกรรมาธิการจะได้ทราบ

นายยงยุทธ ตริยะไพรัช (เชียงใหม่) : มาตรา ๒๖ ในกรณีที่
มีผู้ขอจดทะเบียนในภูมิปัญญาการแพทย์แผนไทยอย่างเดียวกันหลายคนโดยไม่ได้
ร่วมกัน ให้นำบุคคลซึ่งได้ยื่นคำขอจดทะเบียนไว้ก่อนเป็นผู้มีสิทธิจดทะเบียน
ถ้ายื่นคำขอจดทะเบียนในเวลาเดียวกัน เดียวนะครับ ผมขอโทษนะครับ
พอดีผมขีดหลายอัน ให้นำบุคคลซึ่งได้ยื่นคำขอจดทะเบียนไว้ก่อนเป็นผู้มีสิทธิ
จดทะเบียน แล้วก็หมดแล้ว แล้วก็มีการต่ออีก การที่จะให้บุคคลใดมีสิทธิ
แต่ผู้เดียวหรือให้มีสิทธิร่วมกันให้เป็นไปตามเงื่อนไขประกาศของผู้รักษาการ
ตามกฎหมายนี้

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : เชิญกรรมาธิการชี้แจง คุณหมอมจรัสเชิญครับ

นายจรัส ตฤณวุฒิพงษ์ (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธาน
ที่เคารพครับ ผม นายแพทย์จรัส กรรมาธิการ ในประเด็นนี้ทางคณะกรรมการ
ได้พิจารณาว่า ในการที่จะตัดสินใจให้กับผู้ใดที่จะเป็น เจ้าของลิขสิทธิ์ในภูมิปัญญา
นั้น ๆ นั้นนะครับ คือเราก็ไม่สามารถที่จะไปตัดสินได้ว่าภูมิปัญญานี้สมควรเป็นของใคร

แต่เราถือว่าคนที่มาขอจดทะเบียนก่อนเราจะจดทะเบียนให้ก่อน ส่วนถ้ามีผู้มา
แล้วก็มีกระบวนการในการที่จะคัดค้านด้วย แต่ถ้าผู้มาจดทะเบียนที่หลัง ซึ่งผม
ไม่ทราบเข้าใจท่านสมาชิกที่เสนอถูกหรือไม่ ถ้าผู้ที่มาขอจดทะเบียนที่หลัง
เราก็ถือว่าเราจดทะเบียนให้คนก่อนไปแล้ว เราถือว่าผู้นั้นเป็นผู้ได้รับสิทธิ
เพราะฉะนั้นผู้มาจดทะเบียนที่หลังถ้าจะมาเรียกร้องสิทธิก็คงจะต้องไปใช้
กระบวนการทางศาลเพื่อมาลบล้างสิทธินี้แหละครับ คณะกรรมการหรือนายทะเบียน
คงจะไม่ไปตัดสินว่าคนนี้ได้สิทธิหรือคนใหม่จะได้สิทธิ ก็ขอเรียนต่อที่ประชุมครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านชงบุทร

นายชงบุทร ตริยะไพรัช (เชียงใหม่) : ท่านประธานครับ
ผม ชงบุทร ตริยะไพรัช สิ่งที่ผมทราบเรียนในมาตรา ๒๖ มันเป็นเรื่องเวลา
จดทะเบียนจดทะเบียน สรุปร่าง ๆ อย่างนั้นครับ เพราะฉะนั้นการจดทะเบียนจดทะเบียน
มาพร้อมกันอย่างที่เรารู้จักกันตอนนี้ มันไม่ใช่เป็นประเด็นที่น่าไปสู่ศาลจะต้อง
ไปตัดสินว่าใครมาก่อนมาหลังอะไรพวกนี้ มันเป็นเรื่องรกรงรกรงศาล
ในเรื่องเวลาในมาตรา ๒๖ ผมอยากให้เป็นไปตามเงื่อนไขคำประกาศของ
ผู้รักษาการตามกฎหมายเท่านั้นเอง ก็คือเงื่อนไขนั้นถ้าเราไปเขียนกำหนดอย่างนี้
อย่างวันนี้ถ้าผมพูดแบบทางปฏิบัติง่าย ๆ ได้ทราบเรียนท่านประธาน อย่างเช่นมา
พร้อมกันแล้วก็เอกสารครบอะไรพร้อมทุกอย่าง ในทางปฏิบัติส่วนใหญ่อาจจะมีการ
การจับฉลากกันด้วยกันเข้าไป แต่อันนี้ไม่เป็นวิชาการนะครับ แต่เงื่อนไขเหล่านี้ผม
คิดว่าเราน่าจะเปิดกว้างให้ผู้รักษาการหรือคณะกรรมการชุดนี้เป็นผู้พิจารณา
ว่าเราจะตั้งเงื่อนไขเหล่านี้อย่างไรเพื่อแก้ปัญหาตรงเงื่อนไขเท่านั้นเอง
ส่วนการโต้แย้งในสิทธิในเรื่องของตำรับยาหรือว่าในเรื่องภูมิปัญญานั้น ผมคิดว่า
เป็นเรื่องที่ต้องร้องขอต่อศาลครับ เพราะมันพิสูจน์ได้ว่าเป็นของใครกันแน่
แต่เงื่อนไขเท่านั้นเอง เพราะมาตรา ๒๖ เราพูดถึงเงื่อนไขใช้ใหม่ครับ
ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านพิณิจครับ

นายพิณิจ จันทรสุนทร (ลำปาง) : ท่านประธานที่เคารพ
ผมช่วยคณะกรรมการนิติ ท่านต้องชี้แจงมาตรา ๒๑ มาตรา ๒๑ ระบุเป็น
กฎกระทรวงเลยว่าจะจดทะเบียนอย่างไร ๆ ท่านต้องกลับไปดูมาตรา ๒๑ จบครับ

แต่ว่าความโต้แย้งมาตรา ๒๖ ที่ผมกราบเรียนเพื่อโยงไปถึงมาตรา ๓๒ ก็คือ มันหลายคนเท่านั้น มันมาจดทะเบียนหลายคนไม่รู้จะทำอย่างไรใน ณ เวลา เดียวกันอะไรต่าง ๆ เหล่านี้จะทำอย่างไร และหรือมาใช้สิทธิอย่างเดียวกัน ทำไม่ได้เราจะมีวิธีใด ท่านก็ทำตามกระบวนการของท่าน เพราะฉะนั้น มาตรา ๒๑ ก็คือของท่านขงยุทธ ท่านจะประกาศในกฎกระทรวงเป็นไปตามที่ ท่านขงยุทธปรารถนาทุกประการ ที่ท่านชี้แจงเบื้องต้นนะครับ เพราะฉะนั้น มาตรา ๒๖ คนที่เอาอย่างเดียวกันจะใช้สิทธิก็ว่ากันตามมาตรา ๒๖ เพราะฉะนั้น ท่านต้องเขียนมาตรา ๒๖ ให้มันสอดคล้องกับมาตรา ๓๒ ให้ได้เท่านั้นเอง ที่เรากลัวนี้กลัวอย่างเดียวกัน เพราะฉะนั้นเดิมของผมกับท่านขงยุทธเข้าไป อีกนิดหนึ่ง แล้วก็ไปศาลได้เลย แต่ระหว่างศาลท่านเอาสั้น ๆ หน่อย แทนที่จะเป็น ๕๐ วัน เป็น ๓๐ วัน เป็น ๔๕ วันมันจะสั้นหน่อยตามที่คุณขงยุทธ ไม่อย่างนั้น คนมันมาเยอะอะไรต่าง ๆ เหล่านี้ที่คุณขงยุทธเป็นห่วง แต่มาตรา ๒๑ เบ็ดเสร็จท่านไปตามในกฎกระทรวงเบ็ดเสร็จเลย ท่านขงยุทธไม่ตั้งใจ ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา คนที่หนึ่ง) : ผมอยากจะให้ทางกรมการและพวกเราช่วย ถ้าจะอย่างที่ท่านพิจารณาให้ข้อคิดซึ่งก็ดี ที่นี้ว่าถ้อยคำที่ในมาตรา ๒๖ กับมาตรา ๓๒ จะมีการ แก้ไขไหม ถ้ามีจะแก้อย่างไรให้มันสอดคล้องอย่างท่านพิจารณาครับ ซึ่งตรงนี้ ผมคิดว่าการใช้เวลาในการสอดคล้องมันต้องนั่งทบทวนพอสมควร เพราะว่า มันก็จะมีเหตุผลที่ท่านพิจารณาเป็นเหตุผลที่สอดคล้องกัน ผมว่าอย่างนี้ดีไหมครับ

นายพินิจ จันทรสุรินทร์ (ล่าปาง) : ท่านประธานครับ ขออนุญาต ผมเสนอกฤษฎีกามีไหมครับขณะนี้ครับ ให้เขาไปเขียนทั้ง ๒ มาตรา มาให้ สอดคล้องกัน แล้วเราก็ไปพิจารณาอื่น ๆ จบเลยครับ เอาวัตถุประสงค์ที่เรา พุดคุยกันนี้ ถ้าตรงกันแล้วก็ให้กฤษฎีกาไปเขียน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา คนที่หนึ่ง) : อย่างนี้ได้ไหมครับ ที่ท่านพินิจเสนอมา ผมขออนุญาตที่ประชุม อีกครั้งหนึ่งว่า มาตรา ๒๖ กับมาตรา ๓๒ นี้ให้พักไว้ก่อน ให้รอไปร่างแก้ไข ถ้อยคำต่าง ๆ ให้สอดคล้องกัน เราก็จะพิจารณาต่อไปในมาตรา ๓๓ ก่อน แล้วก็กลับมาพิจารณามาตรา ๒๖ กับมาตรา ๓๒ ที่ประชุมไม่ขัดข้องนะครับ

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : ถือว่าที่ประชุมอนุมัติให้พักมาตรา ๒๖ กับมาตรา ๓๒ ไว้ก่อน แล้วก็พิจารณามาตรา ๓๓ เพื่อความสะดวกรวดเร็ว เชิญเลขาธิการฯ ต่อมาตรา ๓๓ ครับ

นายศิริชัย ไชยทิพย์อาสน์ (รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร
ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : มาตรา ๓๓ มีการแก้ไข
ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนหนึ่ง) : ท่านดอกเตอร์สืบแสง เชิญครับ

นายสืบแสง พรหมบุญ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานครับ
ผม สืบแสง พรหมบุญ กรุงเทพมหานคร พรรคประชาธิปัตย์ ในมาตรา ๓๓
ผมขอเรียนถามคณะกรรมการนะครับว่า ได้แกจากร่างฯ เดิมที่ได้พูดถึงว่า
มีอายุห้าสิบปีนับแต่วันที่ได้จดทะเบียน แต่ได้มาแก้ไขเป็นว่า ตลอดอายุของ
ผู้ทรงสิทธิ และมีอยู่ต่อไปอีกเป็นเวลาห้าสิบปีนับแต่ผู้ทรงสิทธิถึงแก่ความตาย
เพราะเหตุว่าผู้ทรงสิทธิอาจจะมั่งแต่อายุน้อย ๆ จนกระทั่งถึงประมาณกลางคน
สมมุติว่ามีอายุ ๕๐ ปี ก็อยู่ ๕๐ ปี บวกอีก ๕๐ ปีหลังจากที่ถึงแก่กรรม ก็ยาวมาก
ทั้ง ๆ ที่ ๕๐ ปีหลังไม่ทราบว่าจะให้ทรงสิทธิอยู่ได้อย่างไรในเมื่อตายไปแล้ว
ยกเว้นจะมอบมรดก ซึ่งก็ไปอยู่ในมาตรา ๓๕ อยู่แล้ว แล้วกรณีนี้เพิ่มเติมอย่างนี้
ในวรรคสองยังเขียนไว้อีกว่า ถ้ามีผู้ทรงสิทธิร่วมซึ่งอาจจะมากกว่า ๑ คน
เขียนลึกลงไว้ว่าจนกระทั่งผู้ทรงสิทธิร่วมคนสุดท้ายถึงแก่ความตาย มันก็จะมากกว่า
๕๐ ปีที่ผมว่านะครับ ซึ่งจะยังเป็นการลึกลงที่ไม่เกิดประโยชน์กับประชาชนคนอื่นเลย
และยังไม่ต้องพูดถึงสิทธิของเกษตรกรหรือสิทธิของผู้ที่เป็นเจ้าของพืชสมุนไพร
บางอย่างที่ว่าไม่ได้เป็นเจ้าของตำรับยานะครับ แต่เขาดูแลรักษาสมุนไพร
บางอย่างไว้ แต่ไม่ได้จดทะเบียนไว้ก็จะลำบากมาก อันนั้นยังไม่พูดถึงนะครับ
เพราะฉะนั้นประเด็นตรงนี้การที่เพิ่มเติมอย่างนี้โดยที่ให้สิทธิมากจนกระทั่งว่า
ตายไปแล้วก็ยังอยู่ ๕๐ ปี โดยที่ผู้ทรงสิทธิก็ตายไปแล้วนะครับ แล้วบางกรณี
อาจจะไม่ได้มอบมรดกให้แก่ใครด้วย ไม่ได้จดทะเบียน ซึ่งจะต้องจดภายใน
๒ ปี ตามมาตรา ๓๕ เพราะฉะนั้นประเด็นตรงนี้ผมยังไม่ค่อยแน่ใจในเหตุผล
ในการแก้ไขครับ ท่านประธานครับ ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนหนึ่ง) : เชิญท่านอรรถสิทธิ์ครับ

นายอรรถสิทธิ์ ทรัพย์สิทธิ์ (นครพนม) : ท่านประธาน ผมคง
ไม่เข้าประเด็นกับท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติที่ได้กรุณาอภิปรายไปแล้วหลายท่าน
ซึ่งผมก็ค่อนข้างจะเห็นด้วย แล้วก็สงสัยว่าฐานการคำนวณตรงนี้กรรมการ

คิดมาจากไหน เพียงแต่ว่าผมอยากจะถามที่กรรมาธิการตัดออกนะครับ
 ทำสิบปีนับแต่วันที่ ตัดคำว่า วันที่ได้จดทะเบียน แล้วก็มาเพิ่มว่า ทำสิบปี
 แต่ผู้ทรงสิทธิถึงแก่ความตาย ตรงนี้ผมดูแล้วแม้ว่าจะไปแก้ไขถ้อยคำใน
 ตอนท้าย แต่ผมเห็นกรรมาธิการตัดออกตรงนี้น่าจะแก้ตรงนี้เสียเลยนะครับว่า
 ถ้าใช้ว่า ทำสิบปีนับแต่ผู้ทรงสิทธิถึงแก่ความตาย ผมก็ไม่ออกว่าจะใช้
 คำว่าอะไร วันที่ เดือนที่ ปีที่ นับแต่ผู้ทรงสิทธิถึงแก่ความตาย นับแต่อะไร
 ตรงนี้ ถ้าใช้คำว่า นับแต่วันที่ น่าจะได้ใจความกว่า ตรงนี้น่าจะไปแก้
 ตอนท้าย แต่ผมขออนุญาตตรงนี้เลยนะครับท่านประธาน ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
 คนที่หนึ่ง) : ท่านยงยุทธเชิญครับ

นายยงยุทธ ดิยะไพรัช (เชียงใหม่) : ท่านประธานที่เคารพครับ
 ผม ยงยุทธ ดิยะไพรัช พรรคประชาธิปัตย์ จังหวัดเชียงใหม่ ผมมี ๒ ประเด็น
 ที่อยากจะเรียนถามท่านกรรมาธิการ

ประเด็นแรกก็คือว่า การกำหนด ๕๐ ปีในการทรงสิทธิหลังจากที่
 เจ้าของได้เสียชีวิตแล้ว ก็คือผู้ทรงสิทธินี้ครับ ใช้หลักการและเหตุผลอะไร
 ในการกำหนดที่ ๕๐ ปี เพราะผมดูช่วงชีวิตของคนี่ดำเนินชีวิตอยู่ได้ก็ประมาณ
 สัก ๓๐ ปี ๔๐ ปี ผมอยากจะขอให้กรรมาธิการได้โปรดชี้แจงนิดหนึ่ง

ประเด็นที่ ๒ ในเรื่องการยื่นคำขอจดทะเบียนต่อนายทะเบียน
 หลังจากที่ถูกปกครอง หรือพ่อแม่ หรือเจ้าของสิทธิผู้ทรงสิทธิได้เสียชีวิตไป
 ต้องไปจดทะเบียนภายใน ๒ ปี มันมีปัญหาในการสืบทอดมรดก การรับมรดก
 บางครั้งมีเรื่องโต้แย้งที่ศาลว่าใครจะเป็นผู้รับมรดก ซึ่งมีทนายทนายผู้สืบสันดาน
 หลายคน แล้วมีการร้องขอต่อศาลและมีประเด็นเงื่อนไขเยอะ มันจดไม่ทัน
 ในฐานะเป็นผู้รับมรดกจะทำอย่างไร แล้วสิทธิตรงนั้นเขาต้องเสียไป เราจะ
 เปิดกว้างอย่างไรเพื่อจะปลดล็อกตรงนี้ออกครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
 คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านกรรมาธิการชี้แจงครับ

นางสาวเพ็ญภา ททรัพย์เจริญ (กรรมาธิการ) : กราบเรียน
 ท่านประธานที่เคารพ ดิฉัน แพทย์หญิงเพ็ญภา ททรัพย์เจริญ กรรมาธิการ
 ของชี้แจงประเด็นข้อเท็จจริงในมาตรา ๓๓ ดังนี้คะ คือในดั้งเดิมเมื่อตอนที่
 เราได้ศึกษาถึงปัญหาภาษาไทย ซึ่งปัจจุบันนี้ผู้ที่ถือไว้หรือรับผิดชอบไว้ส่วนมากจะ

เป็นผู้ที่มีอายุมากแล้วทั้งสิ้น แล้วก็ลูกหลานไม่ได้ใส่ใจ ต่อมาก็มีการคิดกันว่า
แล้วเมื่อให้รับสิทธินี้จะให้กี่ปี ร่างฯ เดิม ๆ ที่เราเสนอก็คือ บ้างก็เสนอ
๓๐ ปีบ้าง ๕๐ ปีบ้าง ไม่มีหลักเกณฑ์ใดที่จะยึดถือได้เลย -----*

ซึ่งทางฝ่ายนักวิทยาศาสตร์ก็อยากจะให้ดูการพัฒนาชาวไทยว่า ถ้าไปเอายาโบราณ มาอันหนึ่งแล้วมาพัฒนานั้น อายุการพัฒนาอาจนกระทั่งเป็นยาใหม่นั้นจะใช้เวลา อันนี้เมื่อสมัย ๑๐ ปีก่อนก็จะใช้เวลาเฉลี่ยประมาณ ๑๐ ปี ถึง ๑๕ ปี ปัจจุบันนี้ ถ้าต่างประเทศจะเร็วมาก ก็คือเขาจะมีเครื่องมือเยอะมาก เขาก็จะ ๒ ปี ๓ ปี เขาเปิดแล็บ (lab) ทุกแล็บ เขาก็จะได้ไปทันที แล้วก็ไปจดสิทธิบัตร เมื่อปัญหาตรงนี้เกิดขึ้น ทางด้านหมอโบราณต่าง ๆ ที่เมื่อมีการทำประช่าพิจารณานั้น ตอนแรกพวกเราเสนอ นักวิชาการเสนอ ๕๐ ปี โดยยึดหลักว่าอายุของการพัฒนา ไทยนั้นน่าจะให้มากสักหน่อย เพราะคนไทยนั้นเทคโนโลยีสู้ต่างชาติไม่ได้ ต่อมาก็มีการบอกว่าเพิ่งจะได้รับมรดก หรือได้รับจาก ปู่ ย่า ตา ยาย มาที่ ๕๐ - ๕๐ ปี ยังไม่ทันได้ทำอะไรเลยก็หมดอายุสิทธิเสียแล้ว ก็มีผู้เสนอว่าอยากได้ เป็นเหมือน มรดกได้ไหม เราก็เลยไปได้ลักษณะของกฎหมายลิขสิทธิ์ว่าให้มีตลอดชีวิต แล้วก็ให้ต่ออีกเมื่อเจ้าของสิทธินั้นเสียชีวิตไป ต่ออีก ๕๐ ปี คือมีอ้างอิงก็คือ กฎหมายลิขสิทธิ์ค่ะ เพราะฉะนั้นตรงนี้พูดแล้วก็ยังมีหลักมีเกณฑ์ที่จับ ช้อโตแย้งก็จบ คล้าย ๆ ก็มีอ้างอิงกฎหมาย ซึ่งตัวดิฉันเองก็คิดว่า ใจจริงเนี่ยอยากจะช่วยให้ ผู้ทรงสิทธิชาวไทยนั้นได้มีโอกาสถือครองให้นาน เพราะถ้าหากว่าเปิดช่องมากนัก ก็จะมีการซื้อขายหรือโอนถ่ายกันอย่างรวดเร็ว ก็เกรงว่าร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ก็ไม่บรรลุวัตถุประสงค์ที่จะคุ้มครองไม่ให้ต่างชาตินำออกไป แล้วเทคโนโลยีเรานั้น สู้เขาไม่ได้ เพราะฉะนั้นในร่างฯ นี้จึงออกมาลักษณะนี้ โดยอ้างอิงกฎหมายลิขสิทธิ์ เพื่อให้เป็นที่สบายใจของประชาชนพ่อแม่พี่น้อง รวมทั้งหมอพื้นบ้านที่มีจำนวนมาก และอายุมากแทบทั้งนั้น ต่างก็มุ่งหมายว่าเมื่อกฎหมายนี้ออกมาก็จะได้เอาลูกหลาน ของตัวเองที่อายุกำลังพอที่จะรับช่วงนำเอาไปพัฒนาได้ เข้ามาเป็น เจ้าของสิทธิเสีย ก็จะทำให้ เขาได้ครองสิทธิให้นาน และในลักษณะของกฎหมายฉบับนี้นั้นไม่ได้ให้ มีการโอนสิทธิได้นี้ก็เพื่อให้มีการเช่า เพราะฉะนั้นการที่กฎหมายฉบับนี้ออกมาแล้ว ที่มีผู้ เข้าใจคิดว่าจะทำให้องค์ความรู้นั้นแช่แข็งไม่มีการพัฒนานั้น คงไม่เป็นตามนั้น เพราะมีการเช่านำไปพัฒนาต่อ อันนี้ก็คิดว่าคงจะไม่ใช้ปัญหาที่จะเกิดขึ้นดังที่ว่า กรรมสิทธิ์การก็จึงได้ตกลงใช้กฎหมายลิขสิทธิ์มาอ้างอิงดังที่ได้กล่าวค่ะ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านสืบแสง และท่านยุกตต่อ

นายสืบแสง พรหมบุญ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานครับ ผม สืบแสง พรหมบุญ กรุงเทพมหานคร พรรคประชาธิปัตย์นะครับ ผมขอบคุณ

ท่านกรรมาธิการนะครับ แต่ผมมีข้อประเด็นที่ยังไม่กระจ่างนะครับ ก็คือว่า ถ้าด้วยเหตุผลของการที่จะรักษาดำรายนานี้ให้อยู่กับคนไทยนะครับ ก็ควรจะยึดหลักการ ไม่ควรจะยึดกับตัวบุคคล ซึ่งทำให้ปฏิบัติยากครับ เพราะอายุคนเราไม่เท่ากัน ถ้าเห็นว่า ๕๐ ปีก็ ๕๐ ปี ถ้าเห็นว่า ๑๐๐ ปีก็ ๑๐๐ ปี แต่ไม่ต้องไปยึดกับอายุขัยของคนนะครับ

ประการที่ ๒ ถ้าเปิดช่องอย่างนี้นะครับ ในวรรคสองนี้จะทำให้ ผู้ที่มีตำรับยาเป็นผู้ทรงสิทธิสามารถที่จะจดทะเบียนผู้ทรงสิทธิร่วมนะครับ โดยคนในตระกูลเดียวกันสัก ๑๐ คน ๒๐ คน อาจจะมี ๓๐๐ ปีเลยครับ คือเอาตั้งแต่คนอายุ ๗๐ ปีจนกระทั่งถึงคนเพิ่งเกิดใหม่ ๑๐ ขวบ ๒๐ ขวบ ก็ถือเป็นผู้ทรงสิทธิร่วมได้ ซึ่งเป็นอย่างนั้นก็จะทำให้ผู้ทรงสิทธิร่วมคนสุดท้ายกว่าจะถึงแก่ความตายก็ใช้เวลาเนิ่นประเด็นที่ ๑ นะครับ

ประเด็นที่ ๓ ก็คือว่า ในกรณีที่มีตำรายาที่มีคุณภาพและมีคุณสมบัติดีนะครับ ก็น่าจะเป็นประโยชน์ถ้ามีการกำหนดเวลาที่เหมาะสม และไปขึ้นเป็นตำรายาแห่งชาติ ซึ่งจะเป็นประโยชน์กับสังคมไทยและประชาชนทั้งชาตินะครับ ถ้าเป็นตำรายาที่ดีนะครับ ควรจะเป็นตำรายาแห่งชาติไปเลย และการจะให้บริการก็เป็นเรื่องของรัฐบาล และของหน่วยงานราชการที่เกี่ยวข้องก็จะเป็นประโยชน์ครบถ้วนประธานครับ แทนที่จะให้อยู่ทรงสิทธิของตระกูลใดตระกูลหนึ่ง หรือคนใดคนหนึ่ง ซึ่งในที่สุดก็อาจจะสูญหายไปอย่างที่ได้เคยสูญหายไปในอดีตนะครับ ที่ว่าเราหวังความรู้กัน และในที่สุดตำรายาหมอตำแยของเราซึ่งในสมัยอยุธยาและสมัยรัตนโกสินทร์ตอนต้น มีอยู่มาก ขณะนี้สูญหายไปมากนะครับด้วยเหตุนี้ เพราะฉะนั้นขอให้มองให้รอบคอบครับ ว่าถ้ามุ่งประโยชน์ร่วมกันแล้วขอให้ใช้ถ้อยคำที่รัดกุมครับ ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนหนึ่ง) : ท่านยังยุทธยังตั้งใจใช้ใหม่ เชิญครับ

นายยงยุทธ ติบะไพรัช (เชียงราย) : ท่านประธานที่เคารพ ผม ยงยุทธ ติบะไพรัช พรรคประชาธิปัตย์ จังหวัดเชียงราย สิ่งที่ผมห่วงในแง่ของการปฏิบัติและข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้นก็คือว่า กำหนดเพิ่มเติมไปอีกว่า ผู้ทรงสิทธิถึงแก่ความตายแล้วทายาทก็รับไปอีก ๕๐ ที่นี้กรณีที่ทายาทที่เป็นช่วงชีวิตที่ ๒ นะครับ หมายถึงช่วงชีวิตแรกอาจจะมีอายุ ๗๐ แล้วมารับมรดกตรงนี้ อยู่ได้อีกสัก ๑๐ แล้วทายาทถัดไปก็รับอีกเป็นช่วง ๆ ผมว่าเป็นความยุ่งยากในแง่ของการปฏิบัติ ในแง่ของข้อเท็จจริง ผมเห็นด้วยกับอาจารย์สืบแสงว่า ถ้าเราจะเปลี่ยนแปลงแก้ไข โดยกำหนดนับตั้งแต่วันจดทะเบียนและมีผลในการเป็นผู้ทรงสิทธิ นับตั้งแต่วันนั้นบวกไปอีก ๕๐ ปี ผมว่าน่าจะเพียงพอแล้วก็จะแก้ปัญหาช่องว่างในแง่ของผู้ร่วม ก็คือผู้ทรงสิทธิร่วมจะมาอ้าง ๑๐ ขวบ ๑๕ ขวบ ผมก็คิดว่าเอามาจดทะเบียนร่วมกันผมว่าเกิน เป็น ๑๐๐ กว่าปี ก็จะเกิดปัญหาในทางปฏิบัติขึ้นอีก ผมอยากจะขอในส่วนของคณะกรรมการได้โปรดช่วยกันพิจารณาในแง่ของเงื่อนไขในการทรงสิทธิ จะกำหนด ๕๐ ปี ๖๐ ปี ผมคิดว่าจะไม่น่าจะขัดข้อง แล้วก็ถ้าผู้ทรงสิทธินั้นได้เสียชีวิตก่อนก็ให้ผู้รับมรดกมารับการเป็นผู้ทรงสิทธิในเงื่อนไข ในกรอบช่วงระยะเวลาที่กฎหมายกำหนดไว้ผมว่าน่าจะดีกว่า แล้วก็ตัดปัญหาช่องว่างทั้งหมดที่เกิดขึ้นครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : กรรมการจะยืนยันตามร่างฯ เดิม หรือจะเปลี่ยนแปลงอย่างไรไหมครับ เชิญครับคุณหมอจรัส

นายจรัส ตฤณวุฒิพงษ์ (กรรมการ) : กราบเรียน ท่านประธานครับ ผม นายแพทย์จรัส กรรมการ ก็ขอรับเอาข้อเสนอของท่านสมาชิก ซึ่งเราก็สามารถที่จะไประบุเข้าไปในรายละเอียดของกฎกระทรวง ซึ่งจะออกตามมาตรา ๒๑ วรรคสองนี้ได้ ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : หมายความว่ากรรมการยืนยันตามร่างฯ เดิม แต่ที่ท่านสมาชิกอภิปรายเป็นข้อสังเกตที่จะนำไปออกกฎกระทรวงในมาตรา ๒๑ ท่านสมาชิกยังติติงใจไหมครับ ที่ท่านชี้แจงมาเข้าใจไหม ท่านสืบแสงเชิญครับ

นายสืบแสง พรหมบุญ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานครับ
ผม สืบแสง คือถ้าทำอย่างที่ท่านกรรมาธิการชี้แจงจะขัดกันเองกับมาตรา ๓๓
กฎกระทรวงจะมาขัดกับตัวกฎหมายไม่ได้ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : คืออย่างนี้ผมขออนุญาต ขอประทานอภัยนะครับ ผมคิดว่า
ท่านสมาชิกถ้ามีข้อความใดข้อใดที่จะแก้ไขเปลี่ยนแปลงกฎหมายเสนอแนะต่อ
กรรมาธิการ หรือต่อท่านสมาชิกพวกเราด้วย ถ้าทุกคนเห็นสอดคล้องต้องกัน
ก็สามารถที่จะได้พิจารณาเร็วขึ้น ถ้าท่านมีความเห็นอย่างนี้ จะให้แก้ด้วยคำ
อย่างไรก็ต้องเสียเวลาเหมือนอย่างมาตรา ๓๒ กับมาตรา ๒๖ ซึ่งเราค้าง
เอาไว้อยู่ ถ้าตรงไหนท่านจะตัดจะเพิ่มอย่างไร ลองให้ข้อคิดครับ เพื่อ
กรรมาธิการจะเห็นด้วยนะครับ เชิญท่านขงยุทธครับ

นายขงยุทธ ติบะไพรัช (เชียงราย) : เพื่อให้กระชั้นนะครับ
ผมขออนุญาตท่านประธานที่จะเสนอ มาตรา ๓๓ สิทธิในภูมิปัญญาการแพทย์
แผนไทยตามพระราชบัญญัตินี้ให้มีอายุห้าสิบปี อันนี้ผมตั้งไว้ที่ ๕๐ ปีครับ
ถ้าเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วย จะเพิ่มเป็น ๖๐ ผมก็ไม่ขัดข้อง ผมขอกราบ
อภัยอีกครั้งนะครับ สิทธิในภูมิปัญญาการแพทย์แผนไทยตามพระราชบัญญัตินี้
ให้มีอายุห้าสิบปี รวมระยะเวลาการตกทอดทางมรดก อันนี้คือในส่วนหนึ่งครับ
อย่างอื่นก็คงไม่มี ตัดทั้งหมดเลยครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : ท่านใดมีข้อคิดใหม่ครับ หรือข้อความใดที่จะตัด เพิ่มเติม
อย่างไร เพื่อกรรมาธิการพิจารณา เชิญท่านพินิจครับ

นายพินิจ จันทรสุรินทร์ (ลำปาง) : ท่านประธานที่เคารพครับ กระผมรอให้ถึงมาตรา ๓๕ แล้วผมจะโยงมามาตรา ๓๓ แต่ยังไม่ถึงมาตรา ๓๕ เมื่อจะให้ให้ออกความเห็นเราต้องมาพูดกันก่อนว่า เราจะให้สิทธิแก่ผู้คิดค้นเท่าไร เพราะตอนนี้เรายังไม่มีกฎหมายที่จะให้การคุ้มครองและส่งเสริม เราจะให้เท่าไร แต่ท่านขงยุทธบอกว่าจะให้ ๕๐ ปีนับแต่วันจดทะเบียน รวมหมดเลย ทั้งผู้รับมรดกตกทอด เมื่อผมฟังท่านอาจารย์หมอได้ชี้แจงบอกว่าเราอยากจะทำอนุรักษ์เรื่องนี้ไว้เป็นมรดกของประเทศของชาติ เกรงจะไปขายที่อื่นเสียก่อนหรือคนอื่นเอาตำราไป ผมก็คิดว่าเรื่องอย่างนี้ต้องมาตกลงกันว่าตามร่างฯ เดิมในมาตรานี้ให้มีเวลา ๕๐ ปีนับตั้งแต่ผู้ทรงสิทธิถึงแก่ความตาย แปลว่ามีอายุ ๕๐ ปีจนกระทั่งคุณจะเอากี่ปีก็ได้จนตายไปอีกอันหนึ่ง แต่ผมมาดูมาตรา ๓๕ ท่านประธานครับ ก็ไปขัดกันอีกเหมือนกัน ผู้รับมรดกถ้าไม่ตายไม่ได้รับผู้ทรงสิทธิต้องเรียกร้อง เว้นผู้ทรงสิทธิภูมิปัญญาได้ตายลง อันนี้ต้องดูครับ ในหลักการเราจะเอารับหลักการว่านับตั้งแต่ ๕๐ ปีจนกระทั่งตาย หลักการที่เราจะไป ตอนนี้ถ้าเราจะให้ ๕๐ ปี เอามรดกมารวมกันด้วย ๕๐ ปีพอ ก็เป็นอีกเรื่องหนึ่งที่ท่านขงยุทธได้แปรญัตติแล้วก็เขียนข้อความใหม่เป็นอย่างนั้น เพราะฉะนั้นผมก็อยากจะเรียนว่าถ้าดูตรงนี้แล้ว ถ้าหากเจตนารมณ์ของร่างพระราชบัญญัตินี้ที่อยากจะสงวนไว้ ผมว่าต้องให้สิทธิแก่ผู้ทรงสิทธิผู้คิดค้นรำไปจนตายและเราจะต่อให้อีกเท่าไรก็ว่าไป เมื่อต่อให้ ๕๐ ปี ผู้รับมรดกทำอย่างไร เราต้องคิดเหมือนกัน ตอนนี้สมมุติว่าผู้รับมรดก ผมก็ไม่อยากพูดถึงมาตรา ๓๕ ท่านประธาน ขออนุญาตพูดได้ไหมครับ ล้าไปแต่เกี่ยวข้องกัน ขออนุญาตนะครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : ได้ครับ

นายพินิจ จันทรสุรินทร์ (ลำปาง) : คือผู้รับมรดกจะได้รับเมื่อตาย แต่ท่านดูสิครับ แถววัดสามปลื้ม แถวบางลำภูก็ดี ที่ออกมาที่ ๘๐ ปี ๘๐ ปี ใครทำ ท่านไม่ได้ทำเอง พอดีเขาเป็นญาติกับคุณประเทือง สายพันธ์ที่บางลำภู เป็นผู้ตรวจฯ กระทรวงเกษตรฯ เก่า ที่บางลำภูนี้เก่าแก่ ผมจำชื่อไม่ได้ ผมไปบ๋อบและก็ไปนั่งคุยกัน ไม่ได้ทำครับ ลูกทำ ลูกกลอน ลูกอะไรต่าง ๆ ผสม แต่ว่าถ้าจะรอให้ตายไม่ได้โอนก่อนไม่ได้แล้วไม่มีโอกาส เพราะฉะนั้นร่างพระราชบัญญัตินี้เราบอกว่าเราจะส่งเสริมภูมิปัญญาและส่งเสริมกิจการนี้

แต่ถ้าหากรอให้ตายแล้วรอรับมรดกเพื่อสิทธินี้แล้ว เราตัดสิทธิเขาตามมาตรา ๓๕ เพราะฉะนั้นมาตรา ๓๕ กับมาตรา ๓๓ นี้ ต้องมาตกลงกันว่าเอาอย่างไรกันแน่ อันนี้ผมอยากจะให้ท่านลองไปดู คณะกรรมาธิการครับว่า ถ้ามาตรา ๓๓ เอาตามเดิมว่าให้จนตายเพิ่มอีก ๕๐ ปี คนรับมรดกให้เท่าไร อันนี้ท่านต้องมาสอดคล้องกัน แต่ถ้าหากว่าแยกมาตรานี้ว่าอย่างนี้ และมาตรานี้มาอีก หมดเลยพระราชบัญญัติที่เราส่งเสริมคุ้มครองและส่งเสริมภูมิปัญญาแพทย์ไทยเราก็ไม่ได้ส่งเสริมเจเนอเรชั่น (Generation) ใหม่ที่เอามา ลูกไปเรียนมา เอามาผสมผสานทั้งเก่าทั้งใหม่มาใส่ แต่ยังดึงเอาโบราณเอาไว้ เอาภูมิปัญญาเก่าไว้ ก็เกิดประโยชน์แก่ประเทศ แก่บุคคลทั่วไป ผมกราบเรียนคุณพ่อผมรับประทานสมุนไพร ผมก็ได้เอาหนังสือถึงหนุ่มอยู่ เป็นอย่างนี้ครับท่านประธาน เพราะฉะนั้นผมอยากจะกราบเรียนว่า เรื่องอย่างนี้เป็นเรื่องของมีความจำเป็น เพราะฉะนั้นผมอยากจะฝากกรรมาธิการตรงนี้ไม่ต้องใจร้อนครับ เราออกให้ดีที่สุด เราจะสงวน เราจะอนุรักษ์ เราจะส่งเสริม ขอให้ออกไปดีที่สุด เราจะส่งเสริมกัน แค่ไหนให้ตกลงกัน ถ้าหากว่าเอาตามที่เรารับมติเดิมเราก็ต่อไปได้ ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : ท่านพินิจครับ อย่าลืมเอายามาให้ผมบ้างนะครับ เตี้ยวฟ่ง ท่านสรชาติสักนิดหนึ่งครับ

ว่าที่พันตรี สรชาติ สุวรรณพรหม (หนองบัวลำภู) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพครับ กระผม สรชาติ สุวรรณพรหม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดหนองบัวลำภู พรรคความหวังใหม่ครับท่านประธาน ผมเองต้องขออนุญาต กราบเรียนว่ามาตรา ๓๓ นั้นก็ค่อนข้างเห็นด้วยกับกรรมวิธีการ คืออย่างน้อยที่สุด ผู้ทรงสิทธิได้รับสิทธิตลอดชีวิตและต่อไปอีก ๕๐ ปีในการตกทอดทางมรดกให้กับทายาท ซึ่งตรงนี้เองผมขออนุญาตกราบเรียน มาตรา ๓๕ ผมขออนุญาต กราบเรียนเลยมาเช่นเดียวกัน ซึ่งกำลังจะขออนุญาตอภิปรายพอดีว่าไม่เห็นด้วยกับมาตรา ๓๕ ตรงที่ว่า ทำไมจะต้องไปจดทะเบียนอีกครั้งหนึ่ง ในเมื่อเราพูดว่าในมาตรา ๓๕ นั้นเป็นเรื่องของผู้ทรงสิทธิตกทอดไปทางมรดกแล้ว ผู้รับมรดกก็คือจะต้องมารับมรดกตามที่กำหนดเอาไว้ ดังนั้นคือถ้าเขาไม่ไปจดทะเบียนแล้วสิทธิตรงนี้หายไปซึ่งไม่ถูกต้อง ตรงนั้นเองในเมื่อมาตรา ๓๕ เป็นตัวกำหนด มาตรา ๓๓ เป็นตัวกำหนดมาตรา ๓๕ แล้ว มาตรา ๓๓ เจตนารมณ์ต้องการที่อยากจะให้ผู้ทรงสิทธิได้รับสิทธิไปตลอดชีวิตและต่อไปอีก ๕๐ ปี คือจริง ๆ เจตนารมณ์ร่างฯ เดิมต้องการที่จะให้มีการโอนได้ด้วยซ้ำไป โอนสิทธิ ผมเชื่อมั่นว่าท่านกรรมวิธีการไปตัดมามากแล้ว ไปตัดออกมาให้ห้ามโอนแล้วให้ได้ไปตลอดชีวิตและตกทอดไปอีก ๕๐ ปี ซึ่งก็คือว่า ทั้ง ๒ ฝ่ายได้มีการประนีประนอมกันระหว่างร่างฯ เดิมกับกรรมวิธีการที่ร่างฯ ขึ้นมาใหม่ เพื่อให้มีความรู้สึกว่าจะแทนที่จะให้มีการโอนถ่ายและเป็น การขายสิทธิไปตามร่างฯ เดิม ร่างฯ ใหม่ของท่านไม่ต้องการให้สิ่งเหล่านั้น ให้เป็นการทรงสิทธิกับผู้ซึ่งได้รับสิทธิในการที่จะต้องได้รับจดทะเบียนใน กลวิธีต่าง ๆ ในการแพทย์แผนไทยที่เกิดขึ้นแล้ว นอกจากตรงนี้แล้วเพื่อให้ได้ประโยชน์สูงสุด หลังจากผู้ซึ่งทรงสิทธิตายไปแล้วให้ไปอีก ๕๐ ปี ๕๐ ปี ตรงนี้เองครับ ผมถึงขออนุญาตกราบเรียนว่าในมาตรา ๓๕ นั้น น่าจะเปิดโอกาสให้ผู้ซึ่งได้รับสิทธิมารับมอบ เพราะจดทะเบียนไปแล้วในครั้งแรกไม่ต้อง มาจดทะเบียนอีก เพียงแต่ว่าขั้นตอนของการที่จะให้เขามานำจดอีกครั้งหนึ่ง และเขาไม่มาจดอีกครั้งหนึ่งและเสียสิทธิไปไม่น่าที่จะเกิดขึ้นตรงนั้น ในเมื่อเราต้องการที่จะให้เจตนารมณ์ว่าต้องการให้ผู้ทรงสิทธิได้รับไปถึงตลอดชีวิต

แล้วไปอีก ๕๐ ปี ๕๐ ปีตรงนี้ก็ที่น่าจะเป็นทายาทซึ่งมารับผิดชอบต่อไปเลยว่า ควรจะใครบ้าง ส่วนทายาทคนที่ ๑ อาจจะไม่ถึง ๕๐ ปี คนถัดมาเป็นใคร ทายาทจากคนเดิมซึ่งได้รับสิทธิไปก็รับไป มอบไป ๕๐ ปี จะเป็นขั้นตอน การออกกฎหมายซึ่งให้เห็นว่าทั้งร่างฯ เดิมกับแนวคิดของกรรมาธิการซึ่ง ไม่อยากจะให้มีการขายโอนสิทธิได้มารวมกันอยู่ตรงนี้ ผมถึงกราบเรียนว่า ทั้งมาตรา ๓๓ และมาตรา ๓๕ ในครั้งเดียวกันว่า มาตรา ๓๕ น่าจะไปแก้ไข ให้เป็นไปตามเจตนารมณ์ไม่ต้องมาจดทะเบียนอีกครั้งหนึ่งเพื่อไม่ให้เสียสิทธิ ตรงนี้เกิดขึ้นครับท่านประธาน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านชงยุทธครับ

นายชงยุทธ ดิยะไพรัช (เชียงใหม่) : ผมคงใช้เวลาไม่มาก ท่านประธานครับ ผม ชงยุทธ ดิยะไพรัช พรรคประชาธิปัตย์ เชียงราย ท่านประธานครับ แนวคิดที่ผมได้กำหนดระยะเวลาว่าเป็น ๕๐ ปี ก็เพราะว่า แม้ว่าจะระยะเวลาของผู้ทรงสิทธิได้หมดไปแล้ว เนื่องจากได้ครบอายุแล้ว แต่สิ่งเหล่านี้ครับที่เป็นตำรับ โดยเฉพาะตำรับยาแผนไทยหรือตำราการแพทย์ แผนไทยทั่วไป ผมเชื่อว่าเป็นมรดกของประเทศอยู่ เป็นมรดกของชาติอยู่ เพราะฉะนั้นผู้ที่คิดค้นที่มีสิทธิในภูมิปัญญานั้น ในระยะเวลา ๕๐ ปี ผมก็ถือว่าเป็นสิ่งตอบแทนที่เพียงพอ พอเหมาะพอควร ผมคิดอย่างนั้นและผมก็ได้เสนอ เมื่อสักครู่นี้ รู้สึกว่าถ้อยคำไม่สละสลวย ผมอยากจะขอกราบเรียนท่านกรรมาธิการ ได้โปรดพิจารณาอีกครั้งหนึ่ง ผมอยากเสนออย่างนี้

มาตรา ๓๓ สิทธิในภูมิปัญญาการแพทย์แผนไทยตามพระราชบัญญัตินี้ ให้มีอายุห้าสิบปี โดยให้นับรวมการตกทอดทางมรดก

เมื่อพ้นระยะ เวลาตามวรรคหนึ่งให้รัฐมนตรีประกาศในราชกิจจานุเบกษา กำหนดค่ารับยาแผนไทยหรือค่าการแพทย์แผนไทยนั้น ให้เป็นค่ารับยาแผนไทยทั่วไปหรือค่าการแพทย์แผนไทยทั่วไปตามมาตรา ๑๗ (๒) แล้วแต่กรณี ผอมขอกราบเรียนเพื่อเสนอครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : เชิญท่านกรรมาธิการชี้แจงครับ

นายพิษณุ พลไวย์ (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม พิษณุ พลไวย์ พรรคประชาธิปัตย์จากพิษณุโลก กรรมาธิการครับ ในมาตรา ๓๓ ผอมขอกราบเรียนว่าคณะกรรมาธิการได้ปรึกษาหารือกัน อย่างดีแล้วมีความเห็นว่า สิ่งที่ท่านสมาชิกเป็นห่วงในกรณีผู้มีสิทธิที่จะมาร่วมกันจัดโดยเฉพา ท่านอาจารย์สืบแสง ขอประทานโทษที่เอ่ยนาม ที่กรุณาเป็นห่วงว่าจะเอาญาติพี่น้องมาจัด แล้วก็ถ่ายทอดกันไปเรื่อย ๆ ผอมคิดว่า ในตรงนี้เรามีมาตรา ๒๕ ทวี อยู่แล้ว ซึ่งผู้บริหารของกระทรวงสาธารณสุข ซึ่งจะนำกฎหมายนี้ไปปฏิบัติจะได้นำข้อสังเกตนี้ไปสู่หลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวงเพื่อป้องกันมิให้ครอบครัวไปจัด เพราะฉะนั้นท่านก็คง คล้ายกังวลในปัญหาทางด้านนี้ไป ส่วนในเรื่องเวลาของสิทธิ ผอมเรียนแล้ว อย่างที่ท่านคุณหมอเพ็ญภาได้กราบเรียนต่อท่านประธานผ่านไปทาง ท่านยังบุทว่า ในเวลานั้นกรรมาธิการก็อยากจะให้ให้นานที่สุด เพราะว่า ๑. เราก็เสียนมาจากกฎหมายลิขสิทธิ์ ๒. เราคิดว่าถ้าเราไม่คงสิทธิให้ คนไทยไว้นานเท่าที่เราจะกำหนดไว้ได้ ปัญหาก็คือว่าต่างชาตินั้นก็เอา สิทธิและแผนสูตรยาต่าง ๆ นำไปประยุกต์และนำมาใช้แล้วก็ไปเกิดประโยชน์ กับคนต่างชาติมากกว่าคนไทยด้วยกัน เพราะฉะนั้นแล้วผอมคิดว่า การกำหนด อายุเวลาของสิทธิให้นานที่สุดถึงแม้ว่าจะถ่ายทอดไปสู่ลูกหลานหรือแก่ผู้รับ มรดกก็ตามนั้นก็ถือว่าเป็นคนไทยด้วยกัน ผอมคิดว่าตรงนี้น่าจะ เกิดผลดี ต่อประเทศชาติมากกว่า เพราะฉะนั้นกรรมาธิการก็ขอขยับในมาตรา ๓๓ ไว้กว้างของกรรมาธิการ ส่วนที่ท่านสมาชิกท่านสรชาติได้กล่าวล่วงไปถึง มาตรา ๓๕ นั้น ผอมเรียนว่าสิ่งที่กรรมาธิการได้ให้ไปยื่นคำขอจดทะเบียน ต่อนายทะเบียนหลังจากรับมรดกแล้ว ก็ด้วยเหตุผลที่ว่าทางนายทะเบียนจะได้

ทราบว่าใครเป็นผู้ครอบครองสิทธินั้นต่อไปเท่านั้นเองครับ เพราะถ้าผู้ที่
 ถ้ายรับโอนมรดกไปแล้วไม่ไปจดทะเบียน ทางนายทะเบียนก็ไม่ทราบว่า
 ใครเป็นผู้รับโอนมรดกไป คือต้องการทราบเท่านั้นเอง ไม่ได้ต้องการให้
 ไปจดใหม่อะไร แต่วัตถุประสงค์คือเพื่อต้องการทราบว่าใครครอบครองสิทธินี้
 อยู่ต่อไปครับ ขอขอบคุณท่านประธานครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
 คนที่หนึ่ง) : กรรมาธิการยังยืนตามร่างฯ เดิม มาตรา ๓๓ ท่านชงยุทธ
 มีอะไร เชิญครับ

นายชงยุทธ ดิยะไพรัช (เชียงใหม่) : ท่านประธานครับ
 ผม ชงยุทธ ดิยะไพรัช สิ่งที่ท่านกรรมาธิการได้ชี้แจงไปเป็นประเด็นที่อาจจะ
 สับสนนึกหนึ่ง ผมต้องกราบเรียนว่าหลังจากที่หมดสิทธิตรงนี้แล้ว หมดความเป็น
 ผู้ทรงสิทธิแล้ว สิทธิในภูมิปัญญาก็ยังคงตกเป็นในส่วนของชาติ ก็คือเป็นตำรับยา
 แผนไทยอยู่ ไม่ได้ว่าใครที่จะมาลอกเลียนแบบ แล้วก็จะเอาสิทธิตรงนั้น
 ไปใช้ เพราะสิทธิตรงนี้ตกตามมรดกที่เราเขียนไว้ เพราะฉะนั้นประเด็นของ
 ผมก็คือว่าเราจะให้สิทธิตรงนี้กับเจ้าของภูมิปัญญาเท่าไร ก็ปี ที่เหมาะสม
 แต่ถ้ากรรมาธิการเห็นด้วยว่าตลอดชีวิตและก็ต่อให้อีก ๕๐ ปีก็แล้วแต่ในส่วน
 ของสภาเราจะพิจารณาว่าเห็นสมควรอย่างไร เพียงแต่ผมอยากจะให้เห็นถึง
 หลักการว่าน่าจะเท่าไร แต่ถ้าอิงถึงสิทธิบัตร อิงถึงความ เป็นสากลอะไรทั้งหลาย
 ก็อยากที่จะให้ทางสภาพิจารณากันครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : ท่านบงกชศรรับ ทางกรรมาธิการยังยืนยันตามร่างฯ เดิม มาตรา ๓๓ ท่านจะฝากเป็นข้อสังเกต หรือว่าจะให้ขอมติว่าจะเห็นด้วยตามท่าน หรืออย่างไร

นายบงกชศร คิยะไพรัช (เชียงใหม่) : ผมเป็นรัฐบาลนะครับ ฝากเป็นข้อสังเกตก็แล้วกัน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : ไม่คิดใจนะครับ ถือว่ามาตรา ๓๓ นี้ผ่าน เชิญท่านเลขาธิการฯ ต่อครับ

นายศิริชัย ไชยทิพย์อาสน์ (รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : มาตรา ๓๔ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๓๕ มีการแก้ไข

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : เชิญท่านมนตรีครับ

นายมนตรี ด่านไพบูลย์ (ลำพูน) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม มন্ত্রী ด่านไพบูลย์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดลำพูน พรรคความหวังใหม่ ท่านประธานครับ ได้รับทราบจากทางกรรมาธิการได้ชี้แจงเกี่ยวกับการตกทอดมรดกแล้วต้องไปจดทะเบียนใหม่ การที่ได้รับการตกทอดมรดกตามวรรคหนึ่งนี้ ในระบบของศาลนี้สมมุติว่าถ้าใครเป็นผู้รับมรดกก็จะมี การตั้งผู้จัดการมรดก และถ้าใครจะเป็นผู้ได้รับมรดกนั้นก็ เป็นไปตามกฎหมายมรดกอยู่แล้ว การไปกำหนดให้เขาไปจดทะเบียนแล้วถ้าไม่จดทะเบียนใน ๒ ปีเสียสิทธิ ซึ่งตรงนี้ผมคิดว่าจะผิดหลักการ ผมคิดว่าในวรรคสองนี้น่าจะตัดออกไป คือให้สิทธิเขาแล้วก็ตาม มรดกก็ถือว่าเป็นการจัดการในครอบครัวเขา แล้วมีผู้จัดการมรดกถ้ากรณีที่มีการขัดแย้งก็เป็นเรื่องต้องไปตามกระบวนการ ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : ท่านสรชาติ เชิญครับ

ว่าที่พันตรี สรชาติ สุวรรณพรหม (หนองบัวลำภู) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม สรชาติ สุวรรณพรหม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดหนองบัวลำภู พรรคความหวังใหม่ ท่านประธานครับ ความเป็นจริงแล้วท่านกรรมาธิการก็ได้มาชี้แจงครั้งหนึ่งแล้วในขณะที่ผมอภิปรายในมาตรา ๓๓ อยู่

๑๒๑

สพ ๓/๒๕๔๒ (ส. นิติบัญญัติ)

สุทธิกานต์ ๕๐/๒

ท่านประธานที่เคารพ จริง ๆ แล้วก็เหมือนกับท่านมนตรีได้กราบเรียนมา เมื่อสักครู่นี้แล้ว ตามที่ท่านกรรมาธิการเรียนชี้แจงว่า เพียงที่จะเป็นการทราบว่า ใครจะเป็นผู้รับมรดกต่อและมาจดทะเบียนนั้น ไม่จริงหรอกครับ เพราะอ่านต่อมา แล้วถ้าไม่มาจดภายใน ๒ ปีนั้นคือตัดสิทธิไปแล้ว จริง ๆ แล้วสิทธิมี ๕๐ ปี หลังจากซึ่งผู้ทรงสิทธินั้นได้เสียชีวิตไปแล้ว ดังนั้นสิทธิตรงนี้ ๕๐ ปีต้องมีเหลืออยู่ เราจะมาตัดสิทธิโดยมาตรา ๓๕ นี้ไม่น่าที่จะถูกต้อง ดังนั้นทนายของเขาเอง ซึ่งมีสิทธิคนซึ่งจะได้รับมรดกมีใครบ้างก็ได้รับตามนั้น ก็คนก็ว่ากันไป แต่ถ้าเขามาจด ก็แสดงว่าคนซึ่งมาจดนั้นคือได้รับคนเดียวไป คือเป็นผู้รับมรดกแทนไป ก็เป็นตามกฎหมายเท่านั้นเอง แต่ท่านมาตัดสิทธิตรงนี้เองว่า ๒ ปีถ้าไม่มาจดนี้หมดสิทธิเลย ต่างหากครับ ผมท้วงติงท่านตรงนี้ ท่านต้องไปแก้ไขตรงนี้ต่างหากครับ ผมถึงกราบเรียนว่า ถ้าเขาไม่มาจดนั้น นั่นแสดงว่าการตกทอดทางมรดกนั้นก็ไปแบ่งกับทนายของเขา ไปอีก ๕๐ ปี ประการที่ใครจะมาเช่าสิทธิผู้ทรงสิทธิที่เกิดขึ้นก็แล้วแต่ ๕๐ ปีเขามีสิทธิที่จะได้รับจากวันซึ่งเขาเสียชีวิตไป ต้องเป็นเรื่องของตกทอดทางมรดก ผู้รับมรดกของเขามีใครบ้างก็ว่ากันไปตามนั้น สักส่วนก็แบ่งกันไปตามสัดส่วน ตามกฎหมายมรดกมีอยู่แล้วครับ ดังนั้นคือถ้ามาตัดสิทธิว่า ๒ ปีไม่มาจดเสียสิทธิไปแล้ว ดังนั้นผมเองต้องขออนุญาตกราบเรียน ถ้าท่านจะบอกว่า ๒ ปีไม่มาจดนี้เสียสิทธิ ก็คือไปขัดกับมาตรา ๓๓ ที่ผมกราบเรียนมาตั้งแต่เริ่มต้น ดังนั้นคนที่จะมาจดในมาตรา ๓๕ นี้เพียงแค่เป็นการชี้ให้เห็นว่าคนที่มารับแทนในการที่ผู้ทรงสิทธิแทนนี้คือใคร ในทนายผู้รับผิดชอบที่ได้รับมรดกนี้เขาอาจจะตกลงให้คนใดคนหนึ่งก็ได้ มาจด นั่นแสดงว่าไปอีก ๕๐ ปี หรือถ้าคนมารับมรดกจากตรงนี้ไปแล้วไม่ถึง ๕๐ ปี ตายก่อนอีกเขาจะให้ใครมาจดต่อก็มีสิทธิไป เพราะมารับเริ่มต้นจากคนแรก ซึ่งจดทะเบียนไปแล้วตลอดชีวิต และนับอีก ๕๐ ปีถัดมา ดังนั้นในมาตรา ๓๕ ต้องไปแก้ไขให้เป็นไปตามเจตนารมณ์ของมาตรา ๓๓ เสียก่อน ตรงที่ว่า ๕๐ ปีก็คือ ๕๐ ปี ที่เกิดขึ้น ไม่สามารถจะออกข้อบัญญัติกฎหมายมาตัดสิทธิตรงนี้เพิ่มเติมขึ้นมาได้ ถ้าเขาไม่มาจดนั้นก็แสดงว่าให้ทนายเขาแบ่งกันไป ๕๐ ปี ก็คนก็ว่ากันไป นั่นคือสิ่งที่อยากจะกราบเรียนท่านประธานตรงนี้ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านสุรสิทธิ์

นายสุรสิทธิ์ นิติวุฒิวรวัณ (ชลบุรี) : กราบเรียนท่านประธานสภา
ที่เคารพ กระผม นายสุรสิทธิ์ นิติวุฒิวรวัณ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดชลบุรี

๑๒๒

สผ ๓/๒๕๔๒ (ส. นิติบัญญัติ)

สุทธิกานต์ ๕๐/๓

พรรคชาติไทย สำหรับประเด็นแรกที่ยกจะกราบเรียนก็คงจะสอดคล้องกับ
ท่านสมาชิกอื่น ก็คือในมาตรา ๓๕ นั้น ได้มีบทบัญญัติที่จะต้องให้ดำเนินการภายใน
๒ ปี ซึ่งบทบัญญัติตรงนี้อาจจะไม่สอดคล้องกับมาตรา ๓๓

ในประเด็นที่ ๑ ที่ยกจะกราบเรียนสอบถามทางคณะกรรมการ
ที่ได้เปลี่ยนแปลงหลักการของมาตรา ๓๕ ซึ่งได้กำหนดให้สิทธิในภูมิปัญญาการแพทย์แผนไทยนั้น
เดิมได้ถูกกำหนดว่าให้สามารถโอนสิทธิไปยังบุคคลอื่นได้ -----

๑๒๓

สผ ๓/๒๕๔๒ (ส. นิติบัญญัติ)

วัชร ๕๑/๑

คณะกรรมการได้เปลี่ยนหลักการที่จะให้ตกทอดทางมรดกเท่านั้น สำหรับ
วรรคสองของมาตรา ๓๕ นั้น ในเรื่องของการดำเนินการทางมรดก
ให้ทายาทดำเนินการยื่นขอจดทะเบียนต่อนายทะเบียนภายใน ๒ ปี ซึ่งถ้าหาก
ว่าดูตามวรรคสองแล้ว เราจะเห็นได้ว่าบทบัญญัติในมาตรานี้รองรับสิทธิ
ในทางมรดก นั้นก็หมายถึงว่าถ้าหากว่าผู้มีสิทธิในกฎหมายการแพทย์แผนไทย
ถึงแก่กรรมตามวรรคสอง ทายาทเขาจะสามารถขอขึ้นจดทะเบียนได้
โดยที่นายทะเบียนนั้นไม่อาจที่จะโต้แย้งได้ อันนี้เป็นประเด็นแรกที่ผมอยาก
กราบเรียน

ในประเด็นที่ ๒ นั้น มันมีอยู่ประการหนึ่งที่เป็นข้อที่น่าคิดนะครับ
ท่านใช้คำว่า เว้นแต่เป็นการตกทอดทางมรดก การตกทอดทางมรดกมิได้
๒ ทาง ก็คือตกทอดไปสู่ทายาทโดยธรรม ประการที่ ๒ นั้น ตกทอดโดย
พินัยกรรม ดังนั้นถ้าหากว่าวรรคสองจำเป็นต้องดำเนินการให้ในฐานะ เป็น
ผู้รับมรดกแล้ว ผมอยากกราบเรียนว่ามันยิ่งเป็นการเสี่ยงกฎหมายฉบับนี้
ก็หมายความว่าถ้าเกิดเขาไม่สามารถโอนสิทธิให้บุคคลอื่นได้ แต่ผู้ทรงสิทธิ
ได้ทำพินัยกรรมโอนให้กับบุคคลอื่นซึ่งไม่ใช่ทายาท ตรงนี้มันจะเป็นการ
หลีกเลี่ยงหรือไม่ ประการที่ ๒ นั้น ถ้าหากว่ามีการโอนไปสู่ทายาทโดยธรรม
ประเด็นจะมีปัญหาว่าถ้าเกิดทายาทโดยธรรมที่จะได้รับนั้นไม่มีคุณสมบัติครบถ้วน
ท่านจะดำเนินการอย่างไร หรือว่าเกิดไปตกอยู่กับทายาทซึ่งอาจจะขอ
จดทะเบียนโอนเป็นคนต่างด้าวไปแล้ว ผมถามว่าตรงนี้ท่านจะดำเนินการ
อย่างไร โดยเฉพาะอย่างยิ่งในวรรคสองนั้น ถ้าหากว่ามีผู้ยื่นขอซึ่งเป็น
ทายาทหลายคน แล้วก็มีปัญหากัน ต่างคนต่างยื่น ผมเรียนถามท่านคณะกรรมการ
ว่า ท่านจะจดทะเบียนให้กับทายาทคนใด ผมขอฝากคำถามตรงนี้ไว้ด้วยครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : เชิญครับคุณเสกสรรค์

นายเสกสรรค์ แสนภูมิ (สุรินทร์) : กราบเรียนท่านประธาน
ด้วยความเคารพ กระผม เสกสรรค์ แสนภูมิ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
จากจังหวัดสุรินทร์ พรรคเอกภาพ ใคร่ขออนุญาตอภิปรายนัดหนึ่งครับ
ท่านประธาน ลั้น ๆ ความจริงแล้วประเด็นของผมคงจะซ้ำท่านที่อภิปราย
ไปเมื่อครู่นี้ แต่ผมอยากจะกราบเรียนท่านประธานไปถึงท่านกรรมาธิการ

โดยเฉพาะท่านประธานกรรมาธิการได้โปรดพิจารณาในมาตรา ๓๕ นิดหนึ่ง ความจริงแล้วเราจะต้องย้อนกลับไปดูคำจำกัดความคำว่า มรดก นิดหนึ่งครับ ท่านประธาน กล่าวคือกระผมเองไม่เห็นด้วยในวรรคสอง เพราะขัดกับ มาตรา ๓๓ ในลักษณะที่ว่า เมื่อเป็นมรดกก็ไม่ควรจะต้องบีบบังคับว่า ภายในกี่ปี ตรงนี้อยากฝากให้บรรดาท่านกรรมาธิการได้โปรดพิจารณานิดหนึ่ง นะครับ ไม่ใช่ความขัดแย้งครับ แต่ว่าจริง ๆ แล้วมันค้ำกันในตัวอยู่แล้ว จึงขอกราบเรียนมาด้วยความเคารพครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา คนที่หนึ่ง) : ครับ เชิญกรรมาธิการชี้แจงครับ

นายจักริน วงศ์กุลฤดี (กรรมาธิการ) : กราบเรียน ท่านประธานที่เคารพครับ ผม จักริน วงศ์กุลฤดี ในฐานะกรรมาธิการ ขอกราบเรียนท่านประธานผ่านไปยังสมาชิกผู้ทรงเกียรติ ที่ให้เหตุผลมา ก็น่ารับฟังหลายท่านด้วยกัน ทางคณะกรรมาธิการก็รับฟังอยู่นะครับ อย่างนี้ครับ คือ เรื่องของภูมิปัญญาการแพทย์แผนไทย เนื่องจากเป็นสิ่งใหม่ เราต้องการ ที่จะคุ้มครององค์ความรู้เป็นเรื่องของทรัพย์สินทางปัญญา เราก็เลยไปใช้ วิธีการแบบของกฎหมายของทรัพย์สินทางปัญญา คือจริง ๆ แล้วผู้ที่ทรงสิทธิ เขามีสิทธิในตัวทรัพย์สินนี้อยู่แล้ว แต่สิ่งที่ต้องมาให้จดทะเบียนก็เพื่อให้รัฐ เอาอำนาจไปคุ้มครอง เป็นการให้สิทธิผูกขาดเขา ใครจะเอาภูมิปัญญาเขา ไปใช้ก็ต้องมาขออนุญาตจ่ายค่าทดแทนให้เขา ถ้าไม่มาจดทะเบียน เขาก็จะ ไม่ได้รับการคุ้มครองจากรัฐ นี่คือระบบของทรัพย์สินทางปัญญานะครับ เพราะฉะนั้นแล้ว แม้ว่าเขาไม่มาจดทะเบียนตามวรรคสอง มาตรา ๓๕ ที่จริงสิทธิก็เป็นของเขา แต่เขาจะไม่ได้รับการคุ้มครอง คือหมายความว่า คนอื่นถ้าเอาไปใช้แล้ว เขาจะไปเรียกร้องค่าทดแทน ค่าตอบแทนจากผู้นั้น ไม่ได้ นะครับ แต่ถ้าเขามาจดแล้ว มีการคุ้มครองให้สิทธิผูกขาดแก่เขา ถือว่าเป็นการละเมิดสิทธิและมีโทษตามที่กฎหมายเรากำหนดด้วย แล้วก็ ต้องมาจ่ายค่าทดแทนที่เขาเรียกค่าลอแยลตี้ (Loyalty) ให้เขาด้วยนะครับ อันนี้คือระบบทรัพย์สินทางปัญญา เพราะฉะนั้นแล้วในกฎหมายลิขสิทธิ์ก็เลย กำหนดไว้เช่นเดียวกับมาตรา ๓๕ นะครับ เมื่อกรรมาธิการพิจารณา เห็นว่าอายุ ๕๐ ปีจะเป็นสิ่งไม่จูงใจให้กับผู้ที่เก็บตำรับยาโบราณไว้ อาจจะ เป็น ๑๐๐ ปี ๒๐๐ ปี ๓๐๐ ปี มีการเรียกร้องมามากกว่าอายุ ๕๐ ปี

๑๒๕

สผ ๓/๒๕๔๒ (ส. นิติบัญญัติ)

วาระที่ ๕๑/๓

มันน้อยไป คณะกรรมาธิการก็พิจารณากันหลายรอบ ก็เห็นว่าถ้าอย่างนั้นแล้ว
ก็เอาตลอดอายุของผู้ทรงสิทธิ แล้วก็ต่อให้อีก ๕๐ ปี ในทางตกทอดมรดก
เหมือนกับกฎหมายลิขสิทธิ์ -----

- ๕๒/๑

เมื่อเอาเช่นนั้นแล้ว มาตรา ๓๕ เราก็ต้องปรับแก้ให้สอดคล้องกับมาตรา ๓๓ ว่า
กรณีนี้ให้มีการตกทอด แล้วถ้าตกทอดแล้วภายใน ๒ ปีไม่มาจด ถือว่าท่านจะไม่ได้
รับการคุ้มครองจากรัฐให้ได้รับสิทธิผูกขาดอีกแล้วนะครับ ทางรัฐมนตรีก็ประกาศ
ให้เป็นตำราขายทั่วไป ใครก็เอาไปใช้ได้แล้ว โดยที่จะไม่ต้องมาเสียค่าตอบแทน
ให้กับเจ้าของผู้ทรงสิทธิอีก แต่ถ้าภายใน ๒ ปี ทายาทมาจดก็ยังสามารถคุ้มครอง
ได้รับสิทธิผูกขาดต่อไป ใครจะเอาไปใช้ก็ต้องมาจ่ายค่าทดแทนให้กับทายาท
ผู้รับช่วงมรดกนั้นต่อ นี่คือเรื่องของทรัพย์สินทางปัญญา เพราะฉะนั้นเลยต่างไป
จากกฎหมายแพ่งๆ ในเรื่องของการโอนสิทธิต่าง ๆ ก็ขอทราบเรียนเพียงเท่านี้ก่อน
ขอบคุณมากครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : กรรมาธิการชี้แจง ท่านสมาชิกไม่ติดใจนะครับ ถ้าไม่ติดใจ
ก็ผ่าน ท่านเลขาธิการฯ เชิญต่อครับ

นายศิริชัย ไชยทิพย์อาสน์ (รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร
ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : มาตรา ๓๖ มาตรา ๓๗
และมาตรา ๓๘ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๓๙ มีการแก้ไข

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : เชิญต่อครับ

นายศิริชัย ไชยทิพย์อาสน์ (รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร
ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : มาตรา ๔๐ มาตรา ๔๑
ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๔๒ มีการแก้ไข

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : เชิญต่อครับ

นายศิริชัย ไชยทิพย์อาสน์ (รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร
ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : มาตรา ๔๓ มีการแก้ไข

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : เชิญต่อครับ

นายศิริชัย ไชยทิพย์อาสน์ (รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร
ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : หมวด ๓ การคุ้มครองสมุนไพร
ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๔๔ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๔๕ มีการแก้ไข

๑๒๓

สพ ๓/๒๕๔๒ (ส. นิติบัญญัติ)

สุณิสสา ๕๒/๒

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : เชิญต่อครับ

นายศิริชัย ไชยทิพย์อาสน์ (รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร
ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : มาตรา ๔๖ มีการแก้ไข

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : เชิญต่อครับ

นายศิริชัย ไชยทิพย์อาสน์ (รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร
ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : มาตรา ๔๗ มีการแก้ไข

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : เชิญต่อครับ

นายศิริชัย ไชยทิพย์อาสน์ (รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร
ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : มาตรา ๔๘ มาตรา ๔๙
มาตรา ๕๐ และมาตรา ๕๑ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๕๒ มีการแก้ไข

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : เชิญต่อครับ

นายศิริชัย ไชยทิพย์อาสน์ (รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร
ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : มาตรา ๕๓ มาตรา ๕๔
มาตรา ๕๕ มาตรา ๕๖ มาตรา ๕๗ มาตรา ๕๘ มาตรา ๕๙ มาตรา ๖๐
มาตรา ๖๑ มาตรา ๖๒ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๖๓ มาตรา ๖๔ และมาตรา ๖๕
ไม่มีการแก้ไข หมวด ๔ การอุทธรณ์ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๖๖ มีการแก้ไข

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : เชิญต่อครับ

นายศิริชัย ไชยทิพย์อาสน์ (รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร
ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : มาตรา ๖๗ ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๖๘ มีการแก้ไข

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : เชิญต่อครับ

นายศิริชัย ไชยทิพย์อาสน์ (รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร
ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : มาตรา ๖๙ มีการแก้ไข

๑๒๘

สพ ๓/๒๕๔๒ (ส. นิติบัญญัติ)

สุณิสสา ๕๒/๓

มาตรา ๗๐ มาตรา ๗๑ และมาตรา ๗๒ ไม่มีการแก้ไข หมวด ๕ พนักงานเจ้าหน้าที่
ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๗๓ มาตรา ๗๔ และมาตรา ๗๕ ไม่มีการแก้ไข หมวด ๖
กองทุนภูมิปัญญาการแพทย์แผนไทย ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๗๖ ไม่มีการแก้ไข
หมวด ๗ บทกำหนดโทษ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๗๗ มาตรา ๗๘ มาตรา ๗๙
มาตรา ๘๐ มาตรา ๘๑ และมาตรา ๘๒ ไม่มีการแก้ไข อัตราค่าธรรมเนียม
มีการแก้ไข

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : สมาชิกไม่ตั้งใจนะครับ จบการพิจารณา แต่เราค้างไว้ มาตรา ๒๖
กับมาตรา ๓๒ ตามที่ประชุมได้อนุมัติไว้ ขอเชิญกรรมการ เชิญมาตรา ๒๖
ก่อนนะครับ

๑๒๘

สพ ๓/๒๕๔๒ (ส. นิติบัญญัติ)

สตีมา ๕๓/๑

นายจักริน วงศ์กุลฤดี (กรรมธิการ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม จักกริน วงศ์กุลฤดี ในฐานะกรรมธิการ กราบเรียนท่านประธานผ่านไปยังสมาชิกผู้ทรงเกียรติ ที่จริงแล้วทางคณะกรรมธิการได้ปรึกษาร่วมกันแล้ว เห็นว่าจะคงไว้ตามร่างฯ เดิม เนื่องจากว่าเป็นกระบวนการซึ่งเมื่อมีบุคคลหลายคนตกลงกันไม่ได้ ถ้าเราจะให้เจ้าหน้าที่เราไปชี้ เขาก็คงไม่เชื่อฟังก็ต้องไปสู่ศาลยุติ เพราะฉะนั้นแล้วเมื่อกระบวนการถ้าเขามายื่นคำขอในวันและเวลาเดียวกันแล้ว ถ้าเขาตกลงกันแล้วภายในเวลาที่ทางนายทะเบียนกำหนดให้ไปตกลงกันแล้วตกลงไม่ได้ก็ควรจะต้องเอาคดีนั้นไปให้ศาลพิจารณาว่า ใครเป็นผู้ที่มีสิทธิดีกว่า เมื่อวินิจฉัยแล้วถ้าเกิดว่าให้เป็นรายเดียว รายนั้นก็จะได้รับสิทธิในการจด ถ้าวินิจฉัยแล้วว่ามีสิทธิร่วมกันก็จะมาสู่มาตรา ๓๒ ว่า ให้สามารถที่จะจดเป็นผู้ทรงสิทธิร่วมกันได้ นะครับ ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : กรรมธิการชี้แจงแล้วท่านสมาชิกไม่ขัดข้องนะครับ ก็ยืนไว้ตามร่างฯ เดิม มาตรา ๓๒ ก็ร่างฯ เดิมกรรมธิการใช้ใหม่ครับ ถ้าใช้ก็เป็นอันจบการพิจารณา ต่อไปขอเรียนตามท่านสมาชิกว่า จะมีการแก้ไขถ้อยคำหรือไม่ครับ ท่านอรรถสิทธิ์ เชิญครับ

นายอรรถสิทธิ์ ทพยสิทธิ์ (นครพนม) : ท่านประธานที่เคารพ ผมขอคิดเดี่ยวเองครับ เพราะว่าเมื่อสักครู่ผมไม่แน่ใจว่า ทางกรรมธิการได้เห็นอย่างไรที่ผมได้ถาม ในมาตรา ๓๓ ที่ผมได้ถาม ตรงบรรทัดที่ ๒ และมีอยู่ต่อไปอีกเป็นเวลาห้าสิบปีนับแต่ ท่านไปตัด วันที่ได้จดทะเบียน ซึ่งผมไม่คิดใจตรงนี้ แต่ท่านเดิมตรง ผู้ทรงสิทธิถึงแก่ความตาย ตรงนี้ถ้าจะอ่านให้ต่อเนื่องกันไปว่าห้าสิบปีนับแต่ผู้ทรงสิทธิถึงแก่ความตาย ตรงนี้ผมเกรงว่าจะไม่ได้ใจความที่ชัดเจนเพียงพอ ถ้าเราใช้คำว่า นับแต่วันที่ผู้ทรงสิทธิถึงแก่ความตาย ตรงนี้น่าจะได้ใจความและได้ความหมายโดยไม่ต้องตีความเป็นอย่างอื่นว่า เป็นวันที่เดือนที่หรือปีที่ไหนครับ จะชัดเจนยิ่งขึ้นครับ ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : ความจริงมาตรานี้ผ่านไปแล้ว ก็แล้วแต่กรรมธิการนะครับ เชิญครับ

นายถาวร กาสมสัน (กรรมธิการ) : ท่านประธานที่เคารพ ผม ถาวร กาสมสัน ในฐานะกรรมธิการ คณะกรรมการเห็นด้วยตามที่

สผ ๓/๒๕๔๒ (ส. นิติบัญญัติ)

สติมา ๕๓/๒

ท่านอรรถสิทธิ์ เสนอนะ ครับ เพื่อความชัดเจนให้ใช้คำว่า นับแต่วันที่ผู้ทรงสิทธิ ถึงแก่ความตาย ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา คนที่หนึ่ง) : ที่ประชุมไม่ขัดข้องที่จะขอให้พิจารณาในมาตรา ๓๓ ตามที่ ท่านอรรถสิทธิ์ ไม่ขัดข้องก็ถือว่าอนุมัติและตามที่กรรมาธิการได้เห็นชอบนะ ครับ ด้อยคำไม่มีท่านใดคัดค้านนะ ครับ

(ไม่มีสมาชิกขอแก้ไข)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา คนที่หนึ่ง) : ไม่มีนะ ครับ ต่อไปผมจะถามมติในวาระที่ ๓ ว่า จะเห็นชอบกับ ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้หรือไม่นะ ครับ

(ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา คนที่หนึ่ง) มีสัญญาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนลงมติ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา คนที่หนึ่ง) : ขอเชิญท่านสมาชิกกรุณาใช้สิทธิลงคะแนนว่า จะเห็นชอบกับ ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองและส่งเสริมภูมิปัญญาการแพทย์แผนไทย พ.ศ. ซึ่งกรรมาธิการพิจารณาเสร็จแล้วหรือไม่นะ ครับ ถ้าหากว่าท่านเห็นชอบก็กรุณา กดปุ่ม เห็นด้วย ถ้าไม่เห็นชอบกดปุ่ม ไม่เห็นด้วย ขอเชิญท่านสมาชิกใช้สิทธิ ลงคะแนนได้ครับ

(สมาชิกทำการเสียบบัตรแสดงตนและกดปุ่มลงคะแนน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านสมาชิกใช้สิทธิลงคะแนนเรียบร้อยแล้วหรือยังครับ ท่านสมาชิก ลงคะแนนเรียบร้อยแล้ว เจ้าหน้าที่รวมคะแนนได้ครับ ผลของการลงคะแนน เห็นด้วย ๒๑๑ ท่าน ไม่เห็นด้วย ไม่มี เป็นอันว่าที่ประชุมเห็นชอบกับ ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองและส่งเสริมภูมิปัญญาการแพทย์แผนไทย พ.ศ.

ขอขอบคุณคณะกรรมการครับ ผมได้รับการประสานงานจากทาง
วิป (Whip) ว่าเห็นสมควรจะปิดประชุม ไม่ทราบว่าท่านสมาชิกชดช้องไหมครับ
(ไม่มีสมาชิกชดช้อง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนหนึ่ง) : ไม่ชดช้อง ผมขอปิดประชุมครับ

เลิกประชุมเวลา ๑๘.๒๕ นาฬิกา